

EGW

Notities

2016-2

Mattheus

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
mrt-apr-mei 2016**

Inhoud:

2^e kwartaal 2016 – **Mattheus**

Les	onderwerp	blz.
1.	De Zoon van David	3
2.	Het dienstwerk begint	9
3.	De Bergrede	14
4.	"Sta op en loop"-geloof en -genezing	20
5.	De zichtbare en onzichtbare oorlog	26
6.	Rust in Christus.....	32
7.	Heer van joden en heidenen	38
8.	Petrus en de Rots	44
9.	Afgoden van de ziel en andere lessen van Jezus)	49
10.	Jezus in Jeruzalem.....	55
11.	Gebeurtenissen van de laatste dagen	61
12.	De laatste dagen van Jezus.....	67
13.	Gekruisigd en opgestaan	73

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. De Zoon van David

Sabbatmiddag 26 maart

Jezus stierf om Zijn volk te redden van hun zonden, en verlossing in Christus betekent het ophouden van het overtreden van de wet van God en het vrij zijn van iedere zonde. Een hart dat beroerd wordt met vijandschap tegen de wet van God is niet in overeenstemming met Christus, die op Golgotha leed om de wet te rechtvaardigen en te verhogen voor het universum.

Hoewel wij in overeenstemming moeten zijn met de wet van God, worden wij niet gered door de werken van de wet, en toch kunnen wij niet gered worden zonder gehoorzaamheid. De wet is de standaard waar het karakter naar wordt gemeten. Maar wij kunnen onmogelijk de geboden van God houden zonder de vernieuwende genade van Christus. Alleen Jezus kan ons reinigen van alle zonde. Hij redt ons niet door de wet, Hij zal ons ook niet redden in ongehoorzaamheid aan de wet.

Onze liefde voor Christus zal evenredig zijn aan de diepte van onze overtuiging van zonde, en door de wet komt de kennis van zonde. Maar wanneer we onszelf zien, laten we dan naar Jezus kijken, die Zichzelf voor ons gaf opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid. Leg door geloof beslag op de verdiensten van Christus, en het zielenreinigende bloed zal toegepast worden. —*Faith and Works, pp. 95, 96.*

Zodra Mattheüs de oproep van de Heiland had gehoord, stond hij op, verliet alles en volgde Hem. Zodra Gods Woord in het hart komt, wil God dat wij het aannemen, en het is ons goed recht het met blijdschap aan te nemen. "In de hemel zal vreugde zijn over één zondaar die zich bekeert." Lucas 15: 7. Ook is er blijdschap in het hart dat in Christus gelooft. — *Lessen uit het Leven van Alledag blz. 21.*

In zijn dankbare nederigheid wilde Mattheüs graag zijn waardering laten zien voor de eer die hem was bewezen, en terwijl hij iedereen bij elkaar riep die zijn metgezellen waren geweest in zaken, in vertier en in zonde, bereidde hij een groot feest voor de Heiland. Als Jezus hem wilde roepen, die zo zondig en onwaardig was, zou Hij zeker zijn vroegere metgezellen aanvaarden, die het veel meer dan hijzelf verdienden, dacht Mattheüs. Mattheüs had een sterk verlangen dat zij zouden delen in de gunsten en genade en barmhartigheid van Christus. Hij wilde dat zij wisten dat Christus... de tollenaars en zondaars niet verachtte en haatte. Hij wilde dat zij Christus zouden kennen als de gezegende Heiland...

De Farizeeën keken naar Jezus terwijl Hij met de tollenaars en zondaren zat en at... Deze eigengerechte mannen, die geen behoefte hadden aan hulp, konden het werk van Christus niet waarderen. Zij plaatsten zichzelf daar waar zij de redding die Hij kwam brengen niet konden aanvaarden. Zij wilden niet tot Hem komen opdat zij zouden leven. De arme tollenaars en zondaren voelden hun behoefte aan hulp, en zij aanvaardden de onderwijzing en hulp waarvan zij wisten dat Christus die aan hen kon geven.

Voor Mattheüs zelf was het voorbeeld van Jezus bij het feest een voortdurende les. De verachte tollenaar werd een van de meest toegewijde evangelisten die in zijn

eigen dienstwerk de voetstappen van de Meester nauwgezet volgde.—*Courage and Conflict*, p. 284.

Zondag, 27 maart: Een boek van Genesis

Werd de menselijke natuur van de Zoon van Maria veranderd in de goddelijke natuur van de Zoon van God? Nee, beide naturen waren op geheimzinnige wijze verenigd in één persoon – de mens Jezus Christus. In Hem woonde al de volheid der godheid lichamelijk. Toen Christus gekruisigd werd, stierf Zijn menselijke natuur. De Godheid daalde niet af om te sterven, dat zou onmogelijk zijn geweest. Christus, de zondeloze, zal iedere zoon en dochter van Adam redden, die de hem of haar aangeboden zaligheid aanneemt en Hij zal erin toestemmen dat zij kinderen Gods worden. De Heiland heeft het gevallen mensdom gekocht met Zijn eigen bloed.

Dit is een groot mysterie, een verborgenheid die niet ten volle in al zijn grootheid verstaan zal worden alvorens de verheerlijking van de verlostten zal hebben plaatsgevonden. Dan zullen de macht, de grootheid en doeltreffendheid van Gods gave aan de mens worden begrepen. – *Bijbelcommentaar blz. 361*.

Nadat Christus Zich verwaardigd had om Zijn opperbevel te verlaten, af te dalen van een onmetelijke hoogte en menselijkheid aan te nemen, kon Hij elke toestand van de mensheid op Zich nemen die Hij zou verkiezen. Maar grootsheid en stand betekenden niets voor Hem en Hij koos de laagste en nederigste levenswijze uit. De plaats waar Hij werd geboren was Bethlehem en aan de ene kant was Zijn afkomst arm, maar God, de Eigenaar van de wereld, was Zijn Vader. Geen spoor van luxe, gemak, zelfzuchtig genoeg of toegeeflijkheid, werd in Zijn leven gebracht, wat een aanhoudende zaak van zelfverloochening en zelfopoffering was. In overeenstemming met Zijn nederige geboorte had Hij schijnbaar geen grootheid of rijkdom zodat de nederigste gelovige niet zou hoeven zeggen dat Christus nooit de stres heeft gekend van nijpende armoede. Als Hij de schijn had gehad van uiterlijk vertoon, van rijkdom, van voornaamheid, dan zou de armste klasse van de mensheid Zijn gezelschap hebben vermeden. Daarom verkoos Hij de nederige toestand van het overgrote deel van het volk. De waarheid vanuit de hemel was Zijn onderwerp. Hij moest de aarde bezaaien met waarheid. En Hij kwam op zulk een wijze dat Hij voor iedereen toegankelijk was, opdat alleen de waarheid een indruk zou maken op de harten van mensen.—*Fundamentals of Christian Education*, p. 401

Gods volk is Zijn vertegenwoordiger op aarde en Hij wil dat zij lichten zijn in de morele duisternis van deze wereld. Verspreid over heel het land, in de steden en de dorpen, zijn zij Gods getuigen, de kanalen waardoor Hij de kennis van Zijn wil en de wonderen van Zijn genade zal meedelen aan een ongelovige wereld. Het is Zijn plan dat allen die deelhebben aan de grote verlossing zendelingen voor Hem zullen zijn. De godsvrucht van de christen vormt de standaard waaraan wereldse mensen het evangelie toetsen. Beproevingen die geduldig worden gedragen, zegeningen die dankbaar worden ontvangen, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, barmhartigheid en liefde, die als gewoonte worden getoond, zijn de lichten die in het karakter uitstralen voor de wereld.—*God's Amazing Grace*, p. 56.

Maandag 28 maart: Een Koninklijk geslacht

Wij kunnen niet begrijpen hoe Christus een kleine, hulpeloze baby werd. Hij had naar de aarde kunnen komen in zo'n schoonheid dat Hij niet als de mensenkinderen zou zijn geweest. Zijn gelaat had stralend van licht kunnen zijn, en Zijn gestalte had groot en mooi kunnen zijn. Hij had op zo'n manier kunnen komen dat allen die Hem zagen betoverd zouden zijn, maar dat was niet de manier die God voor ogen had dat Hij onder de mensenkinderen zou komen.

Hij moest zijn net zoals degenen die behoorden bij het menselijke geslacht en bij het Joodse ras. Zijn gelaatstreken moesten net als die van andere mensen zijn en Hij zou niet zo'n persoonlijke schoonheid hebben dat mensen Hem zouden aanwijzen als anders dan anderen. Hij moest als lid van het menselijk gezin komen, en als mens voor de hemel en de aarde staan. Hij was gekomen om de plaats van de mens in te nemen, om Zichzelf als borg te stellen voor de mens, om de schuld te betalen die zondaren verschuldigd zijn. Hij moest een rein leven leiden op aarde en laten zien dat Satan een leugen had verteld toen hij beweerde dat het mensdom hem voor altijd toebehoorde en dat God de mensen niet van hem kon wegnemen.

De mensen zagen Christus eerst als een baby, als een kindje...

Hoe meer we nadenken over Christus die een baby werd hier op aarde, hoe wonderlijker het lijkt. Hoe kan het zijn dat de hulpeloze baby in de kribbe in Bethlehem ook nog de goddelijke Zoon van God is? Hoewel wij het niet kunnen begrijpen, kunnen wij wel geloven dat Hij die de werelden schiep, omwille van ons een hulpeloze baby werd. Hoewel hoger dan wie ook van de engelen, hoewel zo groot als de Vader op de troon van de hemel, werd Hij een met ons. In Hem werden God en mens één en het is in dit feit dat wij hoop vinden voor ons gevallen geslacht. Ziende op Christus in het vlees, zien wij op God in menselijkheid en zien in Hem de luister van goddelijke heerlijkheid, het uitgedrukte beeld van God de Vader.— *Selected Messages*, bk 3, pp. 127, 128.

Christus was Zelf zonder smet of vlek van zonde, maar omdat Hij de menselijke natuur had aangenomen was Hij blootgesteld aan de hevigste aanvallen van de vijand, aan zijn scherpste verzoeken, aan het meest intense leed. Hij leed toen Hij werd verzocht. Hij werd gelijk aan Zijn broeders gemaakt, opdat Hij zou laten zien dat door de genade die werd gegeven, de mensheid de verzoeken van de vijand kon overwinnen...

Luister naar Zijn woorden: "Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste." Psalm 40: 8, 9. Wie is het die op die manier Zijn bedoeling bekend maakt van de komst naar deze aarde? Jesaja zegt ons: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." Jesaja 9: 5).— *In Heavenly Places*, p. 41.

Dinsdag 29 maart: De vroege stamboom van Jezus

Gods kinderen moesten al het terrein in bezit nemen dat God hun had aangewezen. De volken die de aanbidding en de dienst van de ware God hadden verworpen, moesten worden uitgeroeid. Het was echter Gods bedoeling dat de mensen door de openbaring van zijn karakter door middel van Israël tot Hem getrokken zouden worden. De uitnodiging van het evangelie moest aan heel de wereld worden

gebracht. Door de lessen van de offerdienst moest Christus voor de volken worden verheven, en allen die op Hem zouden zien, zouden behouden worden. Allen die zich evenals Rachab de Kanaänitische en Ruth de Moabitische van hun afgodendienst zouden afwenden naar het aanbidden van de ware God, moesten zich verenigen met zijn uitverkoren volk. Naarmate het getal der Israëlieten zou toenemen, moesten zij hun grenzen verruimen, tot hun koninkrijk heel de wereld zou omvatten. - *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 164*

Door het geloof "is Rachab niet omgekomen met de ongehoorzamen." Hebreeën 11: 31. Haar bekering was geen afzonderlijk geval van Gods barmhartigheid jegens afgodendienaars die Zijn goddelijk gezag hadden erkend. In het midden van het land gaf een talrijk volk – de Gibeonieten – hun heidendom prijs, en verbond zich met Israël, waardoor ze deelden in de zegeningen van het verbond.

God erkent geen onderscheid op grond van nationaliteit, ras of kaste. Hij is de Schepper van alle mensen. – *Patriarchen en Profeten, blz. 227*

Als we steeds in onze gedachten bezig zijn met de onvriendelijke en onrechtvaardige daden van anderen, zullen we ondervinden, dat het ons onmogelijk wordt om hen zo lief te hebben als Christus ons liefhad. Maar als onze gedachten gericht zijn op Christus' wonderbare liefde en op zijn medeleven met ons, zal diezelfde geest door ons uitgaan naar anderen. We moeten elkaar liefhebben en respecteren, ondanks de fouten en tekortkomingen, die we ongetwijfeld ontdekken. We moeten leren om nederig te zijn en onszelf te wantrouwen, en tegelijkertijd geduldig begrip op te brengen voor de fouten van anderen. Dat zal alle bekrompen zelfzucht doden en maken, dat we vol begrip en edelmoedigheid zullen zijn.- *De weg naar Christus, blz. 121*

Kweek de gewoonte aan om goed van anderen te spreken. Houdt de goede eigenschappen van degenen met wie u omgang hebt in gedachten en kijk zo min mogelijk naar hun fouten en mislukkingen. Wanneer u verleid wordt tot klagen over wat iemand gezegd of gedaan heeft, prijs iets in het leven of karakter van die persoon. Kweek dankbaarheid aan. Loof God voor Zijn wonderlijke liefde in het geven van Christus die voor ons stierf. Het loont niet om aan onze grieven te denken. God roept ons op om aan Zijn genade en Zijn onmetelijke liefde te denken, waardoor we geïnspireerd worden tot lofprijzing.

Ernstige werkers hebben geen tijd om aan fouten van anderen te denken. Wij kunnen ons niet veroorloven te leven van andermans fouten en mislukkingen. Kwaadspreken is een dubbele vloek, die zwaarder valt op de spreker dan op de hoorder. Wie het zaad van meningsverschillen en twist zaaien, oogsten in hun eigen ziel de dodelijke vruchten. Juist dat zoeken naar het kwaad in anderen ontwikkelt kwaad in degene die daarnaar zoekt. Door het overdenken van de fouten van anderen worden we veranderd naar datzelfde beeld. Maar door op Christus te zien, te spreken van Zijn liefde en volmaakt karakter, worden we naar Zijn beeld veranderd. – *De weg tot Gezondheid, blz. 294*

Woensdag 30 maart: Toen wij nog zondaren waren

Niet omdat wij Christus het eerst hebben liefgehad, had Hij ons lief; "maar toen wij nog zondaren waren" stierf Hij voor ons. Hij behandelt ons niet zoals wij verdienen. Ofschoon onze zonden veroordeling vragen, veroordeelt Hij ons niet. Jaar na jaar heeft Hij onze zwakheden en onwetendheid verdragen, met onze ondankbaarheid en weerspanning. Niettegenstaande onze afdwalingen en onze hardheid van hart, ons verzuim voor Zijn heilig Woord, is Zijn hand nog steeds naar ons uitgestrekt.

Genade is een eigenschap van God die Hij tegenover mensen, die het niet verdienen, aanwendt. Wij zochten er niet naar, maar de genade werd uitgezonden om ons te zoeken. God verheugt er Zich in zijn genade op ons uit te storten, niet omdat wij die waardig zijn, maar omdat we die uiterst onwaardig zijn. Onze enige aanspraak op Zijn genade is onze grote nood. – *De weg tot Gezondheid, blz. 83*

Niemand kan uit zichzelf zijn dwalingen kennen. "Arglistig is het hart boven alles, ja verderfelijk is het; wie kan het kennen?" (Jeremia 17: 9). De lippen kunnen een geestelijke armoede belijden waarmee het hart niet instemt. Terwijl iemand tot God spreekt over de armoede van geest, kan zijn hart gezwollen zijn door de bedrieglijkheid van eigen superieure nederigheid en verheven gerechtigheid. Slechts op één manier kan een ware zelfkennis verkregen worden. Wij moeten op Christus zien. Onbekendheid met Hem maakt de mensen zo trots op hun eigen gerechtigheid. Als wij nadenken over zijn reinheid en uitnemendheid, zullen wij onze eigen zwakheid en armoede in hun ware licht zien. Wij zullen zien dat wij hopeloos verloren zijn, bekleed met het kleed van zelfvoldaanheid, zoals dat van elke andere zondaar. Wij zullen beseffen dat wanneer wij ooit gered zullen worden, dit niet zal zijn door onze eigen goedheid, maar door Gods oneindige genade. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 86, 87*

Kom naar Jezus en ontvang rust en vrede. U kunt die zegen zelfs nu hebben. Satan fluistert ons in dat we hulpeloos zijn en onszelf niet kunnen zegenen. Dat is waar; u bent hulpeloos. Maar verhoog Jezus voor hem: "Ik heb een opgestane Heiland. Ik vertrouw op Hem en Hij zal het nooit toestaan dat ik in de war wordt gebracht. Ik overwin in Zijn naam. Hij is mijn gerechtigheid en mijn kroon van vreugde." Laat niemand hier denken dat zijn zaak hopeloos is, want dat is hij niet. U kunt inzien dat u zondig en nietig bent, maar juist daarom hebt u een Verlosser nodig. Als u zonden hebt die beleden moeten worden, doe het meteen. Deze momenten zijn goud waard. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." (1 Johannes 1: 9). Zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid zullen verzadigd worden, want Jezus heeft het beloofd. Dierbare Heiland! Zijn armen zijn open om ons te ontvangen, en Zijn grote hart van liefde verlangt ernaar om ons te zegenen.— *Selected Messages, bk 1, p. 352.*

Donderdag 31 maart: De geboorte van de goddelijke Zoon van David

De aankomst van de magiërs was spoedig in heel Jeruzalem bekend. Hun vreemde boodschap bracht opwinding onder het volk en drong door tot het paleis van Herodes. De sluwe Edomiet schrok bij de gedachte aan een mogelijke mededinging. Talloze moorden hadden zijn weg naar de troon besmeurd. Omdat hij

van vreemde afkomst was, werd hij gehaat door het volk waarover hij regeerde. Zijn enige veiligheid bestond uit de gunst van Rome. Maar deze nieuwe Vorst had hogere aanspraken. Hij was voor het koningschap geboren... In zijn hart stormde het en er leefde vrees. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 43*

In Betlehem vonden ze geen koninklijke wacht om de jonge koning te beschermen. Geen van de mannen, die door de wereld werden geëerd, was aanwezig. Jezus lag in een kribbe. Zijn ouders, eenvoudige mensen, waren zijn enige beschermers. Kon Deze het zijn, waarvan geschreven stond dat Hij "de stammen van Jakob weder zou oprichten" en "de bewaarden van Israël terugbrengen"; dat Hij "een licht der volken" en "heil tot het einde der aarde" zou zijn? Jesaja 49: 6.

"En zij gingen het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neder en bewezen Hem hulde." Onder het nederig uiterlijk van Jezus zagen zij de tegenwoordigheid van God. Zij gaven hun hart aan Hem als hun Heiland en brachten toen hun geschenken: goud, wierook en mirre. Hoe groot was hun geloof! – *Jezus de Wens der Eeuwen, blz. 44.*

De gemeente van Christus in deze generatie heeft de grootste voorrechten. De Here heeft ons steeds meer licht geschonken. Onze voorrechten zijn veel groter dan die van Gods volk uit vroeger tijden. Niet alleen bezitten wij het grote licht dat aan Israël is toevertrouwd, wij hebben ook het verdere bewijs van de grote zaligheid, die Christus ons bracht. Wat voor de Joden type en zinnebeeld was, is voor ons werkelijkheid. Zij hadden alleen de geschiedenis van het Oude Testament, wij hebben daarnaast ook het Nieuwe Testament. Wij hebben de verzekering van een Heiland die gekomen is, een Heiland die opgestaan is en die boven het open graf van Jozef heeft gezegd: "Ik ben de opstanding en het leven." In onze kennis van Christus en zijn liefde is het koninkrijk Gods midden onder ons. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 180*

De grote zonde van Gods volk in deze tijd is dat we de waarde van de zegeningen die God ons heeft gegeven niet waarderen. Wij dienen God met een verdeeld hart. Wij koesteren een of andere afgod en aanbidden bij dat heiligdom. De waarheid van God is verheven en heilig, het heiligt de ziel als het in het leven wordt gebracht en verweven wordt met het karakter. God probeert met Zijn waarheid ons een afgescheiden en bijzonder volk te maken. Dit is de invloed van de waarheid. Onze gehoorzaamheid en toewijding zijn niet gelijk aan ons licht en voorrechten, en de heilige plichten die op ons rusten om als kinderen van het licht te wandelen worden door ons niet vervuld. Wij schieten tekort om als christenen te beantwoorden aan onze hoge roeping. Waarschuwingen en vermaningen zijn ons door God gegeven, maar die hebben slechts voor een tijdje invloed op ons, omdat we het niet als ons levenswerk zien om voorwaarts en opwaarts te gaan naar het doel van de prijs van onze hoge roeping in Christus Jezus. – *This Day With God, p. 50.*

Vrijdag 1 april: Verdere studie
Het Grote Conflict blz. 240, 241

2. Het dienstwerk begint

Sabbatmiddag 2 april

Christus heeft elke mogelijke voorziening getroffen opdat Zijn gemeente een veranderd lichaam zal zijn, verlicht door het Licht der wereld, en in het bezit van de heerlijkheid van Immanuël. Het is Zijn bedoeling dat elke christen omgeven zal zijn door een geestelijke atmosfeer van licht en vrede. Het is Zijn verlangen dat we Zijn vreugde in ons leven openbaren. – *Profeten en Koningen, 442*

Het is Gods bedoeling dat Zijn volk een geheiligd, gereinigd en heilig volk zal zijn, dat licht meedeelt aan allen om hen heen. Het is Zijn bedoeling dat zij door het aanschouwelijk maken van de waarheid in hun levens een lofprijzing zullen zijn op aarde. De genade van Christus is toereikend om dit tot stand te brengen. Maar laat Gods volk eraan denken dat Hij hen alleen tot een lofprijzing op de aarde kan maken als zij de beginselen van het evangelie geloven en toespassen. Alleen als zij hun door God gegeven vermogens in Zijn dienst gebruiken, zullen zij de volheid en de kracht genieten van de belofte waartoe de gemeente is geroepen.—*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 14.*

Het ware doel van karaktervorming moet zorgvuldig worden overwogen. God heeft aan iedereen vermogens en krachten toebedeeld, opdat die vermeerderd en verbeterd aan Hem zouden worden teruggegeven. Al Zijn gaven worden ons toebedeeld om tot het uiterste te worden gebruikt. Hij vraagt van ieder van ons om onze krachten te ontwikkelen, en de hoogst mogelijke capaciteit voor bruikbaarheid te bereiken, opdat wij een edel werk voor God zouden doen en de mensheid zegenen. Ieder talent dat wij hebben, geestelijke vermogens, geld of invloed, is van God, zodat we samen met David kunnen zeggen: "Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand."

... Wat is het doel en de bedoeling van uw leven? Bent u ambitieus voor een opleiding zodat u een naam en een positie in de wereld kunt hebben? Heeft u gedachten die u niet durft uit te drukken, dat u ooit op het toppunt van intellectuele grootheid zult staan, dat u zitting zult hebben in beraadslagende en wetgevende organen en zult bijdragen om wetten voor de natie uit te vaardigen? Er is niets mis met dat streven. Ieder van u mag zich onderscheiden. U zou niet tevreden moeten zijn met minderwaardige verworvenheden. Wees eerezuchtig en ontzie u niet om die standaard te bereiken.

De vreze des Heren ligt aan de basis van alle ware grootheid. Rechtschapenheid, onwankelbare rechtschapenheid, is het beginsel dat u met u mee moet nemen in alle relaties in het leven, in uw kosthuis, in al uw bezigheden...

Als discipelen van Christus bent u niet buitengesloten van het aangaan van tijdelijke bezigheden, maar u moet uw godsdienst met u meenemen.—*Fundamentals of Christian Education, p. 82.*

Zondag 3 april: Johannes de Doper en 'tegenwoordige waarheid'

Wanneer de heilige Geest met het menselijke instrument werkt, vraagt Hij ons niet op welke manier Hij zal werken. Hij werkt vaak op onverwachte manieren. Christus kwam niet zoals de Joden het verwachtten. Hij kwam niet op een manier om hen als natie te verheerlijken. Zijn voorloper kwam om de weg voor Hem te bereiden door

het volk op te roepen tot berouw over hun zonden en zich te bekeren en gedoopt te worden. De boodschap van Christus was: "De tijd is vervuld en het koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het evangelie." De Joden weigerden Christus aan te nemen, want Hij kwam niet volgens hun eigen verwachtingen. De gedachten van sterfelijke mensen werden als onfeilbaar beschouwd, omdat ze al zo oud waren.

Dit is het gevaar waaraan de gemeente nu is blootgesteld – dat de bedenksels van sterfelijke mensen precies de manier zullen aangeven waarop de Heilige Geest moet komen. Ook al zouden ze het niet graag toegeven, toch hebben sommigen dit al gedaan. En omdat de Geest zal komen, niet om mensen te prijzen of om hun verkeerde theorieën te bevestigen, maar om de wereld te overtuigen van zonde, en van gerechtigheid en van oordeel, keren velen zich ervan af. Zij willen niet beroofd worden van hun klederen van hun eigen-gerechtigheid. Zij zijn niet bereid om hun eigen gerechtigheid, die ongerechtigheid is, in te wisselen voor de gerechtigheid van Christus, die zuiver is, onvervalste waarheid. De Heilige Geest vleit niemand, ook werkt Hij niet volgens het bedenkfel van wie dan ook. Sterfelijke, zondige mensen mogen de Heilige Geest niet bewerken. Wanneer Hij komt als een vermaner, door welk menselijk instrument ook dat God zal verkiezen, is het de plicht van de mensen om Zijn stem te horen en te gehoorzamen.—*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 64

"Ook ligt reeds de bijl aan de wortel der bomen," zei de profeet, "iedere boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen." Niet door de naam, maar door de vrucht wordt de waarde van de boom bepaald. Als de vrucht waardeloos is, kan de naam de boom niet van de ondergang redden. Johannes zei tot de joden dat hun staan voor God werd bepaald door hun karakter en hun leven. Alleen een belijdenis had geen waarde. Als hun leven en hun karakter niet in overeenstemming zouden zijn met Gods wet, waren ze niet zijn volk.

Door deze woorden die doordrongen in het hart, werden zijn toehoorders overtuigd. Zij naderden hem met de vraag: "Wat moeten wij dan doen?" Hij gaf ten antwoord: "Wie een dubbel stel klederen heeft, dele mee aan wie er geen heeft, en wie spijze heeft, doe evenzo." Hij waarschuwde de tollenaars tegen onrechtvaardigheid en de soldaten tegen het gebruiken van geweld.

Hij zei dat allen die onderdanen zouden worden van het koninkrijk van Christus, het bewijs zouden leveren van geloof en berouw. Vriendelijkheid, eerlijkheid en trouw zouden in het leven te zien zijn. Zij zouden de behoeftigen helpen en God hun gaven brengen. Zij zouden de weerlozen verdedigen en een voorbeeld geven van deugdzaamheid en medeleven. Zo zullen de volgelingen van Christus het bewijs leveren van de veranderende kracht van de Heilige Geest. In het dagelijkse leven zullen gerechtigheid, barmhartigheid en liefde van God zichtbaar zijn. anders zijn ze als het kaf dat verbrand wordt. – *Jezus, de Wens der Eeuwen*, 78.

Maandag 4 april: De tegenstelling in de woestijn

Satan is een bedrieger. Toen hij in de hemel had gezondigd, beseften zelfs de trouwe engelen niet de ware aard van zijn karakter. Daarom heeft God Satan niet dadelijk vernietigd. Als Hij dat zou hebben gedaan, zouden heilige engelen Gods gerechtigheid en liefde niet hebben onderscheiden. Twijfel aan Gods goedheid zou als onkruid zijn geweest, dat de bittere vruchten van zonde en jammer zou dragen.

Daarom is de aanstichter van het kwaad gespaard om zijn karakter ten volle te ontwikkelen. Lange eeuwen heeft God de zielenpijn gedragen door het werk van het kwaad te laten bestaan. Hij heeft de oneindige gave van Golgota gegeven, opdat niemand de kans zou lopen bedrogen te worden door een onjuiste voorstelling van de boze, want het onkruid kon niet uitgerukt worden zonder gevaar voor het uitrukken van het kostbare graan. Moeten wij niet even verdraagzaam zijn jegens onze medemensen als de Heer van hemel en aarde jegens Satan is? – *Lessen uit het Leven van Alledag, 38*

In de strijd tussen Christus en Satan tijdens het optreden van de Heiland op aarde werd het karakter van de aartsbedrieger ontmaskerd. Niets kon Satan zo doeltreffend in ongenade laten vallen bij de engelen in de hemel en bij het ganse heelal als de wrede strijd die hij heeft gevoerd tegen de Verlosser der wereld. De verregaande godslastering van zijn eis dat Christus hem hulde moest brengen, zijn aanmatigende overmoed om Hem naar de top van de berg en naar de "rand van het dak des tempels" te brengen, de boosaardige opzet die hij openbaarde toen hij Christus aanspoorde om zich van de duizelingwekkende hoogte naar beneden te werpen, de nooit aflatende boosaardigheid die Hem van de ene plaats naar de andere achtervolgde en daarbij de priesters en het volk ophitste om zijn liefde te versmaden en tenslotte uit te roepen: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!" Wekte de verbazing en verontwaardiging van het ganse heelal.

Door Satans influisteringen heeft de wereld Christus verworpen. De vorst van het kwaad heeft al zijn kracht en al zijn listen gebruikt om Jezus te vernietigen, want hij zag wel dat de barmhartigheid, de liefde, het medelijden en de erbarming van de Heiland het karakter van God aan de wereld toonden. Satan bestreed elke aanspraak van Gods Zoon en heeft mensen als zijn medewerkers gebruikt om leed en ellende te brengen in het leven van de Heiland. De drogredenen en het bedrog waarmee hij het werk van Jezus heeft willen tegenwerken, de haat die door "de kinderen der ongehoorzaamheid" aan de dag is gelegd, zijn wrede beschuldigingen tegen Hem wiens leven van een ongeëvenaarde goedheid getuigde, vloeiden voort uit een diepgewortelde haat. Het opgekropte vuur van afgunst, kwaadaardigheid, haat en wraakzucht daalde neer op Gods Zoon aan het kruis op Golgotha, terwijl de ganse hemel zwijgend en met afschuw dit gebeuren gadesloeg. – *Het Grote Conflict, 357, 358*

Bestudeer het karakter van Christus dag en nacht. Het was Zijn teder medeleven, Zijn onuitsprekelijke, ongeëvenaarde liefde voor uw ziel, die Hem ertoe bracht al de schande, de beschimpingen, de mishandelingen, de misvattingen van de aarde te verdragen. Kom nader tot Hem, zie op Zijn handen en voeten, verbrijzeld en gewond voor onze overtredingen. "De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen."- *That I may know Him, p. 56.*

Dinsdag 5 april: De verzoeking

Er wordt uitdrukkelijk gezegd dat Satan werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid. Hij heeft niet alleen toegang tot hun geest, maar werkt door hun invloed, bewust en onbewust, om anderen tot dezelfde ongehoorzaamheid te trekken. Als boze engelen zo'n macht hebben over de mensenkinderen in hun ongehoorzaamheid, hoeveel groter macht hebben de goede engelen dan over

degenen die ernaar streven om gehoorzaam te zijn. Wanneer wij ons vertrouwen stellen in Jezus Christus, terwijl we gehoorzaamheid bewerken tot gerechtigheid, werken de engelen van God in onze harten tot gerechtigheid...

Engelen kwamen en verzorgden onze Here in de woestijn der verzoeking. Hemelse engelen waren voortdurend bij Hem toen Hij blootstond aan de aanvallen van satanische werktuigen. Deze aanvallen waren heviger dan mensen ooit hebben meegemaakt. Alles stond op het spel ten behoeve van de mensheid. In deze strijd gebruikte Christus zelfs niet Zijn woorden. Hij vertrouwde op "Er staat geschreven" (Mattheüs 4: 4). In deze strijd werd de menselijkheid van Christus zwaar op de proef gesteld zoals niemand van ons het ooit mee zal maken. De Vorst des levens en de vorst der duisternis ontmoetten elkaar in een vreselijke strijd, maar Satan kon niet de minste overhand krijgen in woord of in daad. Dit waren werkelijke verzoeken, geen schijn. Christus "heeft geleden, toen Hij verzocht werd" (Hebreeën 2: 18)...

Het mensdom heeft al de hulp die Christus had in hun strijd met Satan. Zij hoeven niet overwonnen te worden. Zij kunnen meer dan overwinnaars zijn door Hem die hen heeft liefgehad en Zijn leven voor hen heeft gegeven. "U bent immers duur gekocht." 1 Korinthe 6: 20. En wat een prijs! De Zoon van God worstelde in Zijn menselijkheid met precies dezelfde hevige, schijnbaar overweldigende verzoeken die mensen bestormen – verzoeken om toe te geven aan eetlust, om overmoedig te gaan waar God hen niet heeft geleid, en om de god van deze wereld te aanbidden, om een eeuwigheid vol zegen op te offeren voor de betoverende genoegens van dit leven. Iedereen zal worden verzocht, maar het Woord zegt dat wij niet verzocht zullen worden boven wat wij aankunnen. Wij kunnen de listige vijand weerstaan en verslaan.—*Selected Messages*, bk 1, pp. 94, 95.

In het dagelijkse leven maak je verrassingen, teleurstellingen en verzoeken mee. Wat zegt het Woord? Vertrouw vastbesloten op God "Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegluchten. Nader tot God en Hij zal tot u naderen." (Jakobus 4: 7, 8). "Laat men zich liever aan Mijn bescherming vastklampen, laat men vrede met Mij sluiten; vrede moet men met Mij sluiten." (Jesaja 27: 5). Zie altijd en overal op Jezus. Bid stil en oprecht, zodat je weet wat Zijn wil is. Als de vijand dan aanstormt als een vloedgolf, draagt de Geest van de Heer het vaandel tegen de vijand voor je uit. Als je op het punt staat ten val te komen – je geduld en je zelfbeheersing te verliezen, hard en kritisch te zijn, te vitten en te beschuldigen – dan is dat het moment om een gebed naar de hemel op te zenden: "Help mij, God, om de verzoeking te weerstaan, om alle bitterheid, wraak en boze woorden uit mijn hart te bannen. Geef mij van Uw zachtmoedigheid, Uw nederigheid, Uw geduld en Uw liefde. Verlaat mij niet, zodat ik mijn Verlosser oenteer... - *Het Bijbels Gezin*, 174

Woensdag, 6 april: Het land van Zebulon en Naftali

Kafarnaüm was heel geschikt om te dienen als middelpunt van het werk van de Heiland. Het lag aan de hoofdweg van Damascus naar Jeruzalem en Egypte en er was veel doortrekkend verkeer. Mensen uit alle landen kwamen door de stad of vertoefden er voor een rustperiode tijdens hun reizen. Hier kon Jezus in aanraking komen met mensen uit allerlei volken en standen, met rijken en vooraanstaanden zowel als met armen en eenvoudigen. Zijn lessen zouden zo naar andere landen gaan en in vele gezinnen komen. Daardoor zou het onderzoeken der profetieën

worden aangemoedigd, de aandacht zou worden gericht op de Heiland en zijn werk zou aan de wereld bekendgemaakt worden. – *Jezus de Wens der Eeuwen, 200*

Christus zou de hoogste plaats onder de leraars van de Joodse natie vervuld kunnen hebben; maar Hij gaf er de voorkeur aan het evangelie aan de armen te brengen. Hij ging van plaats tot plaats, zodat allen op de grote wegen en de zijwegen de woorden van waarheid konden horen. Bij de zee, op de berghellingen, in de straten van de stad, in de synagoge werd Zijn stem gehoord terwijl Hij de Schrift uitlegde. Dikwijls leerde Hij in de buitenste voorhof van de tempel, zodat de heidenen Zijn woorden konden horen. ..

Nooit was er een evangelist als Christus. Hij was de Majesteit des hemels, maar Hij vernederde Zichzelf en nam onze natuur aan, zodat Hij de mens kon ontmoeten waar deze zich bevond. Aan heel het volk, rijk en arm, vrije en slaaf, bracht Christus, de Boodschapper van het verbond, de tijding der verlossing. Zijn faam als de grote Heelmeester verspreidde zich door Palestina. De zieken kwamen naar de plaatsen die Hij zou passeren, zodat zij Zijn hulp konden invoeren. Ook kwamen er velen, verlangend Zijn woorden te horen en om door Zijn handen aangeraakt te worden. Zo ging Hij van stad tot stad, van dorp tot dorp, het evangelie predikend en zieken genezend, - de Koning der heerlijkheid in het nederige kleed van de mensheid...

Terwijl Hij de armen diende, zocht Jezus ook naar wegen om de welgestelden te bereiken. Hij zocht kennis te maken met de in weelde levende en ontwikkelde Farizeeën, Joodse edellieden en de Romeinse heersers. Hij aanvaardde hun uitnodigingen, woonde hun feesten bij, maakte Zich bekend met hun belangen en bezigheden, zodat Hij toegang kon vinden tot hun harten en hun de onvergankelijke rijkdommen kon tonen. – *De weg tot gezondheid, 3, 4.*

Geeft u niet toe aan het fronsen van wenkbrauwen en ongenoegen, hoezeer u het zo ook voelt. U zou respect moeten verkrijgen door zelf respectvol en beleefd te zijn. Behandel iedereen met hoffelijkheid, zij zijn gekocht met het bloed van Christus. Wanneer u ernaar streeft om Christus na te bootsen in uw karakter zal de indruk op de mensen niet door u worden gemaakt, maar door Gods engelen die vlak naast u staan, zij zullen de harten aanraken van degenen met wie u spreekt.—*In Heavenly Places, p. 296.*

Donderdag 7 april: De oproep van de Visser

De tijd was gekomen dat de discipelen die het nauwst met Christus verbonden waren geweest, zich meer direct zouden aansluiten bij Zijn werk, opdat deze grote schare niet onverzorgd zou blijven, als schapen zonder herder. Sommigen van deze discipelen hadden zich bij Hem aangesloten bij het begin van Zijn dienstwerk, en bijna alle twaalf waren met elkaar verbonden als leden van de familie van Jezus. Toch deelden ook zij, misleid door de leer van de rabbi's, de verwachting van het volk, dat er een aards koninkrijk zou komen... Er zou nog een groot werk verricht moeten worden voor deze discipelen, alvorens zij bereid zouden zijn voor het heilige pand dat hun zou worden toevertrouwd wanneer Jezus zou opvaren naar de hemel. Toch hadden zij de liefde van Jezus beantwoord, en hoewel zij traag van hart waren om te geloven, zag Jezus in hen de mensen die Hij zou kunnen opleiden en oefenen voor Zijn groot werk. En nu zij lang genoeg bij hem geweest waren om in zekere

mate hun geloof in het goddelijk karakter van Zijn zending te bevestigen... -
Gedachten van de berg der zaligsprekingen, 9

Een leven dat aan God is toegewijd zou geen leven van onwetendheid moeten zijn. Velen spreken zich uit tegen onderwijs omdat Christus onopgeleide vissers uitkoos om het evangelie te verkondigen. Zij beweren dat Hij een voorkeur toonde voor de onopgeleide mensen. Maar er waren veel geleerde en eerwaardige mannen die de onderwijzing van Christus geloofden. Als zij onbevreesd de overtuigingen van hun geweten hadden gehoorzaamd, dan zouden zij Hem zijn gevolgd. Hun bekwaamheden zouden zijn aanvaard en te werk gesteld in de dienst van Christus, als ze die hadden aangeboden. Maar zij hadden niet de morele kracht ten overstaan van de fronsende priesters en jaloerse leiders, om Christus te belijden en hun reputatie op het spel te zetten in een verbinding met de nederige Galileeër.

Hij die de harten van iedereen kent begreep dit. Als de goed opgeleiden en edelen het werk niet zouden doen waarvoor zij in aanmerking kwamen, zou Christus mannen uitkiezen die gehoorzaam en trouw zouden zijn in het doen van Zijn wil. Hij koos nederige mannen uit en verbond die met Zichzelf, opdat Hij hen zou kunnen opleiden om het grote werk op aarde voort te zetten wanneer Hij die zou verlaten.

Christus was het Licht van de wereld. Hij was de bron van alle kennis. Hij kon de onopgeleide vissers bekwaam maken om hun hoge opdracht uit te voeren die Hij hen zou geven.—*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 511, 512.

Ons eerste werk is met onze eigen harten. De ware beginselen van hervorming zouden in praktijk moeten worden gebracht. Het hart moet worden bekeerd en geheiligd anders hebben wij geen verbinding met Christus. Zolang onze harten verdeeld zijn, zullen wij nooit, nooit geschikt gemaakt worden voor bruikbaarheid in dit leven of voor het toekomstige leven. Wij moeten als intelligente wezens stilstaan en nadenken of we werkelijk eerst het koninkrijk van God zoeken en Zijn gerechtigheid. Het allerbeste wat we kunnen doen is nuchter en eerlijk nadenken of we de noodzakelijke inspanning willen verrichten om de christelijke hoop te bemachtigen en de hemel van de christen te verkrijgen. Als wij door de genade van Christus besluiten dat we dat willen, dan is de volgende vraag: Wat is er dat ik uit mijn leven moet wegdoen zodat ik niet zal struikelen?—*Manuscript 14*, Feb. 9, 1898, "Like Unto Leaven."

Vrijdag 8 april: voor verdere studie

Jezus de Wens der Eeuwen, 540, 541

3. De Bergrede

Sabbatmiddag 9 april

Christus had het niet over abstracte theorieën, maar over zaken die essentieel zijn voor de ontwikkeling van het karakter; die de mogelijkheden van de mens om God te kennen, zouden vergroten en zijn kracht om goed te doen. Hij sprak over deze waarheden die te maken hebben met hoe de mens leeft en die de mens zouden verenigen met de eeuwigheid.

In plaats van het volk te wijzen op de theorieën die de mens heeft over God, Zijn woord en Zijn werken, heeft Hij hen geleerd om Hem te zien, zoals Hij tot uiting komt in Zijn werken, in Zijn woord en in Zijn voorzienigheid. Hij bracht hun gedachten in contact met de gedachten van de Oneindige.

Het volk "stond versteld over Zijn leer" (Matteus 7:28), "want zijn woord was met gezag" (Lukas 4:32). Nooit tevoren had iemand met zulk een kracht gesproken om de gedachten op te wekken, om de ambities te wekken, elke mogelijkheid van lichaam, gedachten en geest tot leven te wekken. —*Lift Him Up*, p. 177

De onderwijzing van Jezus was van een geheel andere orde dan die van de geleerde Schriftgeleerden. Zij beleden dat ze uitleggers van de wet waren, zowel de geschreven als de traditioneel overgeleverde. Maar de formele toon van hun instructie zou inhouden dat zij niets zagen in de leer van de heilige orakels die vitale kracht hadden. Zij presenteerden niets nieuws, uiten geen enkel woord dat aan het verlangen van de ziel tegemoet kwam. Zij boden geen voedsel aan aan de hongerige schapen en lammeren. Hun gewoonte was om te blijven bij de dingen in de wet die niet geopenbaard waren en het resultaat van hun redeneringen was een jargon van absurditeiten, die zelf de geleerden niet konden doorgronden, laat staat het gewone volk kon begrijpen.

Christus kwam om de goddelijke waarheid uit de doeken te doen voor de wereld. Hij leerde als een die autoriteit had. Hij sprak als niemand ooit tevoren gesproken had. Er was niets van aarzeling in Zijn optreden, geen schaduw van twijfel in Zijn uitingen. Hij sprak als een die elk deel van Zijn onderwerp begreep. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 236.

Jezus heeft de menselijkheid aangenomen opdat Hij de mens daar zou ontmoeten. Hij brengt de mens onder de veranderende kracht van de waarheid door hem te ontmoeten waar hij is. Hij krijgt toegang tot het hart door sympathie en vertrouwen zeker te stellen, allen te laten voelen dat Zijn identificering met hun natuur en belangen echt is. De waarheid kwam van Zijn lippen in de schoonheid van de eenvoud, en toch was het bekleed met waardigheid en kracht. Wat een leraar was onze Heer Jezus Christus! Hoe teder heeft Hij elke eerlijke onderzoeker naar waarheid behandeld, opdat Hij toegang mocht krijgen tot wat hem interesseert en een thuis kon vinden in zijn hart. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 190.

We moeten dagelijks groeien in onze geestelijke lieflijkheid. We zullen vaak falen in onze pogingen om het goddelijke model te kopiëren. We zullen vaak in tranen moeten buigen aan de voeten van Jezus, vanwege onze tekortkomingen en fouten, maar we hoeven niet ontmoedigd te zijn. We moeten meer en ernstiger bidden, meer geloven en meer proberen met meer standvastigheid te groeien naar de gelijkennis van onze Heer. Als we onze eigen kracht wantrouwen, zullen we op de kracht van de Heiland vertrouwen en lof geven aan God, die ons aangezicht laat stralen en God laat stralen. —*Selected Messages*, bk 1, p. 337.

Zondag 10 april: Principes en Standaards

Wees vastbesloten om tot eer van de Meester elke karaktertrek te ontwikkelen. Bij het bouwen aan uw karakter moet u God voortdurend behagen. Dit is mogelijk, want

Henoch behaagde Hem, hoewel hij leefde in een tijd van degeneratie. Ook in onze tijd zijn er nog Henochs.

Houd stand als een Daniël, de trouwe staatsman die zich door geen enkele verzoeking liet verderven. Stel Hem, die u zo liefhad dat Hij zijn leven heeft gegeven om uw zonden weg te doen, niet teleur. Hij zegt: "Zonder Mij kunt gij niets doen." (Joh.15:5). Denk hieraan. Als u fouten hebt gemaakt, zult u beslist de overwinning behalen als u deze fouten inziet en ze beschouwt als waarschuwborden. Op deze wijze verandert u een nederlaag in een overwinning. U stelt de vijand teleur en eert uw Verlosser.

De enige schat die wij van deze wereld naar de eeuwigheid kunnen meenemen is een karakter dat gevormd is naar Gods beeld. Zij die zich in deze wereld door Christus laten onderrichten, zullen alles wat zij met Gods hulp hebben bereikt, met zich meenemen naar het hemels tehuis. In de hemel blijven wij steeds leren. Hoe belangrijk is daarom de ontwikkeling van het karakter in dit leven.

Hemelse helpers zullen samenwerken met de mens die met een sterk geloof streeft naar de volmaaktheid van karakter die tot uiting komt in een volmaakte handelwijze. Christus zegt tot iedereen die zich hiermee bezighoudt: Ik sta aan uw zijde om u te helpen. Wanneer de wil van de mens met Gods wil samenwerkt, wordt deze almachtig. Wat op zijn bevel gedaan moet worden, kan tot stand gebracht worden in zijn kracht. Alles wat Hij vraagt, is mogelijk. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 25, par. Andere talenten*

Christus probeerde in al Zijn onderwijs de beginselen, die de grondslag vormen van Zijn hoge maatstaf van gerechtigheid, in het hoofd en het hart van zijn toehoorders in te prenten. Hij leerde hen, dat als zij Gods geboden wilden houden, liefde voor God en voor hun medemensen in hun dagelijks leven zichtbaar moest worden. Hij trachtte de liefde, die Hij zelf voor de mensheid voelde, in hun hart te leggen. Zo zaaide Hij het zaad van de waarheid, waarvan de vrucht een rijke oogst aan heiligheid en schoonheid van karakter zal opleveren. Deze heilige invloed zal niet alleen in de tijd verstrekkend zijn, maar de gevolgen zullen de gehele eeuwigheid door merkbaar zijn. Zij zal ons handelen heiligen, en overal waar ze aanwezig is, zal ze een reinigende invloed hebben.

Gezeten op de berg, omringd door Zijn discipelen en een grote . . . menigte, opende Jezus "Zijn mond en leerde hen, en zei: zalig de armen van geest, want van hun is het koninkrijk van de hemelen." Zij murmureren en klagen niet, maar zijn tevreden met hun toestand en hun omstandigheden in het leven. Zij koesteren niet het idee, dat zij een betere positie verdienen dan die welke de Voorzienigheid hen heeft toebedeeld, maar zij tonen een geest van dankbaarheid voor elke gunst die hen geschonken wordt. Iedere trotse gedachte en elk gevoel van hoogmoed wordt uitgebannen. —*Christus weerspiegelen, 16 februari*

Maandag 11 april: De Bergrede en de wet

Toen de joden Christus afwezen, wezen ze het fundament van hun geloof af. En aan de andere kant maakt de christelijke wereld van vandaag, die beweert te geloven in Christus, maar de wet van God afwijst, dezelfde fout als de misleide joden maakten. Zij die belijden zich vast te klampen aan Christus, vestigen hun hoop op Hem, terwijl zij hun minachting uiten voor de morele wet en de profetieën, bevinden

zij zich niet in een veiligere positie dan de ongelovige joden. Zij kunnen niet op een verstandige manier zondaren oproepen tot bekering, want ze zijn niet in staat om goed uit te leggen waar die zich van moeten bekeren. De zondaar, aan wie de oproep wordt gedaan om de zonden na te laten, heeft het recht te vragen: "Wat is zonde?" Zij die de wet van God respecteren kunnen antwoorden: "Zonde is de overtreding van de wet." Ter bevestiging hiervan zegt de apostel Paulus: Ik had niet geweten wat zonde is dan door de wet.

Alleen zij die de bindende aanspraken van de morele wet erkennen, kunnen de aard van verzoening verklaren. Christus is gekomen om te bemiddelen tussen God en mensen, om de mens een te maken met God door hem in een bondgenootschap te brengen met Zijn wet. Er is geen kracht in de wet om de overtreder te verzoenen. Jezus alleen kon de schuld van de zondaar betalen. Maar het feit dat Jezus de schuld van de zondaar heeft betaald, geeft hem nog niet het recht om door te gaan met het overtreden van de wet van God. Maar hij moet vanaf dat moment leven in gehoorzaamheid aan de wet.

De wet van God bestond al voor de schepping van de mens, omdat Adam anders niet kon hebben gezondigd. Na de overtreding van Adam zijn de principes van de wet niet veranderd, maar definitief op een rij gezet en tot uitdrukking gebracht om de mens in zijn gevallen staat tegemoet te komen. Christus heeft, in samenspraak met Zijn Vader, het offersysteem ingesteld, opdat dood, in plaats van direct van toepassing te zijn op de mens, overgebracht zou worden op een slachtoffer dat een afschaduwing zou zijn van het grote en volmaakte offer van de Zoon van God. — *Selected Messages, bk 1, pp. 229, 230.*

In de onmetelijke gave van Zijn Zoon, heeft God de gehele wereld omgeven met een atmosfeer van genade. Deze is even echt als de dampkring rond de aardbol. Allen die verkiezen om deze levengevende atmosfeer in te ademen, zullen leven en opgroeien tot volwassen mannen en vrouwen in Christus Jezus.

Zoals de bloem zich richt naar de zon, zodat de heldere stralen haar schoonheid en symmetrie vergroten, moeten wij ons richten naar de zon der gerechtigheid, opdat het licht van God op ons kan schijnen, en ons karakter wordt ontwikkeld naar het beeld van Jezus.

Jezus leert ons hetzelfde, als Hij zegt: "Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft ... Zonder Mij kunt gij niets doen." Johannes 15:4, 5. — *De weg naar Christus, hfdst 8: Groeien in Christus*

Genade is een eigenschap van God die Hij tegenover mensen, die het niet verdienen, aanwendt. Wij zochten er niet naar, maar de genade werd uitgezonden om ons te zoeken. God verheugt er Zich in, Zijn genade op ons uit te storten, niet omdat we die waardig zijn, maar omdat we die uiterst onwaardig zijn. Onze enige aanspraak op Zijn genade is onze grote nood. — *De weg tot gezondheid, hfdst 10: Het helpen van de verzochten*

Dinsdag 12 april: De gerechtigheid van de Schriftgeleerden en de Farizeeën

De rabbi's meenden, dat hun gerechtigheid een paspoort voor de hemel was, maar Jezus verklaarde, dat het onvoldoende en onwaardig was. Uiterlijke

formaliteiten en een theoretische kennis van de waarheid vormden de gerechtigheid van de Farizeeën. De rabbi's beweerden heilig te zijn door hun eigen pogingen om de wet te houden, maar hun werken hadden gerechtigheid van godsdienst gescheiden. Terwijl ze stipt waren in het nakomen van de ceremoniële gebruiken, was hun leven onzedelijk en laag. Hun zogenaamde gerechtigheid kon nooit het koninkrijk der hemelen binnengaan.

De grootste misleiding van de menselijke geest in de dagen van Christus was, dat alleen instemmen met de waarheid reeds gerechtigheid vormt. Bij alles wat mensen ervaren hebben, is gebleken dat een theoretische kennis der waarheid niet voldoende was om de ziel te redden. Het brengt geen vruchten der gerechtigheid voort. Een nauwgezet in acht nemen van wat theologische waarheid genoemd wordt, gaat dikwijls gepaard met een haat voor de zuivere waarheid zoals het leven laat zien. De donkerste hoofdstukken van de geschiedenis zijn beladen met het verslag van misdaden die begaan werden door dweepzieke godsdienstijveraars. De Farizeeën maakten er aanspraak op, kinderen van Abraham te zijn, en ze pochten erop dat zij de godsspraken bezaten; toch bewaarden deze voordelen hen niet voor zelfzucht, kwaadwilligheid, hebzucht en de gemeenste huichelarij. Ze meenden, dat zij de meest godsdienstige mensen op de wereld waren, maar hun zogenaamde rechtzinnigheid bracht hen ertoe de Here der heerlijkheid te kruisigen. — *Jezus de Wens der eeuwen, hfdst 31: De Bergrede*

De discipelen van Christus moeten gerechtigheid van een andere aard verwerven dan die van de Farizeeën, willen zij het koninkrijk der hemelen binnengaan. God heeft hun, in Zijn Zoon, de volmaakte gerechtigheid van de wet aangeboden. Als zij hun hart volledig open zouden willen stellen om Christus te ontvagen, dan zou het leven van God Zelf, Zijn liefde, in hen wonen. Die liefde zou hen veranderen naar Zijn eigen gelijkenis. En zo zouden zij, via Gods vrije gave, de gerechtigheid bezitten die de wet vereist. ...

Jezus ging voort, Zijn toehoorders te laten zien wat het betekent om de geboden van God te houden: Het is in jezelf een kopie maken van het karakter van Christus.— *Gedachten van de berg der zaligsprekingen, hfdst 3: Het geestelijk karakter van de wet*

Toen Christus tijdens zijn leven op aarde door een wetgeleerde werd benaderd met de vraag: "Meester, wat is het grote gebod in de wet?" zei Hij tot hem. "Gij zult de Here, uw God, lief hebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is; Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten." (Matth. 22:36-40)

Deze duidelijke uitspraken van de profeten en van de Meester zelf zouden als Gods stem tot iedere ziel door ons moeten aanvaard worden. We zouden geen enkele gelegenheid verloren moeten laten gaan om daden van barmhartigheid, van liefderijke voorzorg en christelijke voorkomendheid te betonen aan de belasten en verdrukten. Al zouden we anders niets kunnen doen, dan kunnen we woorden spreken van bemoediging en hoop tot hen die God niet kennen, en die het gemakkelijkst benaderd kunnen worden door het tonen van medeleven en liefde. — *Profeten en Koningen, hfdst 27: Achaz*

Woensdag 13 april: De principes van het Koninkrijk

“Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Mat 5:48). Ik ben erg onder de indruk van deze woorden. We meten hun ware betekenis begrijpen. Als we het karakter van Christus vertegenwoordigen door deze eis te gehoorzamen, zal er een grote verandering plaatsvinden in de boosdoeners. Veel zielen zouden overtuigd worden van hun zonden en zich bekeren door de indrukken die gemaakt worden op hen door onze weigering om aanstoot te nemen aan de kwade praktijken van hen die door satanische machten beheerst worden.

Laat ons dagelijks de grote liefde van Christus voorstellen door onze vijanden lief te hebben zoals Christus van hen houdt. Als we de genade van Christus zo voorstellen, zullen sterke gevoelens van haat verbroken worden en in veel harten zal de ware liefde tot uiting komen. Veel meer mensen zullen zich bekeren dan nu gezien worden. Echt waar, het zal ons iets kosten dit te doen. —*Medical Ministry*, p. 254.

Christus zegt tegen ons: “Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Mat 5:48). Hij is ons voorbeeld. Gedurende Zijn leven op aarde was Hij altijd vriendelijk en zachtaardig. Zijn invloed was altijd welriekend, want in hem huisde volmaakte liefde. Hij was nooit stuurs en onbenaderbaar en Hij sloot nooit compromissen met het verkeerde om in de gunst te komen. Als we Zijn gerechtigheid hebben, zullen we als Hem zijn in zachtaardigheid, in geduld in onzelfzuchtige liefde. Zullen we niet door de inwoning van de zonneshijn van Zijn aanwezigheid, zachtaardig worden door Zijn genade? —*In Heavenly Places*, p. 31.

Het ideale Christelijke karakter is gelijkenis met Christus. Zoals de Mensenzoon volmaakt was tijdens Zijn leven, zo dienen Zijn volgelingen volmaakt te zijn tijdens hun leven. Jezus werd in alle dingen aan Zijn broeders gelijk. Hij werd vlees, zoals wij ook zijn. Hij had honger, dorst en werd moe. Hij had voedsel nodig om te kunnen leven, en slaap om verkwikt te raken. Hij deelde het lot van de mensen; toch was Hij de vlekkeloze Zoon van God. Hij was God die vlees geworden is. Zijn karakter moet ons karakter worden. —*Christus weerspiegelen, 10 januari*

Hoe dichter u bij Jezus komt, hoe gebrekkiger u in uw eigen ogen schijnt. Uw inzicht wordt scherper en uw onvolmaaktheden steken duidelijk en scherp af tegenover Zijn volmaakte natuur. Dit is een bewijs, dat de verleidingen van de Satan hun kracht hebben verloren, en dat u de invloed ondervindt van de levendmakende Geest.

Alleen als iemand zijn eigen zondigheid beseft, kan in zijn hart een diepgewortelde liefde voor Jezus wonen. Wanneer men innerlijk door de genade van Christus veranderd is, kan men bewondering hebben voor Zijn goddelijke karakter. Maar als we onze eigen zedelijke mismaaktheid niet zien, is dat een onmiskenbaar bewijs, dat wij nog geen zicht hebben gekregen op Christus' schoonheid en uitnemendheid....

Het besef van onze eigen zondigheid drijft ons naar Hem, Die vergeving kan schenken. En als wij onze hulpeloosheid beseffen en het van Christus verwachten, zal Hij Zichzelf in kracht openbaren. Hoe meer ons gevoel van afhankelijkheid ons naar Hem en het Woord van God toe drijft, des te verhevener is onze blik op Zijn karakter en des te meer zullen wij Zijn beeld weerspiegelen. —*De weg naar Christus, hfdst 7: De toets van het discipelschap*

Donderdag 14 april: Ontvangen van de woorden van het Koninkrijk

Deze prachtige parel stelt de onbetaalbare schat van Christus voor, evenals het goud dat in het veld verborgen ligt. In Christus hebben we alles dat nodig is in dit leven en wat onze vreugde zal zijn in het toekomstige leven. Al het geld van de wereld zal de gave van vrede en rust en liefde niet kunnen kopen. Deze gaven worden ons geschonken door het geloof in Christus. We kunnen deze gaven niet van God kopen; we hebben niets waarmee we ze kunnen kopen. We zijn eigendom van God, want onze gedachten, ziel en lichaam zijn door een losprijs gekocht door het leven van de Zoon van God...

Waarmee dan zal dan de eeuwige schat gekocht worden? Het is eenvoudig om aan Jezus terug te geven wat van Hem is, Hem te ontvangen in het hart door het geloof. Het is de samenwerking met God; het is het juk van Christus op ons nemen; het is Zijn lasten dragen...

Door de genade van Christus mogen we versterkt en volwassen worden, opdat hoewel we nu onvolmaakt zijn we volkomen kunnen worden in Hem. We hebben een hypotheek op onszelf afgesloten voor Satan, maar Christus is gekomen om de losprijs te betalen en ons vrij te kopen. We kunnen niets van God kopen. Het is alleen door genade, de vrije gave van God in Christus, dat we gered worden. — *That I May Know Him*, p. 83.

Vele van de belijdende, speciale mensen van God zijn zo gelijkvormig aan de wereld dat hun speciale karakter niet opgemerkt wordt, en het onderscheid tussen "wie God dient en wie Hem niet dient" moeilijk te maken is. God zou grote dingen voor Zijn volk willen doen als zij uit de wereld willen komen en apart willen zijn. Als zij zich zouden willen onderwerpen om door Hem geleid te worden, zou Hij hen tot een lofprijzing op de hele aarde maken. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 125.

De kinderen van God zijn wijs wanneer zij alleen vertrouwen in de wijsheid die van boven komt en wanneer zij geen kracht hebben, dan die welke van God komt. Afscheiding van de vriendschap en geest van de wereld is nodig voor ons als we verenigd met de Heer willen zijn en in Hem willen blijven. Onze sterkte en onze rijkdom bestaat uit het verbonden zijn met de Heer uitverkoren en aanvaard door Hem. Er kan geen eenheid zijn tussen licht en duisternis. Gods bedoeling is dat Zijn volk een speciaal volk zal zijn, afgescheiden van de wereld, en levend als voorbeelden van heiligheid, dat de wereld verlicht mag worden en overtuigd of veroordeeld naar de mate waarin ze het licht dat hen gegeven is behandelen. De waarheid die aan hen is geopenbaard, het licht dat geschonken heeft op hun ziel, zal oordelen of veroordelen als het veronachtzaamd en afgewezen wordt. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 689.

Vrijdag 15 april: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, pp. 298 – 314.

4. "Sta op en loop"-geloof en -genezing

Sabbatmiddag, 16 april

Het vereiste niets minder dan scheppingsmacht om gezondheid te herstellen in dat in verval geraakte lichaam. Dezelfde stem, die leven sprak tot de mens, die uit het stof der aarde werd geschapen, had leven gesproken tot de stervende verlamde. En dezelfde macht die leven aan het lichaam gaf, had ook het hart vernieuwd. Hij die bij de schepping "Sprak en het was er", die "gebood en het stond er", (Psalm 33:9) had leven gesproken tot de ziel die dood was in overtreding en zonden. Het herstel van het lichaam was een bewijs van de macht die het hart vernieuwd had. Christus gebod de verlamde om op te staan en te lopen, "opdat gij moogt weten," zei Hij, "dat de Zoon des mensen macht heeft om op aarde zonden te vergeven." De verlamde vond in Christus genezing voor zowel ziel als lichaam, Hij had genezing voor de ziel nodig voordat hij de lichamelijke gezondheid op prijs kon stellen. Voordat lichamelijke ziekte genezen kon worden, moest Christus verlichting in de geest brengen en de ziel van zonde reinigen. Deze les mag niet over het hoofd gezien worden. Ook nu zijn er duizenden die aan lichamelijke ziekten lijden, die, zoals de verlamde, verlangen naar de boodschap: "Uw zonden zijn u vergeven." De last der zonde met zijn onrust en onvervulde verlangens is de voedingsbodem van hun ziekten. Zij kunnen geen verlichting vinden totdat zij tot de Heelmeester van de ziel komen. De vrede, die Hij alleen kan geven, zou nieuwe levenskracht geven aan de geest en gezondheid aan het lichaam. – *De Weg tot Gezondheid*, p. 57; *The Ministry of Healing*, p. 77.

De aanvaarding van Christus geeft waarde aan de mensheid. Zijn offer brengt het leven en het licht aan allen die Christus als hun persoonlijke Verlosser accepteren. De liefde van God door Jezus Christus wordt uitgestort in het hart van ieder lid van Zijn lichaam, daarmee de vitaliteit van de wet van God de Vader dragend. Zo kan God wonen met de mens, en de mens kan bij God wonen. Paulus verklaarde : "Ik ben met Christus gekruisigd: en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God , die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgegeven. " (HSV, Galaten 2:20).

Als door het geloof de mens één wordt met Christus , kan hij het eeuwige leven winnen . God houdt van degenen die verlost zijn door Christus, gelijk Hij houdt van Zijn Zoon. Wat een gedachte ! Kan God van de zondaar houden zoals Hij houdt van Zijn eigen Zoon - Ja; Christus heeft het gezegd , en Hij meent wat Hij zegt . Hij zal al onze diensten respecteren als we Zijn belofte aangrijpen door een levend geloof, en ons vertrouwen in Hem leggen. Kijk naar Hem en leef. Allen, die God gehoorzamen, worden omarmd in het gebed dat Christus heeft aangeboden aan zijn Vader : "Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken opdat de liefde, waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is , en Ik in hen" (HSV, Johannes 17:26) . Wonderbaarlijke waarheid, te moeilijk voor de mensheid om te begrijpen! - *Selected Messages*, bk 1, pp. 299, 300.

Zondag, 17 april: De Onaantastbaren aanraken

In het gebied waar Christus Zijn dienstwerk verrichtte, waren velen van deze lijdens, en het nieuws over Zijn werk dat hen bereikte, deed een sprankje hoop oplichten. Maar sinds de dagen van de profeet Eliza had men nooit iets gehoord over het reinigen van iemand die door deze ziekte was overweldigd. Zij durfden niet te verwachten dat Jezus voor hen zou doen wat Hij nog nooit voor iemand gedaan had. Er was er echter één in wiens hart het geloof begon te ontkiemen. Toch wist de man

niet, hoe hij Jezus kon bereiken. Hoe kon hij, afgesloten als hij was van contact met zijn medemensen, zich aan de Genezer voorstellen? En hij twijfelde eraan, of Christus hem zou genezen. Zou Hij Zich neerbuigen om iemand te genezen van wie men geloofde dat hij leed onder een oordeel Gods? Zou hij niet, evenals de Farizeeën en zelfs de geneesheren deden, een vloek over hem uitspreken en hem waarschuwen te vluchten van de verblijfplaatsen van mensen? Hij dacht aan alles wat men hem over Jezus verteld had. Niemand die om Zijn hulp gevraagd had, was afgewezen. De rampzalige man besloot de Heiland te gaan zoeken. Hoewel hij uit de steden verbannen was, zou het kunnen gebeuren, dat hij Zijn pad zou kunnen kruisen op een zijweg van de bergroutes of dat hij Hem zou kunnen vinden wanneer Hij buiten de steden aan het onderwijzen was. De moeilijkheden waren groot, maar dit was zijn enige hoop.....

Hij biedt een walgelijke aanblik. De ziekte heeft hem vreselijk aangetast en zijn ontbindende lichaam is afgrijselijk om aan te zien. Wanneer de mensen hem zien, deinzen ze terug in paniek. Ze duwen elkander omver om toch maar te ontkomen aan de aanraking met hem. Sommigen trachten te verhinderen dat hij Jezus nadert, maar tevergeefs. Hij ziet noch hoort hen. Hun uitdrukkingen van walging gaan langs hem heen. Hij ziet alleen de Zoon van God. Hij hoort alleen de stem die tot de stervenden spreekt van leven. Hij dringt naar Jezus toe en werpt zich aan Zijn voeten met de kreet: "Here, als U wilt, kunt U mij reinigen." (HSV, Matth.8:2)

Jezus antwoordde : "Ik wil het, word gereinigd" (HSV, Matth.8:3), en legde Zijn hand op hem.- *Wens der Eeuwen*, p. 209, 210; .— *The Desire of Ages*, pp. 262, 263.

In sommige gevallen van genezing schonk Jezus niet dadelijk de gezochte zegen. Maar in geval van melaatsheid werd het verzoek direct ingewilligd. Wanneer wij om aardse zegeningen bidden, kan het antwoord op ons gebed uitgesteld worden, of God geeft ons iets anders dan we vragen; maar niet wanneer we om bevrijding van zonden vragen. Het is Zijn wil om ons van zonden te reinigen, om ons tot Zijn kinderen te maken en ons in staat te stellen een heilig leven te leiden. Christus gaf Zichzelf voor onze zonden, "opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader." (HSV, Galaten 1: 4) "En dit is de vrijmoedigheid, die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij, dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen." (HSV, 1 Johannes 5: 14, 15) . Jezus zag op de bedroefden en teneergedrukten van wie de hoop vervlogen was en die met aardse vreugden de hunkering van de ziel trachtten te stillen, Hij nodigde hen allen uit rust in Hem te vinden. – *De Weg tot Gezondheid*, p. 51; *The Ministry of Healing*, pp. 70, 71.

Maandag 18 april: De Romein en de Messias

Tijdens zijn aardse bediening begon Christus de scheidsmuur tussen Jood en heiden af te breken en verlossing voor het gehele mensdom te prediken. Ofschoon hij een Jood was, ging Hij openlijk met de Samaritanen om, zich niet storend aan de farizeese gewoonten van de Joden ten opzichte van dit verachte volk. Hij sliep in hun huizen, at aan hun tafels en leerde in hun straten. De Heiland verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontsluiten betreffende het wegbreken van „de tussenmuur, die scheiding maakte" tussen Israël en de andere naties, — de

waarheid, dat de heidenen mede-erfgenamen zijn" met de joden en „medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." (Ef.2:14; 3:6) Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard, toen Hij het geloof van de hoofdman over honderd te Kapernaüm beloofde en ook toen Hij het evangelie aan de inwoners van Sichar predikte. Nog duidelijker kwam dit naar voren tijdens Zijn bezoek aan Phoenicië, toen Hij de dochter van de Kaänitische vrouw genas. Deze ervaringen droegen ertoe bij dat de discipelen gingen begrijpen, dat er onder degenen die door velen als onwaardig om verlost te worden werden beschouwd, vele zielen waren die hunkerden naar het licht der waarheid. Aldus trachtte Christus Zijn discipelen van de waarheid te overtuigen, dat er in het Koninkrijk Gods geen grenzen, geen rassen of standen en geen adelstand bestaan; dat zij naar alle volkeren moesten uitgaan om de boodschap van een liefdevolle Heiland te brengen. Van Jeruzalem tot Rome, p. 15, 16; *The Acts of the Apostles*, pp. 19, 20.

U moet oog krijgen voor de wilskracht waarover u beschikt. Dit is de stuwende kracht in de mens, de kracht om besluiten te nemen, om te kiezen. Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil. God heeft de mens de mogelijkheid gegeven om te kiezen. Die mogelijkheid moet de mens gebruiken. U kunt uw hart niet veranderen. U kunt niet uit uzelf uw gevoelens op God concentreren. Maar u kunt kiezen om Hem te dienen. U kunt uw wil aan Hem geven. Hij zal dan in u bewerkstelligen, dat u datgene wenst te doen, dat naar Zijn wil is. Zo komt u geheel binnen de invloedssfeer van de Geest van Christus. Uw gevoelens zullen op Hem gericht zijn en uw gedachten zullen met Hem in overeenstemming zijn. – *Schreden naar Christus*, p. 40; *Steps to Christ*, p. 47.

Dinsdag, 19 april: Demonen en varkens

De zonde heeft onze rust en vrede vernietigd. Terwijl het zelf onbedwongen is, kunnen we geen rust vinden . De meesterlijke passies van het hart kan geen menselijke macht controleren . Wij zijn hierin even zo hulpeloos als de discipelen waren om de razende storm te controleren . Maar Hij die rust sprak tot de golven van Galilea, heeft het woord van rust gesproken voor elke ziel. Maar hoe ernstig ook de hevige storm, diegene die zich wendt tot Jezus met de kreet : "Heer, red ons, " zal verlossing vinden . Zijn genade , die de ziel verzoent met God , stilt de strijd van de menselijke passie, en in Zijn liefde is het hart in rust.

"Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus " (HSV, Romeinen 5:1).

"De vrucht van de gerechtigheid zal vrede zijn, en de uitwerking van de gerechtigheid: rust en veiligheid tot in eeuwigheid. " (HSV, Jesaja 32:17)

Wie ermee instemt om de zonde af te zweren en zijn hart opent voor de liefde van Christus, wordt een deel aan deze hemelse vrede. Er is geen andere grond van vrede dan deze. De genade van Christus, ontvangen in het hart, onderwerpt vijandschap; Het bezweert strijd en vult de ziel met liefde. Hij die in vrede met God en zijn medemensen is, kan niet ongelukkig gemaakt worden . Afgunst zal niet in zijn hart zijn; boze vermoedens zullen daar geen plaats vinden; haat kan niet bestaan. Het hart dat in harmonie is met God is een deelgenoot van de vrede van de hemel en zal de gezegende invloed overal verspreiden. De geest van vrede zal als dauw rusten op harten die vermoeid en belast zijn met de wereldse strijd. —*In Heavenly Places*, p. 35.

De ware Christen houdt de ramen van de ziel naar de hemel geopend. Hij woont in gemeenschap met Christus. Zijn wil is in overeenstemming met de wil van Christus. Zijn grootste wens is om meer en meer op Christus te lijken. . . .

Ernstig en onvermoeibaar moeten we ernaar streven om Gods ideaal te bereiken voor onszelf. Wij moeten dit niet doen als een boetedoening, maar als het enige middel om het ware geluk verkrijgen. De enige manier om vrede en vreugde te krijgen is een levende verbinding met Hem die zijn leven gaf voor ons, die stierf opdat wij leven hebben , en die leeft om Zijn macht te verenigen met de inspanningen van degenen die streven om te overwinnen. — *This Day With God*, p. 145

Heel veel mensen die op zoek zijn naar geluk zullen teleurgesteld worden in hun hoop , omdat zij het verkeerde zoeken en zich overgeven aan zondige verlangens en egoïstische gevoelens. Door het verwaarlozen van de vervulling van kleine taken en het negeren van de kleine attenties van het leven, overtreden zij de beginselen waarvan het geluk afhangt. Het ware geluk is niet te vinden in zelfbevrediging, maar in het pad van de plicht. God verlangt dat de mens gelukkig is, en daarom gaf Hij hem de voorschriften van Zijn Wet , die hem door het naleven hiervan vreugde heeft thuis en elders. Als hij in zijn morele integriteit staat, trouw is aan principe, en controle heeft over al zijn krachten, kan hij niet ongelukkig zijn. Met zijn ranken gekronkeld over God, zal het hart vol zijn van vrede en vreugde, en de ziel zal bloeien te midden van ongeloof en verdorvenheid.— *Reflecting Christ*, p. 305.

Woensdag 20 april: "Sta op en Loop!"

Velen van hen die tot Christus om hulp kwamen, hadden hun ziekte aan zichzelf te wijten; toch weigerde Hij niet hen te genezen. En wanneer Zijn geneeskracht deze zielen binnen vloeyde, werden zij overtuigd van zonde, en velen werden genezen, zowel van hun geestelijke als lichamelijke kwalen. Onder dezen was de verlamde te Kapernaüm. Zoals de melaatse, had deze verlamde alle hoop op genezing opgegeven. Zijn ziekte was het resultaat van een zondig leven en zijn lijden werd door wroeging verbitterd. Tevergeefs had hij een beroep op de Farizeeën en artsen gedaan om verlichting; zij verklaarden hem ongeneeslijk, zij verstootten hem als een zondaar en gaven te kennen dat hij zou sterven onder de toom van God. De verlamde zat in de put, hij had geen hoop meer. Toen hoorde hij over het werk van Jezus. Anderen, die niet zo zondig en hulpeloos waren als hij, waren genezen en hij kreeg weer moed in het geloof dat ook hij genezen kon worden als hij tot de Zaligmaker gebracht kon worden. Maar zijn hoop verging als hij aan de oorzaak van zijn ziekte dacht; toch kon hij de mogelijkheid tot genezing niet van zich afzetten.

Door zijn grote verlangen voelde hij de last van de zonde minder. Hij verlangde Jezus te zien en de verzekering van vergeving der zonde te ontvangen en vrede met de hemel. Dan zou hij er vrede mee hebben om te leven of te sterven, naar Gods wil. — *De Weg tot Gezondheid*, p. 54,55; *The Ministry of Healing*, pp. 73, 74.

Het is zeer moeilijk, zelfs voor degenen die beweren volgelingen van Jezus te zijn, om te vergeven, zoals Christus ons vergeeft. De ware geest van vergeving is zo weinig beoefend, en er worden zo veel interpretaties geplaatst op Christus' eis, dat

de kracht en de schoonheid uit het oog verloren zijn. We hebben een zeer onzeker uitzicht op de grote genade en barmhartigheid van God. Hij is vol mededogen en vergeving en vergeeft vrijuit wanneer we echt berouw hebben en onze zonden belijden. . . .—*That I May Know Him*, p. 180.

De Heer is goed, en zeer te prijzen. Laten we leren om Hem te loven met onze stemmen, en te beseffen dat wij ten alle tijden in uitstekend gezelschap zijn - met God en Zijn Zoon, Jezus. Wij zijn een schouwspel voor de niet gevallen werelden, engelen, en onze medemensen. Realisering hiervan zal ons doen voortgaan geleid door de Heer, met een stevig, gefundeerd hart. Laat ons waken door gebeden. Dit zal ons helpen om te beseffen dat we onder de controle van Christus zijn, onze goddelijke Leider. Hij leidt ons standvastig en doelgericht, met een ingetogen, christelijke impuls en met gezond verstand, waardoor we nuchter denken, en toch vriendelijk zijn. De tijd is bij elkaar genomen te kort voor ons om onszelf ongelukkig maken. We zullen. . . de geest van geluk koesteren, omdat we weten dat we een Verlosser hebben die ons liefheeft en die ons zal zegenen als wij Zijn aanwezigheid verwelkomen in onze harten. —*This Day With God*, p. 238.

Donderdag, 21 april: Laat de doden de doden begraven

Hij was arm, en maakte Zichzelf zonder reputatie. Hij had honger en was vaak dorstig en vermoeid tijdens Zijn werk; Maar hij had geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen. Wanneer de koude, vochtige schaduwen van de nacht zich rond Hem verzamelden, was de aarde regelmatig Zijn bed. Toch zegende Hij hen die Hem haatten. Wat een leven! Wat een ervaring! Kunnen wij, de belijdende volgelingen van Christus, blijmoedig ontberingen doorstaan en lijden zoals onze Heer deed, zonder morren? Kunnen we drinken van de beker en gedoopt worden met de doop? Als dat zo is, dan mogen we met Hem Zijn heerlijkheid delen in Zijn hemelse koninkrijk. *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 107.

Van het begin af had Hij Zijn volgelingen geen hoop op aardse beloningen in het vooruitzicht gesteld. Tot iemand die tot Hem kwam met de wens Hem te volgen, had Hij gezegd: "De vossen hebben holen en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen." (HSV, Matth.8:20) Indien de mensen mét Christus de wereld hadden kunnen bezitten, zouden grote scharen Hem trouw beloofd hebben, maar zulk een dienst kon Hij niet aannemen. Onder hen die nu met Hem waren verbonden, waren er velen die werden aangetrokken door de hoop op een aards koninkrijk. Deze moesten van dit verkeerde begrip verlost worden. – *De Wens der Eeuwen*, p.312; *The Desire of Ages*, p. 383

De Farizeeën hadden Mattheüs geoordeeld naar zijn werkzaamheden, maar Jezus zag in deze man een hart dat openstond om de waarheid te ontvangen. Mattheüs had geluisterd naar wat de Heiland leerde. Toen de overtuigende Geest van God zijn zondigheid openbaarde, wilde hij de hulp van Christus inroepen; maar hij was het uitzonderen door de rabbi's gewoon, en hij dacht niet dat deze Grote Leraar aandacht aan hem zou schenken.

Op een dag toen de tollenaar in zijn tolhuis zat, zag hij Jezus aankomen. Groot was zijn verwondering, toen hij hoorde, hoe de woorden: "Volg Mij" (Matth.9:9) tot hem gericht werden.

Mattheüs "liet alles achter, stond op en volgde Hem" (Luc.5:28) Er was geen aarzeling, geen vragen, geen gedachte aan de winstgevende zaken die verwisseld zouden worden voor armoede en ontbering. Het was hem genoeg, dat hij met Jezus zou zijn, dat hij mocht luisteren naar Zijn woorden en met Hem zou mogen samenwerken.

Zo was het ook met de discipelen die reeds eerder geroepen waren. Toen Jezus aan Petrus en zijn metgezellen vroeg, Hem te volgen, verlieten ze onmiddellijk hun boten en netten. Sommigen van de discipelen hadden vrienden die voor hun onderhoud van hen afhankelijk waren; maar toen ze de uitnodiging van de Heiland ontvingen, aarzelden ze niet en vroegen ze niet: Waarvan moet ik leven en mijn gezin onderhouden? Ze waren gehoorzaam aan de oproep; en toen Jezus hun later vroeg : "Heeft het u aan iets ontbroken toen Ik u uitzond zonder beurs, reiszak en sandalen?" konden zij antwoorden : "Aan niets." (HSV, Luc.22:35) - *De Wens der Eeuwen*, p.218, 219; *The Desire of Ages*, p. 272, 273.

Vrijdag 22 April: Voor verdere bestudering

De Wens der Eeuwen, p.209 - 218; *The Desire of Ages*, p. 262 - 271

5. De zichtbare en onzichtbare oorlog

Sabbatmiddag, 23 april

De lessen van Christus zijn van zodanige aard dat het relatieve belang van hemel en aarde wordt getoond. Hij laat het geestesoog zien dat de eisen van de hemel het voornaamste zijn. Gods claims zijn oppermachtig. Hij eist het hele hart, verstand, macht en kracht. Aardse dingen zet Hij op hun plaats, en zijn ondergeschikt aan de eeuwige belangen.

De verleidingen van Satan tonen aardse dingen en maakt ze alles absorberend en aantrekkelijk, zodat de hemelse realiteiten zijn verduisterd en de gehechtheid aan de wereld het belangrijkste gemaakt wordt; en dit is een zo groot geworden macht dat alleen de Almachtige dit kan verjagen. Satans werk is om de zintuigen aan deze wereld te ketenen. Christus is gekomen om de satanische betovering verbreken, het werk van Satan tegen te werken, en de geest uit de buurt van het aardse naar het hemelse te verleiden. Hij alleen is in staat om de betovering te verbreken. . . .

In het licht van de eeuwige realiteiten zullen we doorgaans gedachten van de aanwezigheid van God ontwikkelen. Dit zal een schild zijn tegen de inkomende vijand; het zal kracht en zekerheid geven, en de ziel boven angst uittillen. Door te ademen in de atmosfeer van de hemel, zullen we de malaria van de wereld niet inademen . We zullen niet in de donkere kelder blijven, maar in de bovenste kamers komen waar elk raam, dat uitkijkt naar de hemel, openstaat en de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid vangt. —*Our High Calling*, p. 285.

Iedere ziel heeft een hemel te winnen, en een hel te mijden. En de agentschappen van engelen staan al klaar om de beproefde en verzochte ziel te helpen. Hij, de Zoon van de oneindige God, doorstond de test en het gerechtelijk onderzoek in onze naam. Het kruis van Golgotha staat levendig voor elke ziel. Als de zaken van allen geoordeeld zijn, en zij [de verloren] worden geleverd om te lijden door hun minachting voor God en hun minachting van Zijn eer door hun ongehoorzaamheid,

geen van hen zal een excuus hebben, niet één zou moeten zijn omgekomen. Het was aan hun eigen keuze, wie hun vorst zou moeten zijn, Christus of Satan. Alle hulp die van Christus ontvangen wordt, kan elke man ontvangen in de grote beproeving. Het kruis staat als een belofte dat niet één verloren hoeft te gaan, dat de overvloedige hulp wordt verstrekt voor elke ziel. We kunnen de satanische agentschappen overwinnen, of kunnen we samenwerken met de krachten die proberen het werk van God tegen te werken in onze wereld. — *Selected Messages*, bk 1, p. 96.

Iedere ziel die weigert zich aan God over te geven, staat onder de heerschappij van een andere kracht. Hij behoort zichzelf niet toe. Hij spreekt misschien over vrijheid, maar hij bevindt zich in de meest rampzalige slavernij. Het is hem niet vergund de schoonheid der waarheid te zien, want zijn geest wordt beheerst door Satan. Terwijl hij zichzelf vleit met de gedachte, dat hij de voorschriften van zijn eigen oordeel naleeft, gehoorzaamt hij de wil van de vorst der duisternis. Christus kwam om de boeien van de zondeslavernij der ziel te verbreken. "Wanneer dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult gij werkelijk vrij zijn." (Joh.8:36) – *De Wens der Eeuwen*, p. 388; *The Desire of Ages*, p. 466.

Zondag 24 april: Mattheus 11:11,12

Een diep besef van onze behoefte en een groot verlangen naar de dingen welke we vragen, moeten onze gebeden te karakteriseren, anders zullen ze niet worden gehoord. Maar we moeten niet moe worden en ophouden met onze petitie omdat het antwoord niet onmiddellijk komt. "Het koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld" (Mattheüs 11:12). Het geweld wat hier bedoeld wordt is een heilige ernst, zoals door Jacob gemanifesteerd. We moeten niet proberen om toe te werken naar een intens gevoel, maar rustig en aanhoudend leggen wij onze petitie met nadruk neer voor de troon der genade. Ons werk is om onze zielen te verootmoedigen voor God, onze zonden te belijden, en in geloof tot God te naderen Het is het ontwerp van God om Zichzelf te openbaren in Zijn voorzienigheid en in Zijn genade. Het doel van onze gebeden moet de glorie van God zijn, niet de verheerlijking van onszelf. . . .

In het geheim gebed moet de ziel bloot komen te liggen voor het inspecterende oog van God. . . . Hoe kostbaar is het geheim gebed - de ziel communicerend met God! Verborgene gebed is om alleen te worden gehoord door God. Geen nieuwsgierig oor dient de last van petitie te ontvangen. Rustig, maar toch vurig, reikt de ziel uit naar God; en zoet en blijvend zal de invloed zijn die uitgaat van Hem, die in het verborgene ziet, wiens oor open staat voor het gebed die voortvloeit uit het hart. Wie in eenvoudig geloof gemeenschap houdt met God, zal voor zichzelf goddelijke lichtstralen verzamelen om zich te versterken en te laten ondersteunen in het conflict met Satan. — *That I May Know Him*, p. 272.

Hij had op wetenschappelijk gebied denkwijzen kunnen ontwikkelen die tot aan het einde van de tijd voedsel voor de hersenen en een prikkel tot ontdekkingen geweest zouden zijn. Maar dat alles deed Hij niet. Hij zei niets dat de nieuwsgierigheid kon bevredigen of persoonlijke eerzucht kon prikkelen. Hij verkondigde geen moeilijk te doorgronden theorieën, maar alleen dat wat nodig is voor de karakterontwikkeling; dat wat 's mensen vermogen, om God te kennen, zal

vergroten en zijn macht om het goede te doen, zal versterken. Hij sprak van die waarheden welke het levensgedrag bepalen en de mens verbinden met de eeuwigheid.

In plaats van de mensen ertoe te brengen menselijke theorieën aangaande God, Zijn Woord of Zijn werken te bestuderen, leerde Hij hun Hem te aanschouwen, zoals Hij Zich geopenbaard had in Zijn werken, in Zijn Woord en door Zijn voorzienigheden. Hij bracht hun gedachten in contact met de gedachten van de Oneindige. *Karaktervorming*, p. 72, 73; *Education*, p. 81.

Veel mensen, vooral zij, die pas met hun christelijke loopbaan begonnen zijn, worden van tijd tot tijd geplaagd door gedachten, die twijfel zaaien. Er zijn in de Bijbel veel dingen, die ze niet kunnen verklaren of kunnen begrijpen en deze dingen worden door de satan gebruikt om hun geloof in de Schrift als een goddelijke openbaring te doen wankelen. Zij vragen zich af: „Hoe kan ik weten dat ik op de juiste weg ben? Als de Bijbel echt het Woord van God is, hoe kan ik dan bevrijd worden van deze twijfel en van deze problemen?" God vraagt nooit van ons om iets te geloven, zonder ons voldoende gegevens te verschaffen om ons geloof op te baseren. Zijn bestaan, Zijn karakter, de waarheid van Zijn Woord kunnen wij verstandelijk aanvaarden. Er zijn talloze dingen, die daarvan getuigenis afleggen. Toch heeft God nooit de mogelijkheid tot twijfel weggenomen. Ons geloof moet gebaseerd zijn op goede argumenten, maar kan niet proefondervindelijk worden bewezen. Wie wil twijfelen, heeft daartoe de gelegenheid. Maar wie echt verlangt om de waarheid te kennen, vindt voldoende argumenten om er zijn geloof op te funderen. – *Schreden naar Christus*, p. 85; *Steps to Christ*, p. 105.

Maandag 25 april: De grenzen van de duisternis

De kleine maar vastberaden groep gelovigen toesprekend, zei Mw White: "In het begin gaat het werk moeilijk en traag. Het is nu de tijd dat een ieder zijn schouders moet buigen om de belasting te verhogen om het voort te dragen. We moeten vooruit gaan, hoewel de Rode Zee voor ons is, en onbegaanbare bergen aan beide handen. God is met ons en heeft onze inspanningen gezegend. We moeten werken door het geloof. "Het koninkrijk der hemelen is geweld aangedaan, en de geweldenaren nemen het met geweld." (Mattheüs 11:12). We moeten bidden, geloven dat onze gebeden zijn gehoord, en dan werken.

"Het werk kan nu klein lijken, maar er moet een begin zijn voordat er enige vooruitgang kan zijn "Eerst het mes, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar". Het werk kan in zwakheid beginnen, en vooruitgang kan enige tijd traag gaan, maar als het op een gezonde manier gestart is, zal er een stabiele en substantiële groei zijn.- *Life Sketches*, pp. 297, 298.

De grote crisis staat voor de deur. Om de beproevingen en verleidingen te weerstaan, en om haar taken uit te voeren, zal een volhardend geloof vereisen. Maar we kunnen glansrijk zegevieren; geen enkele wakende, biddende, gelovige ziel zal worden verstrikt door de vijand. . . . Broeders, aan wie de waarheden van Gods woord zijn geopend, welk deel zal u doen in de sluitende scènes van de wereldgeschiedenis? Bent u wakker voor deze plechtige realiteit? Realiseert u zich het grootse werk van de voorbereiding die er gaande is in de hemel en op aarde? Laat al, die het licht hebben ontvangen, die de mogelijkheid van het lezen en horen

van de profetie hebben gehad en ontvangen, die dingen die daarin beschreven worden, in acht nemen; "want de tijd is nabij." Laat niemand nu knoeien met de zonde, de bron van alle ellende in onze wereld. Blijf niet langer in loomheid en domme onverschilligheid. Laat niet het lot van uw ziel afhangen van een onzekerheid. Zorg dat u volledig aan de kant van de Heer staat. Laat het onderzoek uitgaan van een oprecht hart en trillende lippen, "Wie zal kunnen staan?" Hebt u, in deze laatste kostbare uren van de proeftijd, het beste materiaal ingezet in uw karakter opbouw. Hebt u uw ziel gezuiverd van alle smet? Hebt u het licht gevolgd? Komen uw werken overeen met uw belijdenis van het geloof? - *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 404.

In de geschiedenis en profetie beschrijft het Woord van God het langdurige conflict tussen waarheid en dwaling. Dat conflict is nog altijd in volle gang. De dingen, die zijn geweest, zullen worden herhaald. Oude tegenstellingen zullen nieuw leven worden ingeblazen, en nieuwe theorieën zullen voortdurend ontstaan. Maar Gods volk, dat in hun geloof en de vervulling van de profetie een rol hebben gespeeld in de verkondiging van de "eerste, tweede en derde engelenboodschap", weten waar ze aan toe zijn. Ze hebben een ervaring die kostbaarder is dan goud. Ze staan zo vast als een rots, het begin van hun vertrouwen standvastig vasthoudend tot aan het einde. —*Selected Messages*, bk. 2, p. 109.

Dinsdag, 26 april: "Het wereldbeeld van oorlogsvoering"

De grote bedrieger heeft zijn listen voorbereid voor elke ziel die zich niet schrap zet voor de beproeving en bewaakt is door voortdurend gebed en levend geloof. Als ministers, als christenen, moeten we eraan werken om de struikelblokken uit de weg te nemen. We moeten elk obstakel verwijderen. Laten we belijden elke zonde en verzaken, zodat de weg van de Heer kan worden voorbereid, zo dat Hij in onze samenkomsten kan komen en Zijn rijke genade kan verlenen. De wereld moet het vlees, en de duivel overwinnen.

We kunnen de weg niet voor te bereiden door de vriendschap van de wereld te verkrijgen, wat vijandschap tegen God is; maar met Zijn hulp kunnen we haar verleidelijke invloed op onszelf en op anderen breken. We kunnen niet individueel of als een orgaan onszelf beschermen tegen de voortdurende verleidingen van een meedogenloze en vastbesloten vijand; maar in de kracht van Jezus kunnen we ze weerstaan. —*Selected Messages*, bk. 1, p. 123.

De grote dag des Heren is vlakbij. Als Christus in de wolken des hemels verschijnt, zullen degenen, die Hem niet hebben gezocht met heel het hart, degenen die zich hebben laten misleiden, zeker vergaan. Onze enige veiligheid is te vinden door berouw en bekering, en de uitwissing van de zonden. Degenen, die nu de Heer oprecht zoeken, hun hart nederig maken voor Hem, en afstand doen van hun zonden, zullen door de heiliging van de waarheid worden uitgerust om zich te verenigen met de leden van de koninklijke familie, en zullen de Koning zien in Zijn schoonheid.—*This Day With God*, p. 248

Zo zeker als wij de waarheid hebben, zo zeker is het dat God leeft; en Satan, met al zijn kunsten en helse macht, kan de waarheid van God niet veranderen in een leugen. Terwijl de grote tegenstander zijn uiterste best zal doen om het woord van

God te niet te doen, moet de waarheid voort te gaan als een brandende fakkel. De Heer heeft ons uitgekozen en maakte ons tot onderwerp van Zijn wonderbaarlijke genade. Zullen we gecharmeerd worden door de babbels van de afvallige? Zullen we ervoor kiezen om ons standpunt in te nemen met Satan en zijn gastheer? Zullen we meedoen met de overtreders van Gods wet? Laat het in plaats daarvan ons gebed zijn: "Heer, zet vijandschap tussen mij en de slang". Als we niet in vijandschap zijn met zijn werken der duisternis, zullen zijn krachten ons omsluiten, en zijn engel staat elk moment klaar om onze harten te doorboren. We moeten hem tot een dodelijke vijand rekenen. We moeten hem weerstaan in de naam van Christus. Ons werk gaat nog steeds verder. We moeten vechten voor elke meter grond. Laat allen die de naam van Christus noemen zichzelf bekleden met het pantser van gerechtigheid. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 595.

Woensdag, 27 april: Als de strijd smerig wordt

Het leven van Johannes was een leven van werkzame arbeid geweest, en de somberheid en ledigheid van zijn leven in de gevangenis drukten zwaar op hem. Toen week na week voorbijging, en er geen verandering in zijn toestand kwam, bekropen hem moedeloosheid en twijfel. Zijn discipelen lieten hem niet in de steek. Hun was toegang tot de gevangenis verleend, en ze berichtten hem over het werk van Jezus en vertelden hoe de mensen naar Hem samenstroonden. Maar ze vroegen zich af, waarom deze nieuwe leraar, als Hij de Messias was, niets deed om Johannes te bevrijden. Hoe kon Hij het toestaan dat Zijn getrouwe voorloper beroofd werd van zijn vrijheid en misschien zelfs van het leven? Deze vragen misten hun uitwerking niet. Twijfel, die anders nooit gerezen zou zijn werd nu aan Johannes opgedrongen. Satan verheugde zich toen hij de woorden van de discipelen hoorde en toen hij zag hoe zij de ziel van de boodschapper des Heren verwondden. O hoe dikwijls blijken zij die denken dat ze vrienden zijn van een goed mens en ernaar verlangen hem hun trouw te betonen, zijn gevaarlijkste vijanden te zijn! Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat hun woorden, in plaats van zijn geloof te versterken, hem terneerdrukken en ontmoedigen! – *De Wens der Eeuwen*, p. 173, 174; *The Desire of Ages*, pp. 214, 215.

De best uitgedachte plannen van de mens zullen, los van Gods macht en wijsheid, een mislukking blijken, terwijl de minst belovende methoden succes zullen hebben als ze door God gebruikt worden en nederig en gelovig worden aangewend. Vertrouwen in God en gehoorzaamheid aan Zijn wil zijn voor de christen in zijn geestelijke strijd even belangrijk als voor Jozua en Gideon in hun strijd met de Kanaänieten. Door de steeds terugkerende openbaringen van Zijn macht voor Israël wilde God hen ertoe brengen geloof te tonen in Hem - met het vertrouwen om in elke moeilijkheid Zijn hulp te zoeken. Hij is nog even bereidwillig om samen te werken met Zijn volk in deze tijd, en grote dingen te doen door zwakke werktuigen. Heel de hemel staat gereed als we een beroep doen op wijsheid en kracht. God "is bij machte oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen." (Efeze 3:20) – *Patriarchen en Profeten*, p. 480; *Patriarchs and Prophets*, p. 554.

Velen worden rusteloos als ze niet precies weten wat er zal gebeuren. Ze kunnen niet tegen onzekerheid, en in hun ongeduld weigeren ze te wachten op het heil des Heren. Voorgevoelens van naderend onheil beroven hen haast van hun zinnen. Ze

geven lucht aan hun opstandige gevoelens en zoeken overal hartstochtelijk naar dingen die hen niet zijn geopenbaard. Als ze in God zouden vertrouwen en zouden waken in de gebeden, zouden ze van God troost ontvangen. Hun geest zou gestild worden door omgang met God. De vermoeden en belasten zouden rust vinden voor hun zielen als ze tot Jezus zouden gaan; maar als ze die dingen verwerpen die God geboden heeft om hen rust te geven, en hun toevlucht nemen tot andere hulpbronnen, maken ze dezelfde fout als Saul en Ieren alleen daardoor het kwaad kennen. – *Patriarchen en Profeten*, p. 595; *Patriarchs and Prophets*, p. 687.

Donderdag, 28 april: Een verloren zaak

We moeten een onverzettelijke vijandschap tussen onze zielen en onze vijand vaststellen; maar we moeten ons hart openen voor de macht en invloed van de Heilige Geest. . . . We willen zo gevoelig worden voor heilige invloeden, dat het lichtste gefluister van Jezus onze ziel zal roeren, totdat Hij in ons is en wij in Hem, levend door het geloof in de Zoon van God.

We moeten worden verrijnd, gereinigd van alle aardsheid, totdat wij het beeld van onze Heiland weergeven, en "deel worden aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid." Dan zullen we het graag om de wil van God doen, en Christus kan ons tonen voor de Vader en voor de heilige engelen als degenen die in Hem blijven, en Hij zal niet beschaamd zijn om ons broeders te noemen.

Maar we zullen onszelf niet roemen onze heiligheid. Als we een duidelijker zicht hebben op Christus' zondeloosheid en oneindige zuiverheid, zullen wij net als Daniel ervaren, toen hij de heerlijkheid van de Heer zag, en zei: "Mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in de corruptie."

We kunnen niet zeggen: "Ik ben zonder zonde," totdat dit vernederde lichaam is veranderd en gelijkvormig is aan Zijn verheerlijkte lichaam. Maar als we voortdurend proberen om Jezus te volgen, zal de zalige hoop voor ons zijn om voor de troon van God te staan, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks; compleet in Christus, gekleed in Zijn gerechtigheid en volmaaktheid. —*Signs of the Times*, March 23, 1888.

Elke manifestatie van Gods macht ten behoeve van zijn volk wekt de vijandschap van Satan op. Telkens als God voor hen werkt, is Satan met zijn engelen met nieuwe kracht bezig om hun ondergang te bewerken. Hij is na-ijverig op allen die Christus tot hun sterkte maken. Zijn doel is kwaad te stichten en, als hij daarin is geslaagd, alle schuld daarvan te werpen op hen die verzocht zijn. Hij wijst op hun vuile kleren, hun karakter vol gebreken. Hij wijst op hun zwakheid en dwaasheid, hun zonde van ondankbaarheid, hun ongelijkheid met Christus waardoor hun Verlosser wordt onteerd. Dit alles voert hij aan als bewijs dat hij het recht heeft hun ondergang te bewerken. Hij probeert hen te verschrikken met de gedachte dat hun geval hopeloos is en dat de smet van hun onreinheid nooit afgewassen kan worden. Op deze wijze hoopt hij hun geloof te vernietigen, zodat zij zullen toegeven aan zijn verzoeken en hun trouw aan God zullen loslaten.

Gods volk kan zelf geen antwoord geven op Satans aanklachten. Als zij naar zichzelf zien, wanhopen zij. Maar zij doen een beroep op de goddelijke Advocaat. Zij pleiten op de verdiensten van de Verlosser. God kan rechtvaardig zijn en hen rechtvaardigen die in Jezus geloven. (Rom. 3:26) Vol vertrouwen roepen Gods

kinderen tot Hem om Satans aanklachten tot zwijgen te brengen en zijn plannen teniet te doen. "Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij", bidden zij; en met het machtig argument van het kruis brengt Christus de drieste aanklager tot zwijgen.- *Lessen uit het Leven van Alledag*, p. 99, 100; *Christ's Object Lessons*, p. 168

Vrijdag, 29 april: Voor verdere bestudering

De Wens der Eeuwen, pp. 174, 175; *The Desire of Ages*, pp. 215, 216.

6. Rust in Christus

Sabbatmiddag 30 april

Door de overdenking van de onmetelijke liefde van God, nemen wij Zijn natuur op ons. Christus was een vertegenwoordiger voor mensen en engelen, van het karakter van de God des hemels. Hij demonstreerde het feit dat wanneer de mens volledig afhankelijk stelt van God, hij Gods geboden kan houden en leven en Zijn wet zal als zijn oogappel zijn. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 226.

De waarheid moet in het hart geplant zijn. Deze moet het verstand beheersen en de genegenheid besturen. Heel het karakter moet het stempel dragen van Gods woorden. Elk onderdeel van Gods Woord moet in het dagelijks leven worden uitgeleefd.

Wie deel krijgt aan de goddelijke natuur zal in harmonie zijn met Gods grote maatstaf van gerechtigheid, zijn heilige wet. Aan de hand van deze maatstaf beoordeelt God de daden der mensen. Dit zal in het oordeel de toets zijn voor het karakter....

Christus heeft zijn leven gegeven om verzoening te doen voor de zonden van de mensen. Als de wet afgeschaft had kunnen worden of opzij geschoven kon worden, had Christus niet behoeven te sterven. Hij heeft door zijn leven op aarde Gods wet geëerd. Door zijn dood heeft Hij deze wet bevestigd. Hij heeft zijn leven gegeven als offerande, niet om Gods wet teniet te doen, of een lagere maatstaf te scheppen, maar om het recht te handhaven, om te laten zien dat de wet onveranderlijk is en voor eeuwig vaststaat.

Satan had beweerd dat de mens Gods geboden onmogelijk kon houden. Het is waar dat wij ze uit eigen kracht niet kunnen gehoorzamen. Maar Christus is in de gedaante van een mens gekomen en door zijn volmaakte gehoorzaamheid heeft Hij bewezen dat de mens zolang hij met God verbonden is, elk van Gods geboden kan gehoorzamen. — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 24: Zonder bruilofstkleed*

Zoals de boom van kennis in het midden van de Hof van Eden was geplaatst, zo is het sabbatsgebod geplaatst in het midden van de Decaloog. Ten aanzien van de vrucht van de boom van kennis, was de beperking: "Gij zult daarvan niet eten, anders zult gij sterven." Genesis 3:3. Van de sabbat heeft God gezegd: Gij zult het niet ontheiligen, maar het heiligen. "Gedenkt de sabbatdag dat gij die heiligt." Exodus 20:8. Zoals de boom der kennis een toets van Adams gehoorzaamheid was, zo is het vierde gebod de toets die God gegeven heeft om de loyaliteit van geheel Zijn volk te testen.

De sabbatdag is een teken tussen God en Zijn volk. Het is een heilige dag, gegeven door de Schepper aan de mens als een dag om te rusten, en over heilige zaken na te denken. God heeft bepaald dat het door alle eeuwen heen geëerbiedigd zal worden als een eeuwigdurend verbond. Het moet worden gezien als een kostbare schat, toevertrouwd om zorgvuldig gekoesterd te worden. —*Our High Calling*, p. 343.

Zondag 1 mei: Het lichte juk van Christus

De zonde waarvan Christus Chorazin en Bethsaida beschuldigde was de zonde van het verwerpen van bewijs dat hen zou hebben overtuigd van de waarheid als ze zich hadden overgegeven aan de kracht ervan. De zonden van de Schriftgeleerden en Farizeeën was de zonden van het werk van de hemel dat vlak voor hen werd gedaan toeschrijven aan de duisternis van ongeloof, zodat het bewijs dat hen zou hebben geleid in een vast geloof ter discussie werd gesteld en de heilige zaken die gekoesterd zouden moeten worden als van weinig waarde werden geacht. Ik geloof dat het volk heeft toegelaten dat de vijand langs dezelfde lijnen werkt, zodat sommigen het goede dat uit God komt, de rijke zegeningen die Hij heeft gegeven als fanatisme wordt gekenschetst. —*Selected Messages*, bk. 1, p. 142

Het leven van Jezus kenmerkte zich door vertrouwen op God en gemeenschap met Hem. Mensen vertoeven nu en dan in de verborgen plaats des Allerhoogsten, in de schaduw des Almachtigen; daar verwijlen zij een tijdlang en het resultaat is zichtbaar in nobele daden; maar dan faalt hun geloof, de gemeenschap wordt verbroken en het levenswerk bezoedeld. Maar het leven van Jezus was een leven van aanhoudend vertrouwen, ondersteund door een voortdurende gemeenschap en Zijn dienstwerk voor hemel en aarde was zonder enige mislukking of aarzeling.

Als mens deed Hij Zijn gebeden opstijgen tot de troon van God, tot Zijn menselijkheid een hemelse stroom in zich opnam die het menselijke met het goddelijke verbond. Hij ontving leven van God en verleende dat aan de mensen. —*Karaktervorming, hfdst 8: De door God gezonden Leraar*

“Leert van Mij,” zei Christus, “want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.”

Als u inderdaad de school van Christus bent binnengegaan, verwacht Hij dat u in uw karakter en houding de nederigheid die Hij zo mooi als voorbeeld heeft gesteld demonstreert. Christus zal de taak niet op Zich nemen om de zelf gerechtvaardigde, zelfverhevene en eigenwijze te onderwijzen. Als dezen bij Hem komen met de vraag: Wat is de waarheid? Zal Hij hen geen antwoord geven. Het zijn alleen de zachtmoedigen die Hij zal leiden in oordeel; de nederigen zal Hij Zijn weg leren. Salomo was van nature begiftigd met een goed oordeelsvermogen en een sterk verstand, maar hij beschouwde zichzelf voor God als een klein kind. Hij zocht in nederigheid naar de wijsheid van God en hij zocht niet tevergeefs. Als u echt zoekt naar de waarheid met de juiste motieven, zult u het vinden. Als u de Schrift doorzoekt en de verschillende schrijvers opdat u de leer zal vinden die overeenkomt met uw eigen vooringenomen ideeën en als u uw eigen geloof al heeft bepaald, zal u opschepperig, op uzelf vertrouwend en ontoegefelijk zijn. —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 448.

Maandag 2 mei: Onrust over de rustdag

Jezus was gekomen om "een grote, heerlijke onderwijzing te geven." (Jes.42:21) Hij zou de waardigheid van de wet niet verminderen, maar verhogen. De Schrift zegt - "Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot Hij op aarde het recht zal hebben gebracht." (Jes.42:4) Hij was gekomen om de sabbat te bevrijden van die zware last van inzettingen die deze dag tot een vloek in plaats van een zegen gemaakt hadden.

Om deze reden had Hij de sabbat gekozen om Zijn genezingswerk in Bethesda te verrichten. Hij had de zieke man evengoed op een andere dag van de week kunnen genezen; of Hij had hem eenvoudig kunnen genezen, zonder hem te zeggen zijn bed mee te nemen. Maar dit zou Hem niet de gelegenheid hebben gegeven die Hij wilde verkrijgen. Iedere daad in het leven van Christus hier op aarde had een wijze bedoeling. Alles wat Hij deed, was belangrijk om de daad zelf en om de les die daarmee verbonden was. Onder de zieken bij het badwater had Hij het ergste geval uitgekozen om daarin Zijn genezende kracht te tonen., en Hij beval de man zijn bed door de stad te dragen om op die wijze het grote werk dat aan hem gedaan was, openbaar te maken. Dit zou de vraag doen rijzen, war volgens de wet geoorloofd was om op sabbat te doen, en zou voor Hem de weg openen om de beperkingen van de Joden met betrekking tot de dag des Heren te laken, en hun overleveringen nutteloos te verklaren. Jezus verkondigde hun, dat het brengen van verlichting aan lijdenden in overeenstemming was met het sabbatgebod. Het was in harmonie met het werk van de engelen Gods, die voortdurend afdalen en opstijgen tussen hemel en aarde om de lijdende mensheid te dienen.

Jezus verklaarde: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook." (Jes.5:17) Alle dagen behoren God. toe; daarin moeten Zijn plannen voor het menselijk geslacht ten uitvoer gebracht worden. Indien de uitleg, die de Joden van de wet gaven, juist was, dan was het een fout van Jehova, door Wiens werk ieder levend wezen tot stand gebracht en in stand gehouden is sinds Hij eerst de aarde gegrondvest heeft; dan had Hij Die Zijn werk goed noemde en de sabbat instelde om de voltooiing daarvan te gedenken, een einde moeten maken aan Zijn werk en de nooit-eindigende omloop van het heelal moeten stilzetten....

Het werk van de hemel houdt nooit op, en ook de mens moet nooit rusten van goeddoen. De sabbat is niet bedoeld als een tijd van nutteloze ledigheid. De wet verbiedt tot het aardse behorende arbeid op de rustdag des Heren; de arbeid waardoor wij in ons levensonderhoud voorzien, moet ophouden geen arbeid voor werelds genoegten of voordeel is op die dag gewettigd maar zoals God rustte van Zijn scheppingswerk, en op de sabbat rustte en die zegende, zo moet ook de mens zijn dagelijkse bezigheden achterwege laten, en die gewijde uren besteden aan gezonde rust, aanbidding en heilige werken. Het werk dat Christus deed, het genezen van zieken, was volkomen in harmonie met de wet. De sabbat werd daardoor geëerd. — *Jezus de wens der eeuwen, hfdst 21: Bethesda en het Sanhedrin*

Tijdens zijn aardse dienst legde Christus de nadruk op de bindende verplichting van de sabbat; in al zijn leerstellingen toonde Hij eerbied voor de instelling die van Hem afkomstig was. In zijn dagen was de sabbat zó vervormd, dat de viering ervan het karakter van zelfzuchtige en partijdige mensen openbaarde in plaats van Gods karakter. Christus schoof de valse leer terzijde van hen die voorgaven God te kennen terwijl ze van Hem een verkeerde voorstelling gaven. Hoewel Hij met ongenadige

vijandschap werd achtervolgd door de rabbi's, wilde Hij niet de schijn wekken dat Hij instemde met hun eisen, maar bleef de sabbat vieren zoals God dit in zijn wet had geboden. — *Profeten en Koningen, hfdst 14: In de kracht en de geest van Elia.*

Dinsdag 3 mei: Het antwoord van Jezus

In plaats van Zijn verontschuldigen te maken voor de daad waarover ze klaagden, of te verklaren waarom Hij dat gedaan had, keerde Jezus Zich tegen de oversten, en de beschuldigde werd de beschuldiger. Hij berispte hen om de hardheid van hun hart en hun onwetendheid betreffende de Schriften. Hij verklaarde dat zij het Woord van God verworpen hadden, aangezien zij Hem Die door God gezonden was, verworpen hadden. "Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn her welke van Mij getuigen." (Joh.5:39)

De Joden bezaten de Schriften, en veronderstelden dat zij in een louter uiterlijke kennis van her Woord het eeuwige leven hadden. Maar Jezus zei : "Zijn woord hebt gij niet blijvend in u" (Joh.5:38) Nadat zij Christus verworpen hadden in Zijn Woord, verwierpen ze Hem ook in eigen persoon. "Gij wilt tot Mij niet komen om leven te hebben", (Joh.5:40) zei Hij. — *Jezus de wens der eeuwen, hfdst 21: Bethesda en het Sanhedrin*

Mensen kunnen precies als Farizeeërs worden – uitgeslapen om de grootste Leraar die de wereld ooit gekend heeft, te veroordelen. Christus heeft ontegenzeggelijk bewijs geleverd dat Hij door God gezonden was, en toch hebben de joodse leiders het op zich genomen het werk uit te voeren die de vijand hen gaf te doen, en Hem ervan beschuldigd dat Hij, die de sabbat heeft gemaakt, die Heer is over de sabbat, een sabbatovertreder was. O wat een dwaze mensen! De zwakheid van mensen!

Er zijn er die vandaag aan de dag dezelfde dingen doen. In hun raadgevingen wagen ze het een oordeel uit te spreken over het werk van God, want zij hebben zichzelf getraind om te doen wat de Heer hen nooit gevraagd heeft te doen. Zij kunnen beter hun hart verootmoedigen voor God, en hun handen van de ark af houden, als ze niet willen dat de toorn van God over hen uitgestort wordt, want als God ooit gesproken heeft door mij, getuig ik dat zij het werk hebben aangenomen om kritiek te leveren en onoordeelkundige uitspraken te doen over zaken waarvan ik weet dat ze geen weet van hebben. Ze zijn niets anders dan stervelingen en omdat het nevelig is in hun eigen hart, denken ze dat anderen in de fout zijn. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 294.

God zag dat de sabbat noodzakelijk was voor de mens, reeds in het paradijs. Hij moest zijn eigen belangen en werkzaamheden op één van de zeven dagen ter zijde leggen, om meer ten volle de werken van God te overdenken, en stil te staan bij Zijn macht en goedheid. Hij had een sabbat nodig om hem levendig te herinneren aan God, en dankbaarheid in hem te wekken, omdat alles wat hij bezat en genoot afkomstig was vanuit de weldoende hand van de Schepper.

God heeft het zo bepaald dat de sabbat de gedachten van de mens zal richten op Zijn geschapen werken. De natuur spreekt tot zijn zintuigen, en verklaart dat er een levende God is, de Schepper, de Heerser boven alles. ...

De schoonheid die de aarde bekleedt, is een bewijs van Gods liefde. We kunnen deze zien in de eeuwige heuvelen, in de majestueuze bomen, in de ontluikende

knoppen en in de bekoorlijke bloemen. Alles spreekt ons van God. De sabbat, die wijst op Hem die dit alles heeft gemaakt, vertelt de mens het grote boek der natuur open te slaan en hierin de wijsheid, de macht en de liefde van de Schepper na te gaan. —*Patriarchen en Profeten, hfdst 2: De schepping*

Woensdag 4 mei: Genezing op de sabbat

Gedurende een deel van de [sabbat]dag zullen allen de gelegenheid hebben om naar buiten te gaan. Hoe kunnen kinderen een meer correcte kennis over God ontvangen en in hun gedachten betere indrukken opdoen dan door een deel van hun tijd buiten door te brengen, niet om te spelen, maar in gezelschap van hun ouders? Laat hun jonge gedachten in verband worden gebracht met God in het mooie schouwspel van de natuur, laat hun aandacht getrokken worden door de bewijzen van Zijn liefde voor de mens in Zijn schepping en zij zullen aangetrokken en geïnteresseerd zijn. Zij zullen niet het risico lopen het karakter van God in verband te brengen met alles wat stuurs en streng is, maar zij zullen de mooie dingen zien die Hij heeft gemaakt voor het geluk van de mens en zij zullen ertoe gebracht worden Hem te zien als een tedere, liefdevolle Vader. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 583.*

De Heiland heeft meer tijd en arbeid besteed aan het genezen van hen die getroffen waren met ziekten dan met preken. Zijn laatste aanmaning aan Zijn discipelen, ijn vertegenwoordigers op aarde, was op de zieken de handen op te leggen opdat zij zouden genezen. Wanneer de Meester komt, zal Hij hen een compliment doen die de zieken hebben opgezocht en de noden van de getroffenenen hebben gelenigd.

De tedere sympathie van onze Heiland werd opgewekt voor de gevallen en de lijdende mensheid. Als u Zijn volgelingen wilt zijn moet u medelijden en sympathie aanleren. Onverschilligheid voor de lasten van de mensheid moet plaatsmaken voor levendige interesse voor het lijden van anderen. De weduwe, de wees, de zieke en de stervenden zullen altijd hulp nodig hebben. Hier is een gelegenheid om het evangelie te verkondigen – om Jezus te verheffen, de hoop en troost van alle mensen. Wanneer het lijdend lichaam geholpen is, en u uw levendige interesse getoond hebt voor de getroffenenen, is het hart geopend en kunt u de hemelse balsem uitgieten. Als u naar Jezus kijkt en kennis en sterkte en genade uit Hem put, kunt u Zijn troost delen met anderen, omdat de Trooster met u is. —*Counsels on Health, p. 34.*

Moet God de zon verbieden haar werk op sabbat te verrichten, haar levenwekkende stralen stopzetten zodat ze de aarde niet verwarmen en de plantengroei niet voeden? Moet het stelsel van de werelden gedurende die heilige dag stilstaan? Zou Hij de beken bevel moeten geven de akkers en wouden niet meer te bevochtigen, en de golven der zee moeten zeggen hun eindeloos eb en vloed stil te houden? Moeten de tarwe en de maïs ophouden te groeien, moet de rijpende tros zijn purperen gloed uitstellen? Moeten de bomen en bloemen geen knoppen en bloesem voortbrengen op de sabbat?

Indien dat het geval was, zou de mens de vruchten der aarde en de zegeningen die het leven aantrekkelijk maken, moeten missen. De natuur moet zijn onveranderlijke loop voortzetten. God zou geen ogenblik Zijn hand kunnen

terugtrekken of de mens zou wegwijnen en sterven. En ook; de mens heeft een werk te doen op deze dag. Men moet zorgen voor de noodzakelijke dingen van het leven, de zieken moeten verzorgd worden in de noden van de behoeftigen moet voorzien worden. Hij zal niet onschuldig gehouden worden die nalaat de lijdenden op sabbat te helpen. Gods heilige rustdag is gemaakt voor de mens, en werken der barmhartigheid zijn volkomen in harmonie met de opzet daarvan. Het verlangen dat Zijn schepselen een uur pijn zullen lijden die verlicht zou kunnen worden op de sabbat of op enig andere dag. — *Jezus de wens der eeuwen, hfdst 21: Bethesda en het Sanhedrin*

Donderdag 5 mei: de sabbat onderhouden

Volgens het vierde gebod was de sabbat gewijd aan rust en godsdienstige aanbidding. Alle seculiere arbeid moest gestopt worden, maar werken van genade en goedheid waren in overeenstemming met het doel van de Heer. Zij waren niet beperkt tot tijd en plaats. Om de getroffen en te helpen, de verdrietigen te troosten is een arbeid van liefde dat eer doet aan Gods heilige dag. — *Welfare Ministry*, p. 77.

Om de sabbat te heiligen is het niet nodig om onszelf door muren te omringen, afgeschermd van het mooie schouwspel van de natuur en van de vrije, stimulerende hemelse luchten. We moeten in geen geval toestaan dat lasten en zakelijke transacties onze gedachten afleiden op de sabbat van de heer, die Hij heeft geheiligd. We moeten ook niet toestaan dat onze gedachten zich bezighouden met wereldse dingen. Maar de gedachten kunnen niet verkwikt worden, verlevendigd en verhoogd worden door elke sabbat in huis door te brengen tussen muren, te luisteren naar lange preken en vermoeiende gebeden. De sabbat van de heer wordt op deze manier verkeerd gevierd. Het doel waarvoor het is ingesteld wordt niet bereikt. De sabbat is gemaakt voor de mens, om een zegen voor hem te zijn door zijn gedachten af te leiden van de wereldse arbeid om over de goedheid en heerlijkheid van de Heer na te denken. Het is nodig dat het volk van God samenkomen om met hem te praten, gedachten en ideeën uit te wisselen over de waarheden in Zijn woord en om een deel van de tijd te wijden aan toepasselijk gebed. Maar deze gelegenheden, moeten zelfs op de sabbat niet tot een moeite worden gemaakt door hun langdurigheid en gebrek aan interesse. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 583.

Ons leven moet met Christus in God bewaard zijn. We moeten ne persoonlijke kennis hebben over Christus. Dan alleen kunnen we Hem op de juiste manier vertegenwoordigen in de wereld. Waar we ook zijn, we moeten ons licht laten schijnen in goede werken voor de heerlijkheid van God. Dit is het grote en belangrijke werk van ons leven. Zij die echt onder invloed zijn van de Heilige Geest zullen Zijn kracht openbaren door een praktische toepassing van de eeuwige principes van waarheid. Zij zullen de heilige olie openbaren die door de twee olijftakken vloeien in de kamers van de tempel van de ziel. Hun woorden zullen doordrenkt zijn van de kracht van de heilige Geest om het hart zacht en nederig te maken. Het zal demonstreren dat de gesproken woorden zijn geest en leven. — *Letter 352, 1908*.

Maak de manier waarop Christus werkte tot uw voorbeeld. Voortdurend ging Hij rond, goed doende – voeden van de hongerigen en genezen van de zieken. Niemand die tot Hem kwam voor medeleven, ging teleurgesteld terug. Als de Bevelhebber van de hemelse hoven, is Hij mens geworden en heeft Hij onder ons gewoond en Zijn levenswerk is een voorbeeld van het werk dat wij moeten doen. Zijn tedere, medelijdende liefde is een aanklacht voor onze zelfzucht en harteloosheid. — *Welfare Ministry*, p. 53.

Vrijdag 6 mei: Voor verder bestudering

Our High Calling, p. 97.

7. Heer van joden en heidenen

Sabbatmiddag 7 mei

Jezus wilde niet dat de aandacht op Hem gericht zou worden als alleen maar een wonderdoener of genezer van lichamelijke ziekten. Hij streefde ernaar om de mensen tot Zich als hun Zaligmaker te trekken. Terwijl de mensen graag geloven wilden, dat Hij als koning gekomen was om een aards koninkrijk op te richten, verlangde Hij ernaar hun geest van het aardse naar het hemelse te richten. Aards succes zou Zijn werk in de weg staan.

En de verwondering van de zorgeloze menigte botste met zijn innerlijk. Er was in Zijn leven niets, dat Zichzelf wilde doen gelden. De eer die de wereld aan positie, rijkdom en talent verleent, was de Zoon des mensen vreemd. Geen van de middelen, die de mens toepast om trouw of eer af te dwingen, gebruikte Jezus. Eeuwen voor Zijn geboorte werd van Hem geprofeteerd: "Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch die op straat doen horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de kwijnende vlas pit zal Hij niet doven; naar waarheid zal Hij recht openbaren" Jesaja 42:2,3 – *Weg tot gezondheid*, p.22.

De gemeente van Christus dient tot zegen te zijn, en haar leden worden gezegend wanneer zij anderen zegenen. Het doel van God, toen Hij voor het oog van de wereld een volk verkoos, was niet alleen om hen als Zijn zonen en dochters aan te nemen, maar ook dat Hij door hen de voorrechten van goddelijke verlichting aan de wereld kon overdragen. Toen de Heer Abraham verkoos, was het niet alleen dat hij de speciale vriend van God zou zijn, maar dat hij een middel zou zijn, waardoor de Heer kostbare en bijzondere privileges aan de volken wilde schenken. Hij moest een licht zijn te midden van de morele duisternis van zijn omgeving.

Telkens als God Zijn kinderen met licht en waarheid zegent, is het niet dat zij alleen de gave van het eeuwig leven mogen hebben, maar dat degenen rondom hen ook geestelijk verlicht zullen worden. ..."Gij zijt het zout der aarde." En wanneer God Zijn kinderen tot zout maakt, dan is het niet alleen om hen te bewaren, maar ook dat zij het instrument zullen zijn om anderen te bewaren.

Het geloof in Christus is geen egoïstische godsdienst. Het hoort niet achter slot en grendel, maar het moet een krachtige invloed zijn, die iedere ware Christen uitoefent om hen die in duisternis zitten te verlichten. Iedere ziel die met een ware Christen in

contact komt, zal daar beter van worden. Wij dienen Gods lichtdragers te zijn, die de lichtstralen, die voortdurend uit de hemel neerdalen, naar anderen te weerspiegelen.

Wij hebben al onze geestelijke en tijdelijke zegeningen ontvangen om daarvan te genieten, dankzij de verdiensten van Christus. De verlossing van Christus is binnen ons bereik gekomen, opdat we ons in geloof daaraan konden vastklampen, opdat we de liefde van Christus in ons karakter kunnen verweven en die in ons leven in praktijk kunnen brengen, en opdat wij tot zegen voor ons hele geslacht zouden zijn. Maar niemand van ons kan licht op anderen laten schijnen, tenzij wij eerst zelf lichtstralen van goddelijke verlichting uit het Woord van God hebben verzameld. Wij moeten eerst een verandering van karakter naar de gelijkenis van Christus hebben ondergaan. Anders kunnen we geen ware gezanten van onze Heer zijn. – *Christus weerspiegelen, p. 204.*

Zondag 8 mei: De hongerigen voeden

Vanuit de kerker van Herodes, waar Johannes de Doper teleurgesteld en verward, het werk van de Verlosser gadesloeg en wachtte, zond hij twee discipelen tot Jezus met de boodschap:

“Zijt Gij het, die komen zou, of verwachten wij een ander?” Math. 11:13.

De Heiland beantwoordde de vraag van de discipelen niet dadelijk. En terwijl zij verbaasd stonden over Zijn zwijgen, kwamen de zieken tot Hem. De stem van de machtige Heelmeester drong door tot de oren van de doven. Een woord, een aanraking van Zijn hand, opende de blinde ogen om het daglicht te aanschouwen, de taferelen van de natuur, de gezichten van vrienden, en het gelaat van de Verlosser. Zijn stem bereikte de oren van de stervenden en zij stonden in gezondheid en kracht op. Verlamde bezeten en gehoorzaamden Zijn woord, hun krankzinnigheid verliet hen en zij aanbaden Hem. De arme boeren en arbeiders, die door de rabbi's als onrein gemedend werden, verzamelden zich om Hem heen en sprak tot hen woorden van eeuwig leven. Zo verliepen de dagen, de discipelen van Johannes zagen en hoorden alles. Tenslotte riep Jezus hen tot Zich en vroeg hun naar Johannes te gaan en hem alles te vertellen wat zij gehoord en gezien hadden, en voegde er aan toe: “Zalig wie aan Mij geen aanstoot neemt” (vers 6). De discipelen brachten de boodschap over en dat was voldoende. – *De Weg tot gezondheid, pp. 24,25.*

Zonde is het ergste kwaad en wij hebben de plicht om de zondaar te helpen en met hem mee te voelen. Niet iedereen kan echter op dezelfde wijze benaderd worden. Velen verbergen hun zielehangert. Zulke mensen zouden ten zeerste geholpen worden door een teder woord of een vriendelijk gebaar. Anderen verkeren in de grootste nood zonder het te beseffen. Zij zijn zich niet bewust van de vreselijke eenzaamheid van hun ziel. Velen zijn zo diep gezonken in de zonde dat zij het besef van eeuwige werkelijkheid hebben verloren, niet meer op Gods beeld gelijken en nauwelijks weten dat zij een ziel hebben die behouden of verloren kan zijn. Zij geloven niet in God en stellen geen vertrouwen in mensen. Velen van hen kunnen slechts benaderd worden door daden van belangeloze vriendelijkheid. Eerst moet er voor hun stoffelijke noden worden gezorgd. Ze moeten gevoed, gereinigd en fatsoenlijk gekleed worden. Wanneer zij de bewijzen zien van onzelfzuchtige liefde, zal het voor hen gemakkelijker zijn te geloven in de liefde van Christus. – *Lessen uit het leven van alledag, p, 240.*

Het is de genade van God, dat een klein beetje meer dan genoeg maakt. Gods hand kan het honderdvoudig vermeerderen. Van Zijn hulpbronnen kan Hij een tafel in de woestijn dekken voor meer dan een miljoen mensen. Door het aanraken van Zijn hand kan God Zijn geringe voorziening laten toenemen, en het tot genoeg laten zijn voor allen. Het was Zijn kracht dat het brood en koren deed vermeerderen in de handen van de profetenzonen. – *Lift Him Up, p. 62.*

Maandag, 9 mei: Heer van alle schepselen

God spreidt zegeningen overal op ons pad om onze tocht te verlichten en onze harten te leiden om Hem te loven en te prijzen, en Hij wenst ons water te putten van de bron van verlossing zodat onze harten verfrist mogen worden. We mogen de gezangen van Sion zingen, we mogen de harten van anderen opvrolijken; hoop kan versterken, duisternis veranderen in licht. God heeft ons niet in een duistere wereld achtergelaten, als pelgrims en vreemdelingen op zoek naar een beter vaderland, zelfs een hemels zonder ons de kostbare belofte te geven om iedere last te verlichten. De bermen van ons pad zijn bezaaid met heerlijke bloemen der belofte. De bloesems zijn rondom ons, om een heerlijke geur verspreidend. – *Our High Calling, p. 10.*

Het is voor ons niet veilig om twijfel en vrees te koesteren, want deze groeien als we ze zien en er over spreken. Ik voel mijn hand aangeraakt en grijp de hand van Christus zoals Petrus deed op het zinkende schip bij de storm op het meer. Ik wil mijn werk getrouw doen zodat wanneer ik voor de grote witte troon sta en gevraagd wordt te antwoorden voor de dingen die ik in het vlees gedaan heb, die geschreven staan in het boek, dat ik zielen mag zien staan die bevestigen dat ik hen gewaarschuwd heb. Ik smeekte hen te zien op het Lam Gods dat de zonden der wereld weg neemt. – *This Day With God, p. 212.*

We moeten de ziel leren zich te houden, en zich vast te klampen aan de rijke beloften van Christus. De Heer Jezus weet, dat het voor ons niet mogelijk is om de vele verzoeken van Satan te weerstaan, alleen als we de goddelijke macht zullen hebben die ons door God gegeven wordt. Hij weet zeer goed dat we in onze eigen menselijke kracht zeker falen zouden. Daarom is iedere voorziening gemaakt, zodat we in ieder noodgeval en verzoeking zullen vluchten tot de Sterkte...We hebben de woorden van belofte van lippen die niet kunnen liegen. We moeten persoonlijk het geloof dat wij van Hem ontvingen en de dingen die Hij beloofd heeft aanvaarden.

God wil voor ons alles zijn wat wij Hem toestaan dat Hij is. Onze lusteloze, half hartige gebeden brengen ons geen woord terug uit de hemel. Oh, we moeten aandringen met onze zaken. Vraag in geloof, wacht in geloof, ontvang in geloof, verheug in hoop, want ieder die zoekt die vindt. Wees ernstig in de zaak, Zoek God met heel uw hart.

Zeg Jezus uw wensen met de oprechtheid van uw ziel. U is niet verplicht om een lange strijd te houden, of een preek tot God, maar met een hart vol zorgen over uw zonden, zeg, "Red mij, Heer, of ik verga." Er is hoop voor zulk een ziel. Hij zal zoeken, hij zal vragen, hij zal kloppen, en hij zal vinden. Als Jezus de last van de zonde weggenomen heeft die de ziel verpletterde, zult u de zegen van de vrede van Christus ervaren. – *Our High Calling, p. 131.*

Dinsdag, 10 mei: Het hypocriete hart

God beproeft Zijn volk in deze wereld. Dit is de voorbereiding plaats om in Zijn tegenwoordigheid te verschijnen. Hier, in deze wereld, in deze laatste dagen, zullen mensen tonen welke kracht in hun hart woont en hun werken controleert. Als het de kracht van de goddelijke waarheid is, zal het tot goede werken leiden. Het zal de ontvanger verhogen en hem groothartig en edelmoedig maken, zoals zijn goddelijke Heer. Maar als

boze engelen zijn hart controleren, zal dat gezien worden op verschillende manieren. De vruchten zullen egoïsme, hebzucht, trots en boosheid zijn.

Het hart is boven alle dingen bedrieglijk en hopeloos slecht. Leraren in religieuze zaken zijn niet gewillig om zichzelf streng te onderzoeken om te zien of ze in het geloof staan; en het is een angstig feit dat velen leunen op een valse hoop. Sommigen vertrouwen op een oude ervaring die ze jaren geleden hebben gehad; maar als het gebracht wordt in deze harten doorzoekende tijd, wanneer allen een dagelijkse ervaring moeten hebben, hebben ze niets te vertellen. Ze schijnen te denken dat een dienst in de waarheid hen redden zal. Wanneer ze deze zonden die God haat bedwingen, zal Jezus binnen komen en avondmaal met hem houden, en hij met Hem,

Dan zal hij goddelijke sterkte van Jezus ontvangen, en opgroeien in Hem, en in staat zijn met heilige triomf te zeggen: "Dank zij aan God, die ons de overwinning gegeven heeft door onze Heer Jezus Christus." – *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 188.*

Ook al wordt er een indrukwekkend geloofsgetuigenis afgelegd, degene wiens hart niet is vervuld met liefde voor God en zij medemens is geen discipel van Christus. Ook al zou hij een groot geloof bezitten en zelfs kracht hebben wonderen te verrichten, toch zou zonder liefde zijn geloof waardeloos zijn. Hij zou grote vrijgevigheid aan de dag kunnen leggen, maar als hij om de armen te voeden al zijn goederen te gelde maakte vanuit een ander motief dan onvervalste liefde, zou deze daad hem niet bij God in de gunst brengen. In zijn geestdrift zou hij zelfs de dood van een martelaar kunnen sterven, maar als hij verstoken zou zijn van het goud van de liefde, dan zou hij door God beschouwd worden als een misleide enthousiast of een ambitieuze hypocriet. – *Getuigenissen, deel. 5. Ned. p. 139.*

Hypocrisie is als zuurdeeg of gist. Zuurdeeg kan verborgen zijn in het meel, en zijn aanwezigheid is niet bekend totdat het zijn effect produceert. Door zich binnen te dringen, doortrekt het spoedig de hele massa.

Hypocrisie werkt in het geheim, en als eraan toegegeven wordt, zal het de geest vervullen met trots en ijdelheid. Er zijn misleidingen tegenwoordig die hetzelfde zijn als door de Farizeeën werden gebruikt. Toen de Redder deze waarschuwing gaf, was het om allen die in Hem geloven op de hoede te laten zijn. Waak tegen het opnemen van deze geest, en wordt niet gelijk zij die de Redder in de val probeerden te lokken. – *Manuscript 43, 1896.*

Woensdag 11 mei: Kruiden van de tafel

Jezus kende de toestand van deze vrouw. Hij wist dat zij ernaar verlangde Hem te spreken en Hij plaatste Zich op haar weg. Door haar te helpen in haar leed kon Hij

een duidelijk beeld geven van de les die Hij wilde onderwijzen. Om deze reden had Hij Zijn discipelen naar deze streek gebracht. Hij wilde dat zij zouden zien hoeveel onwetendheid er bestond in de steden en dorpen vlak bij het land Israël. De mensen die alle mogelijke kansen hadden gehad de waarheid te begrijpen kenden de noden van anderen rondom hen niet. Er werd niets ondernomen om mensen die in het duister leefden te helpen. De scheidsmuur die door de joodse trots was opgericht, weerhield zelfs de discipelen om medeleven te tonen met de heidenwereld. Deze scheidsmuren zouden echter afgebroken worden.

Christus gaf niet dadelijk antwoord op de smeekbede van de vrouw. Hij behandelde dit lid van een veracht volk zoals de joden dat zou hebben gedaan. Het was Zijn bedoeling dat de discipelen onder de indruk zouden komen van de koude, harteloze wijze waarop de joden een dergelijk geval behandelden. Daarom ontving Hij eerst de vrouw op deze wijze en toonde later het medeleven dat Hij van hen in zulke gevallen verwachtte, door aan haar smeekbede gehoor te geven.

Nog maar pas had Jezus zijn arbeidsterrein verlaten omdat de Schriftgeleerden en Farizeeën Hem naar het leven stonden. Zij mordden en klaagden. Zij toonden ongeloof en bitterheid en weigerden de zaligheid die hen om niet werd aangeboden. Hier ontmoet Christus een lid van een ongelukkig en veracht volk, dat niet het voorrecht heeft gehad te leven in het licht van Gods Woord. Toch geeft zij zich dadelijk over aan de goddelijke invloed van Christus en stelt een onvoorwaardelijk vertrouwen in zijn vermogen om haar te geven wat zij vraagt. Zij smeekt om de kruimels die van de tafel van de Meester vallen...

De Heiland is voldaan. Hij heeft haar geloof in Hem op de proef gesteld. Door zijn handelswijze met haar heeft Hij laten zien dat zij, die beschouwd is als een uitgeworpene van Israël, niet langer een vreemdelinge is, maar een kind in Gods gezin. Als kind heeft zij het recht te delen in de gaven van haar Vader. Christus willigt nu haar verzoek in en eindigt met een les voor de discipelen. Met een blik vol medelijden en liefde zegt Hij tot de vrouw: "O vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst." Van dat uur af werd haar dochter gezond. De boze geest kwelde haar niet langer. De vrouw ging heen, terwijl zij haar Heiland haar dank betuigde, en overgelukkig omdat haar gebed verhoord was.

Jezus wilde graag de diepe verborgenheden der waarheid, die eeuwen lang verborgen waren geweest, openbaar maken: dat de heidenen mede erfgenamen van de joden zouden zijn, en "medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." Ef.3:6. De discipelen hadden moeite deze goddelijke waarheid te bevatten en de goddelijke leraar gaf hun tal van lessen. – *Wens der Eeuwen. pp. 328,329,330.*

De oprechte berouwvolle mens is kostbaar in Gods oog. Hij plaatst zijn zegel op de mensen, niet naar hun rang, rijkdom of verstandelijke grootheid maar naar hun verbodenheid met Christus. De Heer der heerlijkheid is tevreden met hen die nederig en zachtmoedig zijn. "Ook gaaft Gij mij," zegt David, "het schild uws heils...uw neerbuigende goedheid," als element in het menselijke karakter,... " maakte mij groot." Ps. 18:35. – *Wens der Eeuwen, pp. 363,364.*

Donderdag 12 mei: Heer van de heidenen

Christus hield zich niet afzijdig en Hij had vooral de Farizeeën aanstoot gegeven door in dit opzicht af te wijken van hun strikte regels. Hij merkte dat het terrein van

de godsdienst was omgeven door hoge muren van afzondering, alsof dit onderwerp te heilig zou zijn voor het leven van alledag. Hij wierp deze scheidsmuren neer. In zijn omgang met andere mensen vroeg hij niet: Wat gelooft u? Tot welke kerk behoort u? Hij stelde zijn helpende kracht beschikbaar voor allen die hulp nodig hadden. In plaats van zich af te zonderen in de cel van een kluizenaar om zo zijn hemelse aard te laten zien, werkte Hij ijverig voor de mensheid. Hij legde nadruk op het beginsel dat de godsdienst van de Bijbel niet bestaat uit het kastijden van het lichaam. Hij leerde dat zuivere en onbevleete godsdienst niet alleen is voor bepaalde tijden en bijzondere gelegenheden. Altijd en overal toonde hij liefdevolle belangstelling voor de mensen en liet om Zich heen het licht van blijmoedige schoonheid scheiden. Dit alles was een aanklacht tegen de farizeeën. Hij liet zien dat de godsdienst niet bestaat uit zelfzucht en dat hun ziekelijke toewijding tot persoonlijke belangen veel verschilde van ware godsvrucht. Dit alles wekte vijandschap tegen Jezus, zodat zij probeerden Hem te dwingen zich te schikken naar hun bepalingen.

Jezus werkte om verlichting te kunnen bieden als hij zag waar geleden werd. Hij kon niet veel geld geven, maar dikwijls ontzegde Hij Zichzelf voedsel om degenen te helpen die minder hadden dan Hij. Zijn broers voelden dat zijn invloed de hunne in hoge mate tegenwerkte. Hij bezat een tact die geen van hen bezat of wilde hebben. Als ze op harde toon spraken, tot arme, ontaarde wezens, zocht Jezus juist deze mensen op en sprak Hij hen bemoedigend toe. Aan hen die het nodig hadden, gaf Hij een beker water en legde rustig zijn eten in hun handen.

Terwijl Hij hun lijden verlichtte, gingen de waarheden die Hij verkondigde samen met zijn daden van barmhartigheid en werden op deze wijze in het geheugen gegrift.
– *Wens der Eeuwen, pp.61,62.*

Christus erkende geen onderscheid in nationaliteit of stand of geloofsbelijdenis. De Schriftgeleerden en Farizeeën wensten een plaatselijk en nationaal voordeel te trekken uit de zegeningen des hemels, en de rest van Gods gezin in de wereld daarbuiten te houden. Maar Christus kwam om iedere scheidsmuur neer te halen. Hij kwam om aan te tonen dat Zijn genadegaven en liefde even onbegrensd zijn als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen.

Het leven van Christus vestigde een godsdienst waarin geen plaats is voor stand of rang, een godsdienst waarin Jood en Heiden, vrije of slaaf, verbonden zijn in een gemeenschappelijke broederschap – voor God gelijk. Geen politieke overwegingen beïnvloeden Zijn optreden, Hij maakte geen verschil tussen burenen en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Dat wat tot Zijn hart sprak was een ziel die naar het water des levens dorstte.

Hij passeerde geen mens als was deze waardeloos, maar streefde er naar genezende kracht aan iedere ziel mee te delen. In welk gezelschap Hij zich ook bevond, Hij deelde een les uit, die bij de tijd en de omstandigheden paste. Elke tekortkoming of belediging door mensen aan een medemens bejegent, maakte Hem slechts meer bewust van hun behoefte aan Zijn goddelijke-menselijke sympathie. Hij zocht de ruwsten en meest hopelozen met hoop te inspireren door hun de verzekering te geven dat zij onberispelijk en onschuldig konden worden en het karakter konden opbouwen dat hen als kinderen van God tekende. – *De Weg tot Gezondheid, p 18.*

Vrijdag 13 mei: Voor verdere bestudering

Selected Messages, bk. 1, pp. 366,367.

8. Petrus en de Rots

Sabbatmiddag 14 mei

Satan en zijn engelen verblinden de ogen en het verstand van de joden, en zetten de voornaamsten onder het volk en de oversten op om de Heiland te doden. Dienaren werden uitgezonden om Jezus tot hen te brengen; maar wanneer zij in zijn nabijheid kwamen, werden zij verslagen over Zijn leer. Zij zagen hoe vervult Hij was van medegevoel en mededogen, wanneer Hij het lijden van de mensen zag. Zij hoorden Hem met liefde en tederheid bemoedigend spreken tegen de zwakken en de verdrukten. Zij hoorden Hem ook op de toon van gezag de macht van Satan bestraffen, en zijn gevangenen vrijstellen. Zij luisterden naar de woorden van wijsheid, die over zijn lippen kwamen en werden geboeid; zij konden de handen niet aan Hem slaan.

Tot dusver had de sluwheid en de haat van Satan het verlossingplan niet doen mislukken. De tijd voor de bereiking van het doel, waartoe Jezus in de wereld gekomen was, naderde. Satan en zijn engelen hielden tezamen raad, en besloten om Christus' eigen volk op te zetten en begerig om Zijn bloed te laten roepen, en Hem met wreedheid en hoon te beladen. Zij hoopten dat Jezus zulk een behadeling niet zou willen verdragen, en niet nederig en zachtmoedig zou blijven.

Terwijl Satan zijn plannen beraamde, legde Jezus zorgvuldig zijn discipelen al het leiden bloot, dat Hij moest ondergaan, – dat Hij zou gekruisigd worden, en dat Hij de derde dag weer zou opstaan uit de doden. Maar hun verstand scheen niet helder te zijn, en zij konden niet begrijpen, wat Hij tot hen sprak. – *Eerste geschriften, pp. 187, 188.*

Jezus verliet de koninklijke hoven en werd arm, opdat wij door Zijn armoede rijk konden worden. Allen die delen in deze zaligheid, gekocht voor hen ten koste van zo'n oneindig offer door de Zone Gods, zullen het voorbeeld van de ware Leidsman navolgen. Christus was de uiterste Hoeksteen, en op dit Fundament moeten we bouwen.

Een ieder moet een geest van zelfverloochening en zelfopoffering bezitten. Het leven van Christus op aarde was onzelfzuchtig; het werd gekenmerkt door nederigheid en offerande. En zullen mensen, delende in de grote zaligheid, hun gegeven doordat Jezus van de hemel kwam, weigeren hun Heer te volgen en te delen in Zijn zelfverloochening en offergezindheid? In dat verband zegt Christus: "Ik ben de Wijnstok en gij de ranken." Joh. 15:5. "Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij opdat zij meer vrucht drage." vers 2.

Juist het vitale beginsel, het sap, die door de wijnstok vloeit, voedt de ranken opdat zij kunnen bloeien en vrucht dragen. Is de dienstknecht groter dan zij Here? Zal de Verlosser der wereld zelfverloochening en offerande in praktijk brengen ten onze bate, terwijl de leden van Christus' lichaam zich aan egoïsme overgeven? Zelfverloochening is een absolute voorwaarde tot het discipelschap. —*Schatkamer, deel 1. pp. 377,378.*

Zondag 15 mei: Gij zijt de Christus

Jezus stond op het punt met hen te spreken over het leiden dat Hem te wachten stond. Maar eerst ging Hij alleen weg en bad dat hun harten voorbereid zouden worden op zijn woorden. Toen Hij weer bij hen kwam, vertelde Hij hen niet meteen wat Hij hun te vertellen had. Eerst stelde Hij hen in de gelegenheid hun geloof in Hem te belijden, zodat zij kracht zouden ontvangen voor de beproevingen die hun te wachten stonden. Hij vroeg: "Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?"

Jezus stelde nu een volgende vraag, die rechtstreeks betrekking had op de discipelen: "Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben: ?" Petrus antwoordde: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God."

Van het begin af had Petrus geloofd dat Jezus de Messias was. De anderen die overtuigd waren door de prediking van Johannes de Doper en die Christus hadden aanvaard, begonnen te twifelen aan het werk van Johannes toen deze gevangen genomen en ter dood was gebracht. Nu twijfelden zij er aan of Jezus wel de Messias was, naar wie zij zolang hadden uitgezien. Vele van de discipelen die vurig hadden verwacht dat Jezus zijn plaats op de troon van David zou innemen, hadden Hem verlaten toen zij tot ontdekking kwamen dat dit helemaal niet zijn bedoeling was. Maar Petrus en zijn metgezellen bleven getrouw. Het weifelend gedrag van hen die gisteren prezen en vandaag veroordeelden vernietigde niet het geloof van de echte volgelingen van Jezus. Petrus zei: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." Hij wachtte niet tot de Heer met Koninklijke eer gekroond was, maar aanvaarde Hem in zijn vernedering. – *Wens der eeuwen, p, 341.*

Allen die "die het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben" (Hebr. 6:5) hebben een werk te doen voor hen die in hun huis zijn en voor hun burens. Het evangelie moet aan anderen verkondigd worden. Ieder mens die gevoeld heeft dat hij de veranderende kracht van God ontvangen heeft, wordt op de een of ander manier een zendeling. Er zijn vrienden tot wie hij kan spreken over de liefde van God. Hij kan in de kerk vertellen wat de Heer voor hem betekent, ook als persoonlijke Redder; en het getuigenis dat in eenvoud wordt gegeven doet meer goed dan de meest uitgebreide verhandeling. Er is een groot werk te doen, nog steeds, in juist te handelen met allen en nederig te wandelen met God. Zij die het werk dat dicht bij hen is doen, ontvangen een ervaring dat hen bereid maakt voor een ruimere sfeer van bruikbaarheid. – *Counsels on Health, p. 33.*

U kunt zo sterk zijn om op anderen een heiligende invloed uit te oefenen. U kunt daar zijn waar uw ziel verlangend zal worden om anderen goed te doen, de bedroefden te troosten, de zwakken te sterken, en voor Christus te getuigen waar de gelegenheid zich maar voordoet. Streef ernaar God in alles, altijd, en overal, te eren. Laat uw godsdienst in alles tot uiting komen. Wees flink in alles wat u aanpakt.

U hebt de reddende kracht Gods niet zo beleefd, als het uw voorrecht was, omdat u zich niet als levensdoel gesteld hebt, Christus te verheerlijken. Laat elk doel, dat u zich stelt, elk werk, waaraan u deelneemt, en elk genoegen, dat u smaakt, tot verheerlijking van God zijn. Laat dit de taal van uw hart zijn: Ik behoor U toe, o God, om voor U te leven, voor U te werken en voor U te lijden. – *Schatkamer, deel 1. p. 246.*

Maandag, 16 mei: "Op Deze Rots"

Terwijl de Heiland hen vol medelijden aanzag, vervolgde Hij: "Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u, dat het koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk dat de vruchten daarvan opbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en op wie hij valt, zal Hij vermorzelen."

De joden hadden deze profetie vaak in de synagogen gelezen en toegepast op de Messias die komen zou. Christus was de hoeksteen van het joodse stelsel en van het hele verlossingsplan. De joodse bouwlieden, de priesters en oversten van Israël, verwierpen deze hoeksteen. De Heiland had hun aandacht gevestigd op de profetieën die hen het gevaar, waarin zij verkeerden, zouden doen zien. Op alle mogelijke wijze trachtte Hij hun de aard van wat zij op het punt stonden te doen, duidelijk te maken. – *Wens der eeuwen*, p. 492.

De Heiland droeg het werk van het evangelie niet aan Petrus persoonlijk op. Later herhaalde Hij de woorden, tot Petrus gesproken, en paste Hij ze toe op de hele gemeente. En in wezen werd hetzelfde ook gesproken tot de twaalfen als vertegenwoordigers van alle gelovigen. Als Jezus een bepaald gezag had gegeven aan één van de discipelen boven de anderen, zouden zij niet zo gestreden hebben over de vraag wie de grootste zou zijn. Zij zouden zich hebben neergelegd bij de wens van hun Meester en hem, die Hij gekozen had, hebben geëerd. In plaats van één van hen aan te wijzen als hun hoofd, zei Christus tot de discipelen: "Gij zult u niet rabbi laten noemen." "Laat u ook geen leidlieden noemen, want één is uw Leidsman, de Christus." Math. 23:8,10.

"Het hoofd van iedere man is Christus." God, die alles onder de voeten van de Heiland heeft gelegd, "heeft Hem als Hoofd boven al wat is gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervult met Hem die alles in allen volmaakt." 1 Kor. 11:3; Ef. 1:22,23; De gemeente is gebouwd op Christus en moet Christus als haar hoofd gehoorzamen. Zij mag niet afhankelijk zijn van mensen of door mensen worden beheerst. – *Wens der eeuwen*, pp. 343,344.

De Heer geeft aan niemand een last die voor hem te zwaar is om te dragen. Hij beoordeelt ieder gewicht voordat Hij toestaat dat het mag rusten op het hart van hem die samenwerkt met Hem. Aan ieder van Gods werkers zegt de liefdevolle hemelse Vader: "Wentel uw weg op de Here, Hij zal het maken." Ps. 55:22. Laat de lastendragers geloven dat Hij ieder gewicht, groot of klein, zal dragen.

Jezus stemt er alleen mee in om onze lasten te dragen als wij Hem vertrouwen. Hij zegt: "Kom tot Mij allen die vermoeid of belader zijt; geef Mij jouw last; Vertrouw Mij dat Ik het werk doe dat belangrijk is voor de menselijke vertegenwoordiger om dat te doen." Laat ons Hem vertrouwen. Zorg is blind en kan niet in de toekomst zien. Maar Jezus ziet het einde vanaf het begin, en in iedere moeilijkheid heeft Hij Zijn weg bereid om verlichting te brengen. Blijf in Christus Hij kan ons de kracht geven om alle dingen te doen. – *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 297.

Dinsdag, 17 mei: Petrus als Satan

Gods zorg voor Zijn erfenis is blijvend. Hij laat niet toe dat Zijn kinderen gekweld worden, tenzij dit vereist is voor hun tijdelijk en eeuwig welzijn. Hij wil Zijn gemeente zuiveren, zoals Christus de tempel zuiverde tijdens Zijn werk op aarde. Alle beproevingen die Hij Zijn volk laat overkomen, dienen er toe dat het een diepere vroomheid en grotere kracht mag krijgen om de overwinning van het kruis te dragen.

Er was een tijd in het leven van Petrus dat hij niet bereid was het kruis te zien in het werk van Christus. Toen de Heiland aan Zijn discipelen Zijn komen leiden en dood meedeelde, riep Petrus uit: "Dat verhoede God, de Here, dat zal u helemaal niet overkomen." Math. 16:22. Zelfmedelijden dat terugschrok voor de gemeenschap met Christus in Zijn leiden dreef Petrus tot dit protest. Het was voor de discipelen een bittere en moeilijke les dat het pad van Christus op aarde voerde door zielsangst en vernedering. Maar in de hitte van het vuur der beproeving moest hij zijn les leren. Nu, toen zijn gestalte gebogen was door de last der jaren, kon hij schrijven: "Geliefden, laat de vuurgloed die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam. Integendeel, verblijd u naarmate gij deel hebt aan het leiden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring Zijner heerlijkheid." – *Van Jeruzalem tot Rome, pp.382,383.*

Christus verklaart: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zich zelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij. Degene die het bruiloftskleed aan hebben, het kleed van Christus gerechtigheid, zullen zich niet afvragen waarom zij het kruis moeten verhogen en in de voetstappen van Jezus volgen. Gewillig en opgewekt zullen ze de geboden gehoorzamen. Zielen vergaan zonder Christus. Hoe onverenigbaar is daarom het streven naar positie en weelde. Hoe zwak zijn de motieven die Satan aanbiedt, die in zelfzucht en ambitie kunnen voorzien, in vergelijking met de lessen die Christus ons heeft gegeven in Zijn Woord! Hoe waardeloos staat de beloning die de wereld aanbiedt tegenover dat wat onze hemelse Vader ons wil schenken! – *The Review and Herald, 19 sept. 1899.*

Er zijn mensen die altijd op zoek schijnen te zijn naar de hemelse parel. Maar zij geven hun verkeerde gewoonten niet helemaal op. Zij doden niet hun oude natuur, zodat Christus in hen kan leven. Daarom vinden zij deze kostbare parel niet. Zij hebben hun ongeheiligde eerzucht en liefde voor de wereldse attracties niet overwonnen. Zij nemen niet hun kruis op om Christus te volgen op de weg van zelfverloochening en opoffering. Zij zijn bijna Christenen en schijnen heel dicht bij het koninkrijk der hemelen te zijn, maar zij kunnen er niet binnengaan. Bijna behouden betekent niet bijna, maar helemaal verloren. – *Lessen Leven van Alledag, p.67.*

Woensdag 18 mei: Aanmoediging van de Hemel

Het geloof van de discipelen werd grotelijks gesterkt door de verheerlijking op de berg, waar het hun vergund werd de heerlijkheid van Christus te aanschouwen, en de stem uit de hemel te horen, die van Zijn goddelijk karakter getuigde. God verkoos, de volgelingen van Jezus een sterk bewijs te geven, dat Hij de beloofde Messias was, opdat zij in hun bittere droefheid en teleurstelling over Zijn kruisiging hun vrijmoedigheid niet geheel en al zouden wegwerpen. Bij de verheerlijking zond de Heer Mozes en Elia om met Jezus te spreken over Zijn lijden en dood. In plaats

van engelen te kiezen om met Zijn Zoon te spreken, koos God degenen, die zelf de beproevingen van de aarde ondervonden hadden. – *Eerste Geschriften, p. 188.*

Elia was een voorbeeld van de heiligen die op aarde leven bij de wederkomst van Christus en die veranderd zullen worden in een oogwenk, bij de laatste bazuin zonder de dood te kennen. 1 Kor. 15: 51,52. Als vertegenwoordiger van degenen die op deze wijze veranderd zullen worden mocht Elia met Mozes naast de Heiland staan op de berg der verheerlijking, nabij het einde van Christus' werk op aarde. In deze verheerlijkte mannen zagen de discipelen in het klein een voorstelling van het koninkrijk der verlostten.

Ze zagen Jezus bekleed met het licht van de hemel; ze hoorden de "stem uit de wolk," Luk.9:35, die Hem erkende als de Zoon van God; ze zagen Mozes, als voorstelling van hen die bij de wederkomst uit de dood worden gewekt; en ook Elia was er, als beeld van hen die aan het einde van de wereld geschiedenis van sterfelijkheid in onsterfelijkheid zullen worden veranderd en naar de hemel zullen worden opgenomen zonder de dood te smaken. – *Profeten en Koningen, pp.141,142.*

De engelen luisteren om te horen wat voor verslag u aan de wereld geeft over uw hemelse Meester. Laten uw gesprekken gaan over Hem, die leeft om bij de hemelse Vader voor u te pleiten. Wanneer u één van uw de hand drukt, laat dan een lofprijzing aan God op uw lippen en in uw hart zijn. Dat zal de gedachten van uw vriend bij Jezus bepalen.

Iedereen heeft moeilijkheden, verdriet, dat moeilijk te verwerken is, of verleidingen waaraan het moeilijk is om weerstand te bieden. Vertel uw zorgen niet aan stervelingen, maar breng alles in gebed tot God. Maak er een regel van om nooit een woord van twijfel of ontmoediging te uiten.

U kunt veel doen om het leven van anderen op te vrolijken en hen in hun pogingen te steunen, door hoopvolle woorden en heilige vreugde.

Menig goedwillend mens staat op het punt, wanneer hij zwaar beproefd wordt, het onderspit te delven in zijn strijd tegen het eigen ik en tegen de machten van het kwaad. Ontmoedig iemand die in zo'n zware strijd verwickeld is niet. Monter hem op met bemoedigende, hoopvolle woorden, die Hem kunnen helpen om staande te blijven. Zo kunt u het licht van Christus laten schijnen. – *Schreden naar Christus, p.146*

Donderdag 19 mei: Jezus en de tempelbelasting

Kort nadat zij in de stad waren gekomen, kwam de ontvanger van de tempelgelden naar Petrus toe en vroeg: "Betaalt uw Meester het hoofdgeld niet?"

Dit hoofdgeld was geen burgerlijke belasting maar een godsdienstige bijdrage, die iedere jood jaarlijks moest betalen voor het onderhoud van de tempel. Weigeren het hoofdgeld te betalen zou gezien worden als ontrouw jegens de tempel, -- naar de mening van de rabbi's een doodzonde. De houding van de Heiland tegenover de wetten der rabbi's en zijn onomwonden berispingen tot de verdedigers van de overlevering verschafte een voorwendsel voor de beschuldiging dat Hij een eind wilde maken aan de tempeldienst. Nu zagen zijn vijanden een kans Hem in een ongunstig daglicht te plaatsen. De ontvanger van het hoofdgeld wilde hen daarbij graag helpen.

Petrus zag in de vraag van de ontvanger een verdachtmaking aan Christus over diens trouw aan de tempel. Vol ijver voor de eer van zijn Meester antwoorde hij haastig, zonder Hem te raadplegen, dat Jezus het hoofdgeld betaalde. – *Wens der Eeuwen*, pp. 359,360.

Hoewel Jezus duidelijk maakte dat Hij niet verplicht was de belasting te betalen, ging Hij geen strijd aan met de joden over deze zaak. Zij zouden zijn woorden verkeerd hebben opgenomen en ze tegen Hem hebben gebruikt. Hij deed wat Hij rechtens niet verplicht was geweest om geen aanstoot te geven door de belasting niet te betalen. Deze les zou voor de discipelen van grote waarde zijn. Er zouden spoedig grote veranderingen plaatsvinden met betrekking tot de tempeldienst en Christus onderwees hen dat zij niet nodeloos aanstoot moesten geven door te strijden tegen de bestaande regels. Zij moesten zoveel mogelijk elke gelegenheid mijden die aanleiding kon zijn om hun geloof op onjuiste wijze te begrijpen. Hoewel christenen geen enkel waarheidsbeginsel mogen opofferen, moeten zij als dat mogelijk is, strijd vermijden. – *Wens der eeuwen*, pp.359, 360.

In de nacht trokken veel dingen aan mij voorbij. De Schrift, vol van genade en rijkdom, werden aan mij getoond. Het woord van de Heer aan mij is: "Zie op deze dingen, en mediteer ver ze. U mag aanspraak maken op de rijke genade van de waarheid, die de ziel voedt. Heb niets te doen met strijd en ontmoediging en twist, het brengt duisternis en ontmoediging voor uw ziel. Waarheid is zuiver, puur, smaak....Spreek de waarheid in geloof en liefde, en laat het resultaat aan God over. Het werk is niet het uwe, maar van de Heer. In al uw mededelingen spreek als één tot wie de Heer heeft gesproken. Hij is uw autoriteit, en Hij zal u de steunende genade geven.- *Life Sketches*, p. 433.

Vrijdag 20 mei: Voor verdere bestudering

God zal voorzien – *De weg tot gezondheid*, pp.412-413.

9. Afgoden van de ziel en andere lessen van Jezus)

Sabbatmiddag 21 mei

In Mattheüs 18 staat nog een les over nederigheid. Deze lessen uit het Woord zijn ons gegeven om ons te vermanen. Zij die hun voordeel hier niet mee doen, hebben geen verontschuldiging.

Op dat ogenblik kwamen de discipelen bij Jezus en vroegen: Wie is wel de grootste in het Koninkrijk der hemelen? En Hij riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden, en zei: Voorwaar, Ik zeg u wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan. Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen,"(Matth..18:1-4.)

Velen beseffen niet, dat wij, wanneer wij nederig met God wandelen, ons in een positie brengen, waarin de vijand geen voordeel aan ons kan behalen....Alleen wanneer wij voor onze opvoeding en tucht als gewillige kinderen onderwerpen, kan God ons tot Zijn heerlijkheid gebruiken. – *Christus weerspiegelen*, p. 260.

Satan en zijn leger zijn in strijd tegen de regering van God, en allen die de wens in hun hart hebben om Hem en Zijn voorschriften te gehoorzamen, zal Satan proberen te verwarren en te overwinnen met zijn verzoeking, zodat ze moedeloos worden en de strijd opgeven.

Nooit hebben we de nabijheid met God nodiger gehad dan vandaag. Eén van de grootste gevaren voor Gods volk is altijd gekomen door gelijkvormigheid aan de wereldse stelregels en gewoontes. De jeugd vooral is in voortdurend gevaar. Vaders en moeders zullen op hun hoede zijn tegen de streken van Satan. Terwijl hij het volkomen verderf van hun kinderen zoekt, laat geen ouder zichzelf vleien dat er geen speciaal gevaar is. Laat hen niet denken aan de dingen van deze wereld, terwijl de hogere, eeuwige interesses van hun kinderen zijn verwaarloost. – *Child Guidance*, p. 471.

Gods Koninkrijk komt niet met uiterlijk vertoon. Het evangelie van Gods genade met zijn geest van zelfverloochening kan nooit in overeenstemming zijn met de geest van de wereld. Deze beide beginselen zijn aan elkaar tegenovergesteld. "Een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is. 1 Kor.2:14. ..

Het koninkrijk van Christus wordt niet opgericht door beslissingen van gerechtshoven of vergaderingen van de wetgevende macht, niet door de bescherming van de groten der wereld, maar door het inplanten van Christus' natuur in de mens door het werk van de Heilige Geest. "Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun die in Zijn naam geloven, die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans maar uit God geboren zijn." Joh. 1:12,13. Dit is de enige macht die de verheffing van het mensdom kan bewerkstelligen. En het menselijk middel om dit doel te bereiken is het onderwijzen en in praktijk brengen van Gods Woord. – *Wens der Eeuwen*, pp. 421,422.

Zondag 22 mei: De grootsheid van nederigheid

Als wij slechts de wonderbare lessen wilden leren die Jezus over kleine kinderen aan de discipelen trachtte te leren, hoeveel zaken die nu onoverkomelijk moeilijk schijnen, zouden dan volledig verdwijnen. Toen de discipelen tot Jezus kwamen, zeggende: "Wie is de grootste in het koninkrijk der hemelen?"Riep Jezus een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden en zei, voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan. Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen." – *The Adventist Home*, p.279.

De mens die zichzelf vernedert zelfs als een klein kind, is de mens waardoor God aandacht schenkt. De Heer is niet afhankelijk van de talenten van enig mens; want Hij is de bron van alle perfecte gaven. De nederigste mens, als hij God liefheeft en Hem vreest, is de bezitter van hemelse gaven. De Heer kan zo'n mens gebruiken, omdat hij er niet naar streeft voor zichzelf te werken in overeenstemming met zijn eigen standaard. Hij werkt met vrezen en beven om het patroon niet te bederven. Zijn leven is een uitdrukking van het leven van Christus.

We moeten voortdurend zachtmoedigheid en menselijkheid tonen, als we de geest van Christus willen bezitten. – *The Faith I Live By*, p. 138.

Kleine kinderen vertonen geen gevoelens van superioriteit en aristocratie. Zij zijn eenvoudig en natuurlijk in hun doen en laten. Christus wil dat zijn volgelingen een ongedwongen manier aankweken, dat hun hele gedrag nederig en aan Christus gelijk is. Hij rekent het tot onze plicht om voor anderen ten goede te leven. Hij kwam van de koninklijke hof van de hemel naar deze wereld, om te tonen welk een grote interesse Hij in de mens had; een oneindige prijs, betaald voor de verlossing van de mens, toont aan dat de mens van zo'n grote waarde is, dat Christus zijn rijkdom en eer in de hemelse hoven, kon opofferen, om hem te verhogen van de degradatie van de zonde.

Als de Majesteit van de hemel zoveel kon doen om Zijn liefde voor de mens te bewijzen, waarom zou een mens niet gewillig zijn om iets te doen voor ieder ander, om die ander uit duisternis en lijden te helpen? – *This Day With God*, p.182.

Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte aan het hart. Als wij ermee instemmen, zal Hij Zich zozeer identificeren met ons denken en doen, zozeer onze harten en onze geest vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij door Hem te gehoorzamen slechts datgene doen waartoe we ons gedrongen voelen. De wil, die veredeld en geheiligd is, zal zijn grootste behagen vinden in het dienen van God. Als wij God kennen zoals wij Hem mogen kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. Door het karakter van Christus naar waarde te schatten, door omgang met God zal de zonde door ons worden gehaat. – *Wens der Eeuwen*, p. 555.

Maandag 23 mei: De grootsheid van vergeving

Als u denkt dat uw broeder u gekwetst heeft, ga tot hem in vriendelijkheid en liefde, en u zult tot begrip en tot verzoening komen.... Als u erin slaagt om de moeilijkheid die u had met uw broeder op te lossen zonder zijn zwakte te openbaren, en de zaak die er tussen u was zal een bedekking over een veelheid van zonden zijn, onttrokken aan de waarneming van anderen....

Het vraagt speciale waakzaamheid de liefde levend te houden en onze harten in een conditie waar wij de goede dingen zien die er zijn in de harten van anderen. Als we op dit punt niet waakzaam zijn, zal Satan zijn jaloezie plaatsen in onze zielen; hij zal een bril plaatsen voor onze ogen, zodat we de werken van onze broeders in een vervormd licht zien. In plaats met kritiek op onze broeders te zien, moeten we onze ogen naar binnen keren, en klaar zijn om bezwaarlijke trekken in ons eigen karakter te ontdekken. Als we een zuiver begrip hebben van onze eigen fouten en falen, zullen de fouten van anderen in het niet zinken. Satan is een aanklager van de broeders. Hij is waakzaam voor iedere dwaling, hoe klein ook, zodat hij iets heeft om een beschuldiging te vinden. Houd u afzijdig van Satan. – *That I May Know Him*, p.181.

Tracht in vrede te leven met alle mensen, en laat de atmosfeer rondom uw ziel zoet en geurig zijn. De Heer hoort ieder onwijs woord dat gesproken wordt. Als u zult strijden tegen de zelfzuchtige menselijke natuur, zult u gestadig voorwaarts gaan in het werk om erfelijkheid te overwinnen om een karakter tegen het verkeerde te

ontwikkelen. Door geduld, lankmoedigheid en lijdzaamheid, zult u veel tot stand brengen. Bedenk dat u niet vernederd wordt door onwijze speeches of zo iets, maar dat als uw antwoorden onwijs zijn, u de overwinning die u gehad zou hebben kunt verliezen. Wees zeer voorzichtig met uw woorden. – *My Life Today*, p. 52.

Onze Heer leert dat meningsverschillen tussen christenen binnen de gemeente moeten worden opgelost. Ze moeten niet worden voorgelegd aan mensen die God niet vrezen. Wanneer een christen ongelijk is aangedaan door zijn broeder, moet hij geen recht zoeken bij ongelovigen in een rechtszaal. Hij moet de raad, die Christus heeft gegeven, opvolgen. In plaats van te proberen zichzelf recht te verschaffen moet hij trachten zijn broeder te redden. God zal de belangen beschermen van hen die Hem liefhebben en vrezen en vol vertrouwen kunnen wij onze zaak voorleggen aan Hem die rechtvaardig oordeelt.

Als uw broeders dwalen, moet u hen vergeven. als zij bij nu komen en hun schuld belijden, moet u niet zeggen: Ik vind niet dat zij nederig genoeg zijn. Ik denk niet dat zij hun belijdenis oprecht menen. Welk recht hebt u hen te oordelen, alsof u hun hart kon lezen? Gods Woord zegt: "Indien hij berouw heeft, vergeef hem. En zelfs indien hij zeven maal per dag tegen u zondigt en zevenmaal tot u terug komt, en zegt: Ik heb berouw, zult gij mij vergeven." Niet slechts zeven maal, maar zeventig maal zeven maal – even vaak als God u vergeeft. – *Lessen Leven Alledag*, pp. 146,147.

Dinsdag 24 mei: Afgod van de ziel

Wie zichzelf lief heeft overtreed de wet. Jezus wilde dit aan de jongeman duidelijk maken en Hij hield hem een proef voor die de zelfzucht in zijn hart zou openbaren. Hij toonde hem de zieke plek in zijn karakter De jongeman wenste geen verdere voorlichting. Hij had in zijn hart een afgod gekoesterd. De wereld was zijn god. Hij zei dat hij de geboden had onderhouden, maar hij miste het beginsel dat de kern van de geboden is. Hij bezat geen echte liefde voor God en de mensen. Dit gebrek was het tekort aan alles wat hem geschikt zou maken de hemel binnen te gaan. Door zijn liefde voor zichzelf en voor werelds gewin leefde hij in disharmonie met de beginselen van de hemel.

Toen deze jongeman bij Jezus kwam, hadden zijn oprechtheid en ernst het hart van de Heiland gewonnen. 'Jezus, hem aanziende, kreeg hem lief' In deze jongeman zag Hij iemand die als prediker der gerechtigheid dienst kon doen. Hij zou deze talentvolle en edele jongeman even graag hebben aanvaart als de arme vissers die Hem waren gevolgd. Als de jongeman zijn bekwaamheid had gewijd aan het werk van zielen redden, zou hij een ijverige en succesvolle werker voor Christus zijn geworden.

Eerst moest hij echter voldoen aan de voorwaarden voor het discipel schap. Hij moest zich onvoorwaardelijk overgeven aan God. – *Lessen Leven Alle Dag*, pp. 243,244.

God heeft in Zijn voorzienigheid de harten van sommige mensen die rijk waren bewogen, en heeft hen tot de waarheid bekeerd, dat zij met hun vermogen zullen assisteren om het werk voorwaarts te helpen. En als dezen die overvloed hebben dit niet doen, als ze niet aan Gods bedoeling voldoen, zal Hij hun passeren, en anderen in hun plaats stellen die wel Zijn bedoeling vervullen, en met hun bezit blij

meewerken om de van de zaak van God te lenigen. Hierin zullen ze de eersten zijn. Dit is de reden waarom God hen wil hebben die dit doen.

Hij kon meningen van de hemel zenden om Zijn werk te dragen, maar dit is niet Zijn methode. Hij heeft verordend dat de mens Zijn instrument zal zijn, dat zoals er een groot offer gebracht is om hen te redden, zij deel zouden hebben aan dit werk van verlossing, door een offer te brengen, de één voor de ander, en door dit te doen, tonen zij hoe hoog de prijs is van het offer dat voor hen is betaald. – *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 174.

Woensdag 25 mei: Wat zal dan ons deel Zijn?

Petrus was de eerste die uiting gaf aan de verborgen overtuiging, gewekt door de woorden van de Heiland. Met voldoening dacht hij aan wat hij en zijn broeders voor Christus hadden opgegeven. 'Zie,' zei hij, 'wij hebben het onze prijsgegeven en zijn U gevolgd.' Terwijl hij dacht aan de voorwaardelijke belofte aan de jongeman: 'Gij zult een schat hebben in de hemel,' vroeg hij nu wat hij en zijn metgezellen zouden ontvangen als beloning voor hun opoffering.

Het antwoord van de Heiland ontroerde deze Galilese vissers. Het schilderde hun de eer die hun diepste dromen in vervulling deed gaan: "voorwaar Ik zeg u, gij die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon Zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten."...

De vraag van Petrus: "Wat zal dan ons deel zijn?" openbaarde echter een geest die, wanneer deze niet werd verbeterd, de discipelen ongeschikt zou maken om boodschappers van Christus te zijn. Het was de geest van een dagloner. Hoewel de discipelen door Jezus' liefde waren aangetrokken, waren ze niet volkomen vrij van Farizeïsme. Nog steeds werkten zij met de gedachte aan het verdienen van een beloning naarmate hun werk was. Zij koesterden een geest van zelfverheffing en zelfvoldaanheid en vergeleken zich met elkaar. Wanneer één van hen in het een of ander tekort was geschoten, gaven de anderen toe aan gevoelens van meerderwaardigheid.

De Heer wenst dat wij ons aan Hem toevertrouwen zonder te vragen naar de mate van beloning. Als Christus in het hart woont, is de gedachte aan een beloning niet overheersend. Deze gedachte vormt geen drijfveer voor onze inzet. Weliswaar zien we in zekere mate uit naar de beloning. God wil dat wij zijn beloofde zegeningen zullen waarderen. Maar Hij wil niet dat wij hunkeren naar loon of dat wij het gevoel hebben dat wij voor elke taak betaald moeten worden. We moeten eerder doen wat goed is zonder rekening te houden met de verdienste, dan hunkeren naar het verkrijgen van een beloning. Liefde tot God en onze medemens moet onze drijfveer zijn. – *Lessen Leven van Alle Dag*, pp.245- 247.

Deze gelijkenis dient als waarschuwing voor alle werkers – hoelang zij ook in het werk zijn en hoe veelomvattend hun werk ook is – dat zij zonder liefde voor hun broeders en zonder nederigheid voor God niets zijn. In het op de troon plaatsen van het eigen-ik is geen godsdienst. Wie zelfverheerlijking tot doel heeft, zal zich verstoken zien van de genade die hem alleen succesvol kan maken in de dienst van Christus. Wanneer aan trots en zelfvoldaanheid wordt toegegeven, leidt het werk schade.

Niet de duur van de tijd waarin wij werken, maar onze bereidwilligheid en trouw in het werk maakt dit voor God aanvaardbaar. In al ons werk is een volledige overgave

van onszelf vereist. De kleinste plicht die oprecht en met terzijde schuiven van onszelf wordt verricht behaagd God meer dan het grootste werk, dat geschonden is door het zoeken van onszelf. God ziet hoeveel van de geest van Christus wij koesteren, en hoeveel van Christus' gelijkenis ons werk openbaart. Hij houdt meer rekening met de liefde en trouw waarmee wij ons werk doen dan met de hoeveelheid werk die wij verrichten.

Pas wanneer zelfzucht is gestorven, wanneer streven naar de eerste plaats is uitgebannen, wanneer dankbaarheid het hart vervult en liefde het leven aangenaam maakt, woont Christus in het hart en worden wij erkend als Gods mede-arbeiders. – *Lessen Leven Alle Dag*, pp.249,250.

Donderdag 26 mei: "Wij zijn in staat"

Zij die de geest van Christus bezitten moeten geen verlangen hebben om een positie te bekleden boven die van hun broeders. Het zijn zij die klein zijn in hun eigen ogen die als groot geteld worden in de ogen van God.

Wat een kostelijke les is dit voor al de volgelingen van Christus. Zij die de plichten van het leven, dat wat direct op hun pad komt, overzien, die genade en vriendelijkheid, hoffelijkheid en liefde, zelfs aan het kleine kind onthouden, die verloochenen Christus. Johannes voelde de macht van deze les en profiteerde ervan.

Opnieuw, vroegen Jakobus en Johannes via hun moeder om de hoogste positie en eer te krijgen in het koninkrijk van Christus. De Redder antwoorde: "Gij weet niet wat gij vraagt,"(Mark.10:38). Hoe weinig, van ons begrijpen de ware betekenis van onze gebeden! Jezus kent het oneindige offer waarmee deze glorie gekocht moet worden. Als Hij, "om de vreugde welke vóór Hem lag het kruis op zich genomen heeft, de schande niet achtende."(Hehr.12:2) Deze vreugde was het zien van de zielen die gered zijn door Zijn vernedering, zijn angst, en het storten van Zijn bloed.

Dit was de glorie welke Christus zou ontvangen en deze twee discipelen hadden gevraagd of ze hierin mochten delen. Jezus antwoorde hun: "Kunt gij de beker drinken, die Ik drink, of met de doop gedoopt worden, waarmee Ik gedoopt wordt? Zij zeiden tot Hem, Wij kunnen het."(Mark.10:38,39).

Hoe weinig begrepen ze wat deze doop betekende! Jezus zei tot hen: "de beker die Ik drink, zult Gij drinken en met de doop waarmee Ik gedoopt wordt, zult gij gedoopt worden, maar het zitten aan mijn rechterzijde of linkerzijde, staat niet aan Mij te geven, maar het is voor hen voor wie het bereid is. (Mark. 10:39,40) – *The Sanctified Life*, pp. 55-57.

In Zijn lessen en instructies aan de discipelen vertelde Jezus hen dat Zijn koninkrijk niet een wereldkoninkrijk is, waar allen naar de hoogste positie streven; maar Hij gaf hun een les in nederigheid en zelfopoffering voor het bestwil van anderen. Zijn nederigheid bestond niet uit een lage inschatting van Zijn eigen karakter en geschiktheid, maar Hij paste zich aan bij de gevallen mensheid, met het doel hen te verheffen tot een hoger leven met Hem. Maar hoe weinigen zien iets aantrekkelijks in de nederigheid van Christus. Wereldlingen streven er voortdurend naar zichzelf te verhogen boven een ander, maar Jezus, de Zoon van God, vernederde zichzelf om daardoor de mens te verhogen. De ware discipel van Christus zal Zijn voorbeeld volgen. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 142.

Het leven van de Zaligmaker was geen gemakkelijk leven en het was niet gericht op eigen belang. Hij zwoegde met een aanhoudend ernstig, onvermoeibaar pogen om de verloren mensheid te verlossen. Vanaf de kribbe tot aan Golgotha volgde Hij het pad van zelfverloochening en Hij was er nooit op uit om bevrijd te worden van moeilijke opdrachten inspannende reizen of uitputtende zorgen en arbeid..... In Zijn werk speelden zijn eigen-ik en eigenbelang geen rol.

Zo zullen ook degenen die deelhebben aan de genade van Christus, er niet tegen op zien om welk offer ook te brengen, opdat anderen voor wie Hij eveneens stierf, mogen delen in de hemelse gave. Zij zullen al het mogelijke doen om de wereld tot een betere plaats te maken om in te verblijven. Deze geest is het zekere resultaat van een echte innerlijke ommekeer. – *Schreden naar Christus*, p. 92.

Vrijdag, 27 mei: Voor verdere bestudering

Christus weerspiegelen, p.17.

10. Jezus in Jeruzalem

Sabbatmiddag 28 mei

Jezus, Die door allen gediend werd, werd de dienaar van allen. En omdat Hij allen diende, zal Hij wederom door allen gediend en geëerd worden. En zij die willen deelhebben aan Zijn goddelijke eigenschappen en met Hem willen delen in de vreugde bij het zien van verlostes zielen, moeten Zijn voorbeeld van onzelfzuchtig dienen volgen.

Dit alles lag besloten in de woorden van Jezus: "Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet gelijk Ik u gedaan heb." (Joh.13:15) Dit was de bedoeling van de dienst die Hij heeft ingesteld. En Hij zegt: "Indien gij dit weet", indien ge de bedoeling van deze lessen kent, "zalig zijt gij, als gij het doet." (Joh.13:17) —*De Wens der Eeuwen*, p. 446.

Christus, paste in Zijn leven Zijn eigen goddelijke onderwijzing toe. Zijn ijver leidde Hem ertoe gepassioneerd te zijn. Hij manifesteerde consistentie zonder halsstarrigheid, welwillendheid zonder zwakte, tederheid en begrip zonder sentimentalisme. Hij was zeer sociaal; toch bezat Hij een gereserveerde waardigheid die niet tot onnodige vertrouwdheid aanzette. Zijn matigheid leidde nooit tot onverdraagzaamheid of hardheid. Hij was niet gelijkvormig aan deze wereld; maar Hij was niet onverschillig voor de behoeften van de minste onder de mensen. Hij was opmerkzaam voor de noden van allen. —*Evangelism*, p. 636

In dit leven kunnen we het prachtige onderwerp van de verlossing maar gedeeltelijk begrijpen. We kunnen met ons beperkte verstand heel diep nadenken over de schande en de heerlijkheid, het leven en de dood, de rechtvaardigheid en de barmhartigheid, die in het kruis samenkomen. Maar zelfs met de grootste geestelijke inspanning kunnen we de volle betekenis niet vatten. Wij hebben maar een vaag idee van de lengte en breedte, de diepte en hoogte van de verlossende liefde. Zelfs wanneer de verlostes 'zien zoals ze gezien worden en kennen zoals ze gekend zijn', zullen ze het verlossingsplan toch niet volledig begrijpen. Maar in de eeuwigheid zullen steeds nieuwe waarheden worden geopenbaard aan de onderzoekende en

blijmoedige geest. Hoewel er geen verdriet, geen leed en geen verleidingen meer zijn en de oorzaak daarvan is uitgeschakeld, zal Gods volk toch altijd beseffen welke prijs betaald is voor hun verlossing...

Het mysterie van het kruis verklaart alle andere mysteries. Het licht dat van Golgota straalt zal het karakter van God, dat ons eens met vrees vervulde, tonen in al zijn schoonheid en aantrekkelijkheid. Barmhartigheid, tederheid en vaderlijke gaan samen met heiligheid, rechtvaardigheid en macht. Wanneer we naar Zijn hoge, verheven troon kijken, zien we de schoonheid van Zijn karakter en begrijpen beter dan ooit tevoren de betekenis van die liefdevolle titel 'Onze Vader'.

We zullen begrijpen dat Hij, die alle wijsheid vertegenwoordigt, geen beter plan voor onze verlossing had kunnen uitwerken dan juist het offer van Zijn Zoon. Dit offer wordt gecompenseerd door de vreugde dat er voortaan vrijgekochte, heilige, gelukkige en onsterfelijke wezens op deze aarde zullen wonen. De afloop van de strijd tussen de Verlosser en de machten van de duisternis maakt de verlostten blij en zal tot in alle eeuwigheid bijdragen tot Gods heerlijkheid. De waarde van één ziel is zó groot dat de Vader akkoord gaat met de prijs en Christus Zelf is ook voldaan wanneer Hij de resultaten van Zijn grote offer ziet. – *Maranatha, 24 december.*

Zondag 29 mei: Een voorzegde komst

Vijfhonderd jaar vóór de geboorte van Christus voorzegde de profeet Zacharia aldus de komst van de Koning naar Israël. Deze profetie zal nu vervuld worden. Hij Die zo lang alle eerbewijzen heeft geweigerd, komt nu naar Jeruzalem als de beloofde erfgenaam van de troon van David.

Het was op de eerste dag van de week dat Christus Zijn triomftocht naar Jeruzalem maakte. Veel mensen die naar Bethanië waren gekomen om Hem te zien, vergezelden Hem nu, vol verlangen getuige te zijn van Zijn ontvangst. Vele mensen waren op weg naar de stad om het Pascha te vieren, en zij sloten zich aan bij de menigte die Jezus begeleidde..

Nooit tevoren tijdens Zijn leven op aarde had Jezus een dergelijke demonstratie toegelaten. Hij voorzag duidelijk wat het gevolg hiervan zou zijn. Het zou Hem aan het kruis brengen. Maar het was Zijn bedoeling, Zich openlijk aan te dienen als de Verlosser. Hij wilde de aandacht vestigen op het offer dat Zijn zending naar een gevallen wereld zou bekronen. –*De Wens der Eeuwen, p. 378, 379*

Mij werd de teleurstelling getoond van de discipel en, toen zij bij het graf kwamen en het lichaam van Jezus niet vonden. Maria zei: "Zij heb ben mijn Heer weg ge no men en ik weet niet waar zij Hem gelegd heb ben." Engelen sprak en toen tot de treurende discipelen, dat hun Heer was op ge staan en hun voorging naar Galilea.

Ik zag dat Jezus op dezelfde wijze met het grootste medelijden de teleurgestelden beschouwde, die op Zijn komst gewacht hadden. Hij zond Zijn engelen uit, om hun geest zo te leiden, dat zij Hem konden volg en waar Hij was. Hij toonde hun, dat deze aarde niet het heiligdom is, maar dat Hij het heilige der heilig en in het hemels heiligdom moest binnengaan om verzoening te doen voor Zijn volk en het koninkrijk van Zijn Vader te ontvangen en dat Hij dan terug zou keren naar de aarde en hen tot zich nemen zou, om voor eeuwig met Hem te zijn. De teleurstelling van de eerste discipelen geeft een goede voorstelling van de teleurstelling van hen, die hun Heer in het jaar 1844 verwachtten.

Ik werd teruggevoerd naar de tijd, toen Christus Zijn zegevierende intocht in Jeruzalem hield. De verheugde discipelen dachten dat Hij toen het koninkrijk aanvaarde en als een aards vorst regeren zou. Zij volgden hun Koning met hooggespannen verwachting. Zij hieuwen de prachtige palmtakken van de bomen en legden hun opperkleden af, die zij met geestdrift voor Hem op de weg spreidden. Sommigen liepen vóór Hem uit en anderen volgden, roepende: "Hosanna de Zone Davids! Gezegend is Hij, die komt in de naam des Heren! Hosanna in de hoogste hemelen." De opschudding verontrustte de Farizeeën en zij verlangden van Jezus, dat Hij zijn discipelen bestraffen zou. Maar Hij sprak tot hen: "Ik zeg u, indien dezen zwegen, zouden de stenen roepen." De profetie van Zach. 9:9 moest vervuld worden en toch waren de discipelen gedoemd een bittere teleurstelling te ondergaan. Na weinige dagen volgden zij Jezus naar Golgota en zagen Hem bloedend en verminkt aan het wrede kruis hangen. Zij waren getuige van Zijn vreselijke dood en legden Hem in het graf. Hun harten bezweken in hun binnenste van smart. Op geen enkel punt was er aan hun verwachting voldaan en met Jezus stierf hun hoop. Maar toen Hij opstond uit de doden en aan Zijn treurende discipelen verscheen, herleefde hun hoop opnieuw. Zij hadden Hem weer gevonden.

Ik zag dat de teleurstelling van hen, die in 1844 in de komst van de Heer geloofden, niet gelijk stond aan de teleurstelling van de eerste discipelen. De profetieën waren vervuld in de boodschappen van de eerste en de tweede engel. Zij waren op de juiste tijd gegeven en hadden het werk volbracht, dat God erdoor wilde laten verrichten. – *Eerste geschriften, hfdst. De Adventbeweging omschreven*

Maandag 30 mei: Jezus in de tempel

Het [het Woord van God] is een licht dat schijnt in een donkere plaats. Als we de pagina's doorzoeken, treedt licht in het hart en verlicht de geest. Door dit licht zien we wat we moeten zijn.

In het Woord zien wij God achter alle waarschuwingen en beloften. We worden uitgenodigd om dit Woord te doorzoeken als hulp wanneer we in moeilijke plaatsen worden gebracht. Als wij de Gids niet bij elke stap raadplegen, vragend: "Is dit de weg des Heren?" Zullen onze woorden en daden worden bezoedeld door egoïsme. Wij zullen God vergeten, en lopen in paden die Hij niet voor ons gekozen heeft.

Gods Woord staat vol met kostbare beloften en nuttig advies. Het is onfeilbaar, want God kan zich niet vergissen. Het heeft hulp voor elke omstandigheid en toestand van het leven, en God kijkt toe met verdriet wanneer Zijn kinderen zich van het Woord afkeren naar menselijke hulp.

Hij die door de Schriften in gemeenschap is met God zal worden veredeld en geheiligd. Terwijl hij de geïnspireerde register van de Heilands liefde leest, zal zijn hart smelten in tederheid en berouw. Hij zal worden gevuld met een verlangen om te worden zoals zijn Meester, een leven van liefdevolle dienst te leven. ... Door een wonder van Zijn macht heeft Hij zijn geschreven Woord door de eeuwen heen bewaard.

Dit boek is Gods grote directeur.... Het knippert het licht vooruit, zodat we het pad waarlangs we reizen kunnen zien en de stralen, die terug schijnen op het verleden, en de meest perfecte harmonie laten zien die, naar de geest, die in het duister zit, als fout en onverenigbaar schijnt. In wat voor de wereldling een onverklaarbare mysterie lijkt, zien Gods kinderen licht en schoonheid.

Zalig is de man die voor zichzelf heeft ontdekt dat het Woord van God een licht is voor zijn voeten en een lamp op zijn pad - een licht dat schijnt in een donkere plaats. Het is de hemelse handleiding voor de mens. — *My Life Today*, p. 27.

Jezus had zijn discipelen beloofd: "De Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb" (Johannes 14:26). Maar als wij willen dat Gods Geest ons de woorden van Jezus op het kritieke ogenblik te binnen brengt, moeten we ze van tevoren in onze geest opnemen. David heeft gezegd: "Ik berg uw Woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige" (Psalm 119:11). — *De Grote Strijd*, p.385

Dinsdag 31 mei: Geen vrucht

Het 21^e hoofdstuk van Mattheus dat het verhaal vertelt van de reis van Christus naar Jeruzalem op het moment van Zijn triomfantelijke intocht, is een krachtig hoofdstuk, en een die wij moeten bestuderen en begrijpen. We moeten leer trekken uit de les van de pretentieuze vijgenboom die geen vrucht droeg. Het vertegenwoordigt degenen die belijden God te dienen, die hun de namen hebben staan in de kerkboeken, maar die in hun leven geen vrucht dragen tot eer van God. — *The Upward Look*, p. 78

Het is naar de natuur van de vijgenboom, dat aler de bladeren zich ontvouwen, de groeiende vruchten te voorschijn komen. Daarom beloofde deze boom, die vol bladeren was, gerijpt fruit. Maar de schijn bedroeg. Toen Jezus de takken onderzocht, van de dikke tak geheel onderaan tot het twijgje in de top, vond Hij "niets dan bladeren." (Marc.11:13) Het was een grote hoeveelheid in het oog lopend loof, niets meer.

Het vervloeken van de vijgenboom was een sprekende gelijkenis. Die onvruchtbare boom, die met zijn aanmatigende lommer praalde voor de ogen van Christus Zelf, was een symbool van het Joodse volk. De Heiland wilde Zijn discipelen de oorzaak en de stelligheid van Israëls ondergang duidelijk maken. Voor dit doel gaf Hij de boom zedelijke kwaliteiten, en maakte hem zo tot een verklaarder van goddelijke waarheid.

De Joden onderscheidden zich duidelijk van alle andere volken, doordat zij beleden God trouw te zijn. Zij waren bijzonder door Hem begunstigd en maakten meer dan andere volken aanspraak op rechtvaardigheid. Maar zij waren verdorven door liefde voor de wereld en winstbejag. Zij gingen prat op hun kennis, maar waren niet op de hoogte van Gods geboden, en ze waren vol huichelarij. Zoals de onvruchtbare boom, spreidden zij hun opzichtige takken uit, weelderig om te zien en schoon voor het oog, maar zij gaven "niets dan bladeren." (Markus.11:13) — *De Wens de Eeuwen*, p. 386,387

Deze waarschuwing geldt voor alle tijden. Het feit dat Christus de boom die Hij door Zijn macht had geschapen, vervloekte, is als een waarschuwing voor alle kerken en alle christenen. Niemand kan de wet van God uitleven zonder anderen te dienen. Maar er zijn veel mensen die niet het barmhartige, onzelfzuchtige leven van Christus leven. Sommigen die menen dat zij uitstekende christenen zijn, begrijpen niet waaruit het dienen van God bestaat. Zij maken plannen en beijveren zich om zichzelf te behagen. Zij handelen slechts met betrekking tot zichzelf..... Zij die op deze wijze

voor zichzelf leven, zijn als de vijgenboom, die alle schijn voorwendde, maar geen vruchten droeg. Zij nemen de vormen van godsdienst in acht, doch doen dit zonder berouw of geloof. Volgens hun belijdenis eren zij de wet van God, maar de gehoorzaamheid ontbreekt. Zij zeggen het, maar doen het niet. In het vonnis dat werd uitgesproken over de vijgenboom, toont Christus aan hoe gehaat in Zijn ogen dit ijdel vertoon is. Hij verklaart, dat degene die openlijk zondigt, minder schuldig is dan hij die belijdt God te dienen maar geen vruchten tot Zijn eer voortbrengt. — *De Wens der Eeuwen*, p.388

Woensdag 1 juni: De Steen

Meer dan duizend jaar had het Joodse volk gewacht op de komst van de beloofde Zaligmaker. Hun voornaamste hoop was gericht op dit gebeuren. Duizend jaar lang vormde zijn naam het middelpunt in lied en profetie, in tempeldienst en huisgodsdienst; toch, toen Hij kwam, herkenden zij Hem niet als de Messias waarop ze zo lang hadden gewacht. "Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen." (Joh. 1:11). Voor hun wereldsgezinde harten was de Beminde des hemels als een wortel uit dorre aarde." In hun ogen had Hij "gestalte noch luister"; ze ontdekten in Hem niets, dat zij Hem zouden begeren. (Jes. 53:2).

Het gehele leven van Jezus van Nazaret onder het Joodse volk was een aanklacht tegen hun zelfzucht, zoals bleek uit hun onwil de rechtvaardige aanspraken van de Eigenaar van de wijngaard waarover zij als landlieden waren geplaatst te erkennen. Ze haatten zijn voorbeeld van waarachtigheid en vroomheid; en toen de laatste toets kwam, de toets die gehoorzaamheid tot eeuwig leven, of ongehoorzaamheid, met als gevolg eeuwige dood, betekende, verwierpen zij de Heilige Israëls, en werden aansprakelijk voor zijn kruisiging op Golgota. — *Profeten en Koningen, hfdst 59: Het huis van Israel*

De waarheid voor deze tijd is kostbaar, maar degenen wier hart niet gebroken is op de rots Jezus Christus, zullen niet zien en begrijpen wat de waarheid is. Ze zullen accepteren wat in overeenstemming is met hun ideeën, en zullen beginnen met vervaardigen van een ander fundament dan wat is gelegd. Ze zullen hun eigen ijdelheid en hoogachting vleien, denkend dat ze vaardig zijn in het verwijderen van de pijlers van ons geloof, en deze vervangen door pijlers die zij hebben bedacht. — *Selected Messages, bk.2p. 389.*

Christus zou de ondergang van het joodse volk hebben afgewend als het volk Hem had aangenomen. Maar nijd en afgunst maakten hen onverzoenlijk. Ze hadden zich voorgenomen dat ze Jezus van Nazareth niet als de Messias wilden aannemen. Ze verwierpen het licht der wereld, en van deze tijd af zouden ze in het duister van de nacht leven. De voorspelde ondergang trof het Joodse volk. Hun eigen ontembare hartstochten veroorzaakten hun ondergang. In hun blinde woede doodden ze elkander. Hun opstandige, koppige hoogmoed bracht over hen de toom van hun Romeinse veroveraars. Jeruzalem werd verwoest, de tempel vernietigd, en de plaats waar hij had gestaan, werd omgeploegd. Het volk van Juda kwam op een verschrikkelijke wijze om. Miljoenen werden als slaven in heidense landen verkocht.

Wat God van plan was te doen voor de wereld door Israëel, het uitverkoren volk, zal Hij ten slotte bereiken door zijn gemeente op aarde in deze tijd. Hij heeft zijn wijngaard verhuurd aan andere pachters, aan het volk dat vasthoudt aan zijn

verbond en dat Hem op tijd de vruchten aflevert. De Here heeft altijd trouwe vertegenwoordigers gehad op deze aarde, die zijn belangen tot de hunne hebben gemaakt. Deze getuigen voor God worden gerekend tot het geestelijk Israël, en in hen zullen alle verbondsbeloften, door God aan het oude Israël gedaan, in vervulling gaan. —*Profeten en Koningen, hfdst 59: Het huis van Israel*

Donderdag 2 juni: De prijs van genade

De gelijkenis van het bruiloftskleed betekent voor ons een les met de grootste betekenis. Door het huwelijk wordt de vereniging van de mensheid met God voorgesteld. Het bruiloftskleed stelt het karakter voor dat ieder moet bezitten die gerekend zal worden als gast bij de bruiloft.- *Lessen Uit Het Leven van Alledag*, p. 163

De gerechtigheid die in ons leeft door geloof bestaat uit liefde, verdraagzaamheid, zachtmoedigheid en alle christelijke deugden. Hier wordt de gerechtigheid van Christus opgepakt en deel van ons wezen. Iedereen die deze gerechtigheid heeft, zal de werken van God doen....

Maar de gewaden van de gerechtigheid van Christus zullen nooit gekoesterde zonden bedekken. Niemand kan aan het bruiloftsmaal van het Lam aanzitten zonder de bruiloftskleed aan, die de gerechtigheid van Christus is. Zonder heiligheid zal geen mens God zien. God wacht om goddelijke macht te geven aan iedere ziel om dat te combineren met menselijke inspanning. "Uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Filippenzen 2:12). – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, p. 134

Door de macht van Zijn genade, kenbaar in de vernieuwing van het karakter, moet de wereld overtuigd worden dat God Zijn Zoon gezonden heeft als Redder. Geen andere invloed die de menselijke ziel kan omringen, heeft zo'n macht als de invloed van een onzelfzuchtig leven. Het sterkste argument ten gunste van het evangelie is een liefhebbende en beminnelijke christen.

Zo'n leven te leven, zo'n invloed uit te oefenen, kost bij iedere stap inspanning, zelfopoffering, zelfbeheersing. Omdat zij dit niet begrijpen, worden velen zo gemakkelijk ontmoedigd in het christelijk leven. Velen, die ernstig hun leven aan de dienst van God wijden, zijn verbaasd en teleurgesteld, dat zij als nooit tevoren ondervinden, dat zij geconfronteerd worden met obstakels, beproevingen en verwarringen. Zij bidden om in karakter aan Christus gelijk te worden, om geschiktheid voor Gods werk, en zij worden in omstandigheden geplaatst, die alle kwade eigenschappen in hun natuur te voorschijn lijken te roepen. Fouten komen aan het licht waar zij zelfs het bestaan niet hadden vermoed. Zoals Israël vanouds, vragen zij: "Als God ons leidt, waarom komen al deze dingen over ons?"

Het komt doordat God hen leidt, dat deze dingen over hen komen. Beproevingen en obstakels zijn Gods uitverkoren methoden om zelfbeheersing te leren en zij zijn de door Hem gestelde voorwaarden voor succes. Hij die de harten van de mensen leest, kent hun karakters beter dan zij zichzelf kennen. Hij ziet dat sommigen vermogens bezitten die, als zij juist gericht zijn, benut kunnen worden voor de vooruitgang van Zijn werk. In Zijn voorzienigheid brengt Hij deze personen in verschillende posities en omstandigheden, zodat zij in hun karakter de tekorten

ontdekken die voor henzelf verborgen waren. Hij geeft hun de gelegenheid deze gebreken te beteren en zich geschikt te maken voor Zijn dienst. Dikwijls brengt Hij hen in het vuur der beproeving, opdat zij gereinigd mogen worden.

Het feit dat wij geroepen worden om beproevingen te doorstaan, toont aan, dat de Here Jezus iets kostbaars in ons ziet dat Hij wenst te ontwikkelen. Als Hij in ons niets zag, waardoor Zijn naam verheerlijkt zou kunnen worden, zou Hij geen tijd besteden aan onze verfijsing.- *De Weg tot Gezondheid* p. 266,267

Vrijdag 3 juni: Voor verdere bestudering

The Upward Look, p. 301

11. Gebeurtenissen van de laatste dagen

Sabbatmiddag 4 juni

Om gelukkig te zijn, moeten we streven om dat karakter die Christus heeft getoond te bereiken. Een gemarkeerde eigenaardigheid van Christus was Zijn zelfverloochening en welwillendheid. Hij kwam niet om voor zichzelf te zoeken. Hij ging rond het goede doen, en dit was Zijn maaltijd en drinken. We kunnen door het volgen van het voorbeeld van de Verlosser, in heilige communie met Hem zijn, en door dagelijks Zijn karakter te imiteren en Zijn voorbeeld volgen, zullen wij een zegen voor de wereld zijn en voor onszelf tevredenheid hier en een eeuwige beloning hierna zekerstellen. – *Testimonies for the Church, vol.4, p. 227*

Nu worden wij geconfronteerd met een wereld in duisternis, bijna geheel overgegeven aan afgodendienst...Maar de dag komt dat de strijd gestreden is, en de overwinning behaald. De wil van God moet gedaan worden op aarde zoals in de hemel... Allen zullen gelukkig zijn, een verenigd gezin bekleed met de klederen van lof en dankbewijzen – het kleet van Christus' gerechtigheid. De gehele natuur in haar weergaloze lieflijkheid zal God een hulde brengen van lof en aanbidding. De wereld zal baden in het licht van de hemel. Het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon, en het licht van de zon zal zevenmaal groter zijn dan het nu is. De jaren zullen voorbijgaan in vreugde. Over het tafereel zullen de Morgensterren tezamen zingen, en de zonen Gods zullen juichen van blijdschap, terwijl God en Christus tezamen zullen verkondigen, "Er zal geen zonde meer zijn, noch dood."

Deze visioenen van toekomstige heerlijkheid, taferelen geschilderd door de hand van God, moesten Zijn kinderen dierbaar zijn...

Wij hebben er behoefte aan ons deze visioenen van ongeziene dingen steeds voor ogen te houden. Daardoor zullen wij in staat zijn een juiste waarde te hechten aan eeuwige en tijdelijke dingen. Dit is wat ons kracht zal geven om anderen te beïnvloeden tot een hoger leven. —*Hoe leid ik mijn kind, p. 673*

De wederkomst van de Zoon des mensen moet het prachtige thema zijn dat het volk voorgehouden wordt. Hier is een onderwerp dat niet uit onze preken moet worden weggelaten. Eeuwige realiteit moet in gedachten gehouden worden, en de attracties van de wereld zullen verschijnen zoals ze zijn, zowel dwaling als ijdelheid. Wat moeten wij doen met 'werelds ijdelheden, lof, rijkdom, eer of genoegens?

We zijn pelgrims en vreemdelingen die wachten, hopen en bidden voor die gezegende hoop, de glorieuze verschijning van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Als we dit geloven en het in onze leven in praktijk brengen, tot welk een doortastend optreden zouden dit geloof en deze hoop inspireren; wat een vurige liefde zou de één voor een ander hebben; wat een zorgvuldig heilig leven voor de heerlijkheid van God; en door ons respect voor de vergoeding van de beloning, welke verschillende lijnen van de afbakening zouden er tussen ons en de wereld zijn.

Houd het het volk voor. De waarheid dat Christus terugkomt moet iedereen in gedachten worden gehouden. – *Evangelism*, p. 220

Zondag 5 juni: Blinde Gidsen

In de gelijkenissen die Christus uitgesproken had, wilde Hij zowel de oversten waarschuwen als onderricht geven aan de mensen die gewillig waren om te worden onderwezen. Maar het was noodzakelijk, dat Hij nog duidelijker sprak. Door hun eerbied voor de overlevering en door hun blinde vertrouwen in de corrupte priesters, waren de mensen tot slaven gemaakt. Deze boeien moest Christus verbreken. Het karakter van de priesters, de oversten en de Farizeeën moest meer volkomen aan het licht worden gebracht.....

In zulke duidelijke woorden stelde de Heiland het zelfzuchtige streven aan de kaak, dat steeds naar positie en macht haakte, daarbij een valse nederigheid ten toon spreidend terwijl het hart vol was van hebzucht en jaloersheid. Wanneer mensen voor een maaltijd werden uitgenodigd, kregen de gasten een plaats volgens hun rang, en zij die de ereplaats kregen, ontvingen de meeste aandacht en bijzondere gunsten. De Farizeeën legden het altijd erop aan, zich deze eerbewijzen te verzekeren. Deze handelwijze werd door Jezus berispt.

Hij laakte ook de ijdelheid die naar voren kwam in het begeren van de titel "rabbi", of meester. Een dergelijke titel, zo verklaarde Hij, kwam aan geen mens toe, maar aan Christus. Priesters, Schriftgeleerden en oversten, uitleggers en onderzoekers der wet, waren allen broeders, kinderen van één Vader. Jezus drukte de mensen op het hart, dat zij aan geen mens een eretitel mochten geven die erop zou wijzen dat zij macht hadden over hun geweten of over hun geloof...

De Farizeeën hadden een grote invloed op het volk, en hiervan maakten zij gebruik om hun eigen belangen te dienen. Zij wonnen het vertrouwen van vrome weduwen, en beweerden dan, dat het hun plicht was, de eigendommen die zij hadden, te wijden aan godsdienstige doeleinden. Nadat zij de beschikking over hun geld gekregen hadden, gebruikten de sluwe oplichters het voor eigen belangen. Om hun oneerlijkheid te bedekken, spraken zij in het openbaar lange gebeden uit en maakten veel vroom vertoon. Christus verklaarde, dat deze huichelarij een zwaarder oordeel over hen zou brengen. Hetzelfde verwijt geldt voor velen in onze tijd die hoog opgeven van hun vroomheid. Hun leven is bevuurd met zelfzucht en hebzucht, maar zij werpen over dit alles een kleed van ogenschijnlijke reinheid, en op deze wijze misleiden ze voor een tijdlang hun medemensen. Maar zij kunnen God niet misleiden. Hij leest iedere bedoeling van het hart en zal ieder mens oordelen naar zijn werken. – *De Wens der Eeuwen*, p. 408-411

Een van de meest duidelijke kenmerken van de inwoners van het aardoppervlak in de dagen van Noah was hun intense wereldsgezindheid. Ze maakten eten en drinken, kopen en verkopen, trouwen en in het huwelijk geven, tot de voornaamste

dingen van het leven. Het is niet zondig, maar de vervulling van een plicht, om te eten en drinken, indien wat rechtmatig is niet tot onmatigheid leidt... De zonde van de mensheid voor de zonvloed was het verdraaien van wat op zichzelf gezien rechtmatig was. Zij verbasterden Gods geschenken door ze te gebruiken voor hun eigen egoïstische verlangens.

Als we voortdurend denken aan en vechten voor de dingen die betrekking hebben op dit leven, houden wij onze gedachten niet gericht op de dingen van de hemel. Satan zoekt ernaar om onze gedachten weg te leiden van God, en te richten op de mode, de gewoonten en eisen van de wereld, die ziekte en dood brengen. – *Our High Calling*, p. 79

Maandag 6 juni: Tekens van het einde

In deze tijd scheen het alsof het werk van Christus op wrede wijze te gronde zou gaan. Hij was als overwinnaar te voorschijn gekomen uit de strijd met de priesters en de Farizeeën, maar het was duidelijk, dat Hij nooit door hen zou worden aangenomen als de Messias. De beslissende scheiding was gekomen. In de ogen van Zijn discipelen was de zaak hopeloos. Maar Christus naderde de voleinding van Zijn werk. De grote gebeurtenis, die niet alleen het Joodse volk aanging, maar de gehele wereld, zou weldra plaatsvinden. Toen Christus het gretige verzoek hoorde: "wij zouden Jezus wel willen zien." (Joh.12:21), waarin de hongerende kreet van de gehele wereld weerklonk, lichtte Zijn gelaat op en Hij zei: "De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden." (Joh.12:23). In het verzoek van de Grieken zag Hij een belofte van de resultaten van Zijn grote offerande.

Deze mensen kwamen van het Westen om de Heiland te vinden aan het einde van Zijn leven, zoals de Wijzen uit het Oosten waren gekomen aan het begin. Ten tijde van de geboorte van Christus was het Joodse volk zó in beslag genomen door hun eigen eierzuchtige plannen, dat zij niet op de hoogte waren van Zijn komst. De Magiërs uit een heidens land kwamen naar de kribbe met hun gaven om de Heiland aan te bidden. Zo kwamen deze Grieken, als vertegenwoordigers van de volkeren, stammen en naties der aarde, om Jezus te zien. Zo zouden de mensen uit alle landen en uit alle tijden worden getrokken door het kruis van de Heiland. – *De Wens der Eeuwen*, p. 418.

Het werk van de zaligheid is geen kinderspel, om op te nemen als bezit wanneer u wil of als u het plezierig vindt. Het is het gestage doel, de niet aflatende inspanning, dat eindelijk de overwinning zal halen. Het is wie volhardt tot het einde, die behouden zal worden. Zij zijn degenen die geduldig blijven in goed doen, die het eeuwig leven en de onsterfelijke beloning zullen hebben. Allen die bij deze oorlog met Satan en zijn engelen betrokken zijn vinden dichtbij een werk te doen. Zij moeten niet zo samendrukbaar zijn als was, die in elke vorm door het vuur kan laten smelten. Ze moeten hardheid verduren als trouwe soldaten, op hun post staan, en elke keer trouw zijn. – *Testimonies for the Church, vol.2, p. 101*

Het vereist morele moed om een standpunt te houden in het bewaren van Gods geboden. ...

Zal de Verlosser ooit Zijn rug naar u toekeren en u alleen te laten in de strijd? Nee, nooit. Maar Hij heeft Zijn discipelen nooit verteld dat zij geen beproevingen zullen hebben, geen zelfverloochening te verduren, geen offers te brengen. De

Meester was een man van smarten en vertrouwd met verdriet. "Gij kent immers de genade van onze Here Jezus [Christus], dat Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden."(2 Korintiër 8:9) We danken God dat u in uw armoede God uw Vader kunt noemen.

Er komt armoede op deze wereld, en er zal een tijd van benauwdheid zijn die nooit eerder is gezien sinds er een natie is. Er zullen oorlogen en geruchten van oorlogen en de gezichten van de mensen zullen bleek worden. U zult misschien nood lijden; soms zelfs honger lijden; maar God zal u niet verlaten in uw lijden. Hij zal uw geloof testen. Wij moeten niet leven om onszelf te behagen. Wij zijn hier om Christus aan de wereld te laten zien, Hem en Zijn macht aan de mensheid vertegenwoordigen. —*Evangelism*, p. 240

Dinsdag 7 juni: De ondergang van Jeruzalem

Nadat Christus zelf de ondergang van Jeruzalem had aangekondigd, stelde God het oordeel over de stad en het volk bijna veertig jaar uit. Gods geduld tegenover de mensen die zijn evangelie hadden verworpen en zijn Zoon hadden vermoord was wonderbaarlijk. De gelijkenis van de onvruchtbare boom stelde Gods handelen met het Joodse volk voor. Het bevel was gegeven: „Hak hem om! Waarom zou hij de grond nutteloos beslaan?" (Lucas 13:7), maar de goddelijke barmhartigheid had hem nog wat langer gespaard. Onder de Joden waren er nog velen die niets wisten van het karakter en het werk van Jezus. En de kinderen hadden niet het licht ontvangen of de kansen gekregen die hun ouders van de hand hadden gewezen. God wilde hun dat licht nog schenken door de prediking van de apostelen en hun medewerkers; zij zouden kunnen zien hoe de profetie in vervulling was gegaan, niet alleen door de geboorte en het leven van Christus, maar ook door zijn dood en opstanding. De kinderen werden niet veroordeeld voor de zonden van hun ouders; maar wanneer de kinderen met de kennis van al het licht dat aan hun ouders werd geschonken, ook het licht dat zijzelf nog hadden gekregen zouden verwerpen, werden ze medeschuldig aan de overtredingen van de ouders en maakten ze de maat van hun ongerechtigheid vol.

Gods geduld met Jeruzalem versterkte de Joden alleen maar in hun hardnekkige onboetvaardigheid. In hun haat en wreedheid tegenover de discipelen van Jezus verwierpen ze het laatste aanbod der genade. Toen nam God zijn beschermende hand van hen weg, toen hield Hij Satan en zijn engelen niet meer in bedwang en werd het volk overgelaten aan de macht van de leider die het zelf had gekozen. – *De Grote Strijd*, p. 14,15

Nooit was er meer behoefte aan trouwe waarschuwingen en terechtwijzingen en nauwe, rechtvaardig handelen, dan op dit moment. Satan is nedergedaald met grote macht, wetende dat zijn tijd kort is. Hij is de wereld met aangename fabels aan het overstromen, en het volk van God heeft het graag dat glatte praatjes tot hen gesproken wordt. Zonde en ongerechtigheid worden niet verafschuwd. Mij werd vertoond dat Gods volk meer resolute, vastbesloten inspanningen moet doen om de binnenkomende duisternis terug te dringen. Het goede werk van de Geest van God is nu meer nodig dan ooit tevoren. Domheid moet worden afgeschud. We moeten uit de lethargie opstaan dat onze vernieling zal zijn tenzij wij het weerstaan. Satan heeft een krachtige, controlerende invloed op de gemoederen. Predikers en volk zijn in gevaar om gevonden te worden aan de kant van de machten van duisternis. Er

bestaat niet zoiets als een neutrale positie. Wij zijn allemaal beslist voor het recht of staan beslist aan de kant van het verkeerde. Christus zei: "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstroot." (Mattheüs 12:30) – *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 327

Woensdag 8 juni: De wederkomst van Jezus

We moeten verankerd worden in Christus, geworteld en verankerd in het geloof. Satan werkt door middel van zijn werkers. Hij selecteert diegene die niet van de levende wateren hebben gedronken, wier zielen dorstig zijn voor iets nieuws en vreemd, en die altijd klaar zijn om te drinken bij elke fontein die zich aanbiedt. Stemmen zullen worden gehoord, die zeggen, "Zie, hier is de Christus", of: "Hier" maar we moeten ze niet geloven. We hebben onmiskenbaar bewijs van de stem van de Ware Herder, en Hij verzoekt ons om Hem te volgen. Hij zegt: "Ik heb mijn Vaders geboden onderhouden." Hij leidt Zijn schapen in het pad van nederige gehoorzaamheid aan de wet van God, maar Hij moedigt hen nooit aan in de overtreding van deze wet.... Niemand moet worden misleid. De wet van God is zo heilig als Zijn troon, en door de wet zal iedereen die in de wereld komt, veroordeeld worden. Er is geen andere standaard waardoor de karakter getest kan worden. — *That I May Know Him*, p. 300

Kort daarna verschijnt een kleine zwarte wolk in het oosten, ongeveer half zo groot als een mensenhand. Het is de wolk die Christus omringt. Van verre is het alsof Hij in duisternis is gehuld. Gods volk weet dat dit het teken van de Zoon des mensen is. In plechtige stilte kijken ze hoe die wolk dichterbij komt en steeds lichter en mooier wordt tot het een grote witte wolk is. Aan de onderkant is er een felle verterende gloed en boven de wolk zien ze de regenboog van het verbond. Jezus komt op de wolk naar de aarde als een machtige overwinnaar. Hij komt nu niet als 'een Man van smarten' om vernederd te worden en te lijden, maar als Overwinnaar in hemel en op aarde om de levenden en de doden te oordelen. Hij wordt genoemd "Getrouw en Waarachtig"... "velt Hij vonnis en voert oorlog in gerechtigheid"... "En de heerscharen, die in hemel zijn, volgen Hem." (Openb. 19:11,14). Met hemelse lofzangen volgen ontelbare heilige engelen Hem op Zijn weg. Het luchtruim is vervuld met "duizend maal duizenden en tienduizend maal tienduizenden" lichtgevende wezens. Geen menselijke pen kan dit tafereel beschrijven. Geen sterfelijke geest kan zich de pracht daarvan voorstellen. "Zijn majesteit bedekte de hemelen, en de aarde was vol van Zijn lof. Er was een glans als van zonlicht." (Habakuk 3:3-4). Wanneer deze levende wolk nog dichterbij komt, ziet elk oog de Levensvorst. Er is nu geen doornenkroon die Zijn heilig hoofd doorboord, maar een diadeem van heerlijkheid rust op Zijn heilig voorhoofd. De glans van Zijn gezicht is feller dan de zon op het middaguur. "En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren." (Openb. 19:16). Met opgeheven hoofden, met de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid op hen, met de vreugde dat hun Verlosser nadert, gaan zij (de levende heiligen) voort om de Bruidegom te ontmoeten, zeggende: "Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat hij ons zou verlossen:" – *Maranatha, de Here komt*, p.280

Donderdag 9 juni: De wacht houden

De tijden en gelegenheden heeft God in Zijn eigen macht. En waarom heeft God ons deze kennis niet gegeven? — Omdat we niet een juiste gebruik daarvan zouden maken als Hij dat deed. Een voorwaarde van dingen die zouden voortvloeien uit deze kennis onder ons volk is dat het werk van God sterk zal vertragen in het voorbereiden van een volk om te blijven staan op de grote dag die zou komen. We moeten ons niet verdiepen in speculaties met betrekking tot de tijden en gelegenheden die God niet heeft geopenbaard. Jezus heeft tegen Zijn discipelen gezegd om te "waken", maar niet voor bepaalde tijd. Zijn volgelingen moeten in de positie zijn van degenen die naar de orders van hun Kapitein luisteren; ze moeten waken, wachten, bidden en werken, naarmate ze dichter bij de tijd voor de komst van de Heer komen; maar niemand zal kunnen voorspellen wanneer die tijd precies komt; want "van die dag en van die ure weet niemand." (Mattheüs 24:36) U zal niet kunnen zeggen dat Hij zal komen binnen één, twee of vijf jaar, of Zijn komst uitstellen door te verklaren dat het misschien over tien of twintig jaar kan zijn ... We hoeven niet te weten van de juiste tijd voor de uitstorting van de Heilige Geest of voor de komst van Christus. — *Evangelism*, p. 221

De slechte dienaar die in zijn hart zei, "Mijn Heer blijft uit" beweerde te wachten op Christus. Hij was een "dienaar," uiterlijk gewijd aan de dienst van God terwijl hij in zijn hart voor Satan gezwicht was. Hij ontkent niet, zoals de spotter, openlijk de waarheid, maar laat in zijn leven het gevoel van het hart zien, dat de komst van de Heer is vertraagd. Aanmatiging maakt hem onverschillig over eeuwige belangen. Hij accepteert wereldse spreekwoorden en neem genoeg met haar gewoonte en praktijken. Egoïsme, wereldse trots en ambities overheersen. Uit angst dat zijn broeders hoger staan dan hijzelf, begint hij hun inspanningen en motieven te kleineren en kwetsen. Zo slaat hij zijn collega-dienaren. Als hij zichzelf vervreemdt van het volk van God verenigt hij zich meer en meer met de goddeloze. Hij komt voor eten en drinken 'met de dronkaards'-samen met wereldse mensen om deel te hebben aan hun gedachtegang. Dus is hij gesust in een vleselijke zekerheid en overwonnen door vergeetachtigheid, onverschilligheid en luiheid.

Het begin van het kwaad was een verwaarlozing van waakzaamheid en stille gebed, dan kwam een verwaarlozing van andere religieuze plichten, en aldus werd de weg geopend naar alle zonden die volgden. Iedere christen zal worden overvallen door de charmes van de wereld, de rumoerigheid van de vleselijke aard, en de directe verleidingen van Satan. Niemand is veilig. Het maakt niet uit wat onze ervaring is geweest, ongeacht hoe hoog onze status, we moeten voortdurend waken en bidden. We moeten dagelijks gecontroleerd worden door de Geest van God of we worden gecontroleerd door Satan.

De instructies van de Heiland aan Zijn discipelen zijn gegeven ten behoeve van Zijn volgelingen in elke eeuw. Hij had diegenen op het oog die in de buurt van het einde van de tijd leefden, toen Hij zei: "Zie toe op uzelf!" Het is ons werk, ieder voor zich, om in het hart de kostbare genaden van de Heilige Geest te koesteren. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 101,102

Vrijdag 10 juni: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 404,405.

12. De laatste dagen van Jezus

Sabbatmiddag 11 juni

God beheerst onze geest niet zonder dat wij daartoe toestemming geven; maar wanneer we Zijn wil willen kennen en doen, behoren Zijn beloften ons toe: "Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." (Joh.8:32) "Indien iemand Diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten." (Joh.7:17) Door het geloof in deze beloften kan ieder mens bevrijd worden uit de strikken van dwaling en van de heerschappij der zonde.

Ieder mens is vrij om te kiezen door welke macht hij beheerst zal worden. Niemand is zó laag gevallen, niemand is zó slecht, dat hij geen verlossing in Christus zou kunnen vinden. De bezetene kon in plaats van een gebed slechts de woorden van Satan stamelen; toch werd de onuitgesproken kreet van het hart gehoord. Geen kreet van een hart in nood zal onopgemerkt blijven, ook al wordt die kreet misschien niet in woorden geuit. Zij die erin toestemmen in een verbondsverhouding te treden met de God des hemels, worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheid van hun eigen natuur. Ze horen de uitnodiging van de Heiland : "Tenzij men Mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt." (Jes.27:5) – *De Wens der Eeuwen, hst. 26.*

Wanneer iemand zich aan Christus overgeeft, wordt de geest onder controle van de wet gebracht; maar het is de Koninklijke wet, die vrijheid brengt aan iedere gevangene. Door één met Christus te worden, wordt de mens vrij. Onderwerping aan de wil van Christus betekent herstel tot het volmaakte mens zijn. – *De weg tot gezondheid, hst. 8.*

In het werk der verlossing is geen dwang. Er wordt geen uiterlijk geweld gebruikt. Onder de invloed van de Geest van God wordt de mens vrijgelaten te kiezen wie hij dienen wil. In de verandering die plaatsvindt wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, ligt de hoogste zin van vrijheid. Het verdrijven van de zonde is het werk van de ziel zelf. Het is waar, we hebben niet de kracht om onszelf te bevrijden van de macht van Satan; maar wanneer we verlangen bevrijd te worden van zonden en in onze grote nood roepen om sterkte van buiten en boven ons, dan worden de krachten van de ziel doordrenkt met de goddelijke kracht van de Heilige Geest, en zij gehoorzamen aan datgene wat de ziel hen voorschrijft in het volbrengen van de wil van God.

De enige voorwaarde om de vrijheid van de mens mogelijk te maken, is het één worden met Christus. "De waarheid zal u vrijmaken" (Joh. 8:32), en Christus is de waarheid. De zonde kan alleen zegevieren door de geest te verzwakken en de vrijheid van de ziel teniet te doen. Onderwerping aan God is een herstel van de persoon tot de ware heerlijkheid en van de mens. De goddelijke wet, waaraan wij ons moeten onderwerpen, is "de wet der vrijheid." (Jac. 2:12). – *Jezus de wens der Eeuwen, hst. 51.*

God heeft aanspraken op u. Hij heeft u gezegend met het leven en met gezondheid en met een redeneringsvermogen die u, als u wilt, in hoge mate kan verbeteren of juist kan misbruiken door deze krachten of de mogelijkheden van het

verstand aan Satan over te geven. U bent verantwoordelijk voor uw gaven die God u heeft gegeven. — *This Day With God, p. 243.*

Zondag 12 juni: Een goede daad

Christus verheugde Zich zeer over het ernstige verlangen van Maria om de wil van haar Here te doen. Hij aanvaardde de rijkdom van zuivere genegenheid, die Zijn discipelen niet begrepen, niet wilden begrijpen. Het verlangen dat Maria had om deze dienst aan haar Here te bewijzen, was voor Christus van meer waarde dan al de kostbare zalf in de wereld, omdat het uitdrukking gaf aan haar waardering voor de Verlosser der wereld. Het was de liefde van Christus, die haar drong. De onvergelyke-lijke heerlijkheid van het karakter van Christus vervulde haar ziel. Die zalf was een symbool van het hart van de geefster. Het was een uiter-lijke blijk van een liefde die gevoed werd door hemelse stromen, tot ze overvloedde.

Het werk van Maria was juist de les die de discipelen nodig hadden, om hun te laten zien dat het tot uitdrukking brengen van hun liefde voor Hem, Christus welbehaaglijk zou zijn. Hij was alles voor hen geweest, en zij beseften niet, dat zij spoedig verstoken zouden zijn van Zijn tegenwoordigheid, dat zij Hem weldra geen bewijs van hun dankbaarheid voor Zijn grote liefde meer zouden kunnen geven. De eenzaamheid van Christus, toen Hij, afgesneden van de hemelse hoven, het leven van de mensen leefde, is door de discipelen nooit zo begrepen of op de juiste waarde geschat als dit had moeten zijn.

Dikwijls had Hij smart, omdat Zijn discipelen Hem niet datgene gaven wat Hij van hen had moeten ontvangen. Hij wist, dat, indien zij onder de invloed stonden van hemelse engelen die Hem begeleidden, ook zij van mening zouden zijn, dat geen offerande voldoende waarde had om de geestelijke genegenheid van het hart tot uitdrukking te brengen....

Slechts weinigen waar-deren alles wat Christus voor hen is. Indien zij dit deden, zou de grote liefde van Maria tot uitdrukking worden gebracht, de mirre zou vrijuit worden weggegeven. De kostbare zalfolie zou geen verkwisting worden genoemd. Niets zou te kostbaar worden geacht om aan Christus te geven, geen zelfverloochening of zelfopoffering zou te groot zijn om te worden verdragen om Zijntwille. — *De wens der eeuwen, hst 62.*

Wanneer u bepaalt welk deel u aan het werk van God besteed, zorg er dan liever voor dat u teveel doet dan tekort komt in het nakomen van de verplichting. Bedenk voor wie het offer gemaakt moet worden. Deze gedachte zal ervoor zorgen dat de begeerte de wijk zal nemen. Overweeg alleen al de grote liefde waarmee Christus ons liefheeft, en dan zullen onze kostbaarste offers onwaardig lijken om door Hem geaccepteerd te worden. Wanneer Christus het middelpunt is van onze genegenheid, zullen degene die Zijn vergevende liefde hebben ontvangen niet stoppen met het berekenen van de waarde van de albasten kruik met kostbare mirre. De begerige Judas kon dit doen, maar de ontvanger van de gift van vergeving zal alleen maar spijt hebben dat het offer geen kostbaardere geur of waarde heeft. Christenen moeten zichzelf zien als een kanaal waardoor genade en zegeningen stromen vanuit de Fontein van alle goedheid naar hun naaste mensen. Bij bekering zullen golven van lofprijs en offers naar de hemel worden opgezonden van hen, die daardoor ook deel mogen nemen in de hemelse gift.— *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 485.*

Maandag 13 juni: Het nieuwe verbond

Het slachten van het Paaslam was een voorafschaduwning van de dood van Christus. Paulus zegt: "Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus." (1 Kor. 5:7). De schoof van de eerste vruchten, die op de tijd van het Pascha voor het aangezicht des Heren bewogen werd, was een beeld van de opstanding van Christus. Paulus zegt. van de opstanding van de Heer en van die van al Zijn volk sprekende: "De eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst." (1 Kor. 15:23). Evenals de schoof van het beweegoffer het eerste rijpe graan was, dat voor de oogst verzameld werd, is Christus de eersteling van die onsterfelijke oogst van verlostten, welke bij de toekomstige opstanding verzameld zal worden in de schuur van onze God. {GS 466.1}

Deze beelden waren in vervulling getreden, niet alleen wat de gebeurtenis aanging, maar ook wat de tijd betrof. Op de veertiende dag van de eerste Joodse maand, dezelfde dag en maand, waarop gedurende vijftien lange eeuwen het Paaslam was geslacht geworden, stelde Christus, nadat Hij het Pascha met Zijn discipelen gebruikt had, dat feest in, door hetwelk Zijn eigen dood als "het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt," herdacht zou worden. Diezelfde nacht werd Hij door de handen van de onrecht-vaardigen genomen en aan het kruis gehecht en gedood. En als een tegenbeeld van de schoof van het beweegoffer werd onze Heer de derde dag opgewekt uit de doden, "de eersteling van degenen, die ontslapen zijn," (1 Kor. 15:20) in gelijkenis van al de opgewekte rechtvaardigen, wier "vernederd lichaam" veranderd, en "gelijkvormig gemaakt zal worden aan Zijn heerlijk lichaam." Fil. 3:21. {GS 466.2}

Onze Here zegt: Wanneer u overtuigd bent van uw zonden, bedenk dan, dat Ik voor u gestorven ben. Wanneer u verdrukt en vervolgd wordt en om Mijnenwille en ter wille van het evangelie moet lijden, denk dan aan Mijn liefde, die zó groot is, dat Ik voor u Mijn leven gaf. Wanneer uw plichten streng en hard lijken, en uw lasten te zwaar om te dragen, bedenk dan, dat Ik om uwentwille het kruis heb gedragen en de schande niet heb geacht. Wanneer uw hart terugdeinst voor het toetsende gericht, bedenk dan, dat uw Verlosser leeft om voor u te pleiten.

De dienst van het Avondmaal wijst op de tweede komst van Christus. Die was bestemd om deze hoop in de gedachten van de discipelen levendig te houden. Steeds wanneer zij bijeenkwamen om Zijn dood te gedenken, brachten zij zich weer in herinnering: "Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zeide: Drinkt allen daaruit. Want dit is het bloed van Mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het koninkrijk Mijns Vaders." (Matth.26:27-29) Toen zij werden vervolgd, vonden zij troost in de hoop op de wederkomst van hun Here. Onuitsprekelijk dierbaar was voor hen de gedachte: "Zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt." (1 Cor.11:26)

Dit zijn de dingen die wij nooit moeten vergeten. De liefde van Jezus, met haar alles overheersende macht, moet levendig in onze herinnering worden gehouden. Christus heeft deze dienst ingesteld, opdat deze tot ons hart zou spreken over de liefde Gods, die om onzentwille tot uit-drukking werd gebracht. Er kan geen eenheid bestaan tussen onze zielen en God dan alleen door Christus. De eenheid en liefde tussen broeders moeten worden gesmeed en vereeuwigd door de liefde van Jezus.

En niets minder dan de dood van Christus kon Zijn liefde tot een verzoening voor ons maken. Alleen door Zijn dood kunnen wij met vreugde uitzien naar Zijn tweede komst. Zijn offer is het middelpunt van onze hoop. Daarop moeten wij ons geloof bouwen. – *De wens der eeuwen, hst . 72.*

Dinsdag 14 juni: Getsemane

De mens is niet gemaakt om een zondendrager te zijn, en hij zal nooit de verschrikking kennen van de zondevloek die onze Redder heeft gedragen. Geen enkel leed komt in de buurt van Zijn leed, op wie de gramschap van God met overweldigende kracht viel. De menselijke natuur is beperkt in de hoeveelheid beproevingen die het kan verdragen. De beperkte kan alleen maar een beperkte maat doorstaan, en de menselijke natuur bezwijkt; maar de natuur van Christus had een grotere capaciteit om het lijden te doorstaan. De kwelling die Christus heeft verdragen, verbreedt, verdiept, en geeft ons een beter begrip van het karakter van de zonde, en het karakter van de vergelding welke God over degenen zal brengen die blijven zondigen. Het loon van de zonde is de dood, maar de gift van God is het eeuwig leven door Jezus Christus, aan de belijdende en gelovige zondaar. Het zwaard van gerechtigheid was uitgetrokken, en de gramschap van God tegen het onrecht ruste op de plaatsvervanger van de mens, Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van de Vader. – *God's Amazing Grace, p. 168.*

De enige bescherming tegen het kwaad is het wonen van Christus in het hart door het geloof in Zijn gerechtigheid. Omdat de zelfzucht in onze harten bestaat heeft de verzoeking macht over ons. Maar wanneer wij de grote liefde van God aanschouwen, komt ons de zelfzucht met zijn lelijk, afstotelijk karakter voor ogen, en we verlangen ernaar die uit ons hart uit te bannen. Wanneer de Heilige Geest Christus verheerlijkt, worden onze harten verzacht en onderworpen, de verzoeking verliest zijn kracht, en de genade van Christus verandert het karakter.

Christus zal nooit de ziel, waarvoor Hij gestorven is, in de steek laten. De ziel kan Hem verlaten, en door de verzoeking overweldigd worden; maar Christus kan Zich nooit afwenden van iemand voor wie Hij als losprijs Zijn eigen leven heeft betaald. Indien onze geestelijke blik helder gemaakt kon worden, dan zouden we zielen zien, gebogen onder druk en beladen met smart, buigend als een wagen onder de last van schoven, en gereed om te sterven door de ontmoediging. Wij zouden engelen zien, die snel aanvliegen om deze verzochte mensen te helpen, die op de rand van een afgrond staan. De engelen des hemels dwingen de legers van de boze, die deze zielen omsingelen, zich terug te trekken, en zij leiden de zielen, zodat zij hun voeten neerzetten op vaste grond. De veldslagen die geleverd worden tussen deze twee legers zijn even werkelijk, als de slagen die worden uitgevochten door de legers van deze wereld, en van de afloop van de geestelijke strijd hangt onze eeuwige bestemming af.

Leef in contact met de levende Christus, en Hij zal u vasthouden met een hand die u nooit zal loslaten. Ken en geloof de liefde die God jegens ons heeft, en u bent veilig; die liefde is een sterkte, waar alle misleidingen en aanvallen van Satan niet kunnen binnendringen. „De naam des Heren is een sterke toren; de rechtvaardige ijlt daarheen en is onaantastbaar.” Spr. 18 : 10 {GZ: *Gedachten van de berg der Zalingsprekingen, p. 104, 105*}

Woensdag 15 juni: Judas verkoopt zijn ziel

Er zijn twee soorten ervaringen – hetgeen uitwendig wordt laten zien en hoe een persoon van binnen werkt. Het goddelijke en het menselijke werkte aan het karakter van Judas. Satan werkte aan het menselijke en Christus aan goddelijke. De Here Jezus verlangde ernaar dat Judas zijn bevoorrechte positie zou innemen die Hij had aangewezen. Maar de menselijke kant van Judas zijn karakter was verward met religieuze sentimenten, en deze werden door hem gezien als essentiële attributen. Door deze zienswijze, heeft hij de deur voor Satan opengelaten om binnen te komen en hem volledig in bezit te nemen. Als Judas de lessen van Christus in de praktijk had gebracht, zou hij zich overgeven aan Christus, hij zou zijn hart volledig aan God toewijden; maar zijn verwarde ervaring misleidde hem. (*Manuscript 28, 1897*).

Het geval van Judas is aan mij gepresenteerd als een les voor iedereen. Judas was bij Christus gedurende de hele periode openbare bediening van de Redder. Hij had alles wat Christus hem kon geven. Had hij zijn capaciteiten met ernstige ijver gebruikt, dan had hij zijn talenten kunnen vermeerderen. Had hij ernaar gezocht een zegen te zijn, in plaats van vraagtekens te plaatsen, kritisch te zijn, zelfzuchtig, dan zou de Heer hem gebruiken om zijn koninkrijk te bevorderen. Maar Judas was een speculant. Hij dacht dat hij de financiën van de kerk kon beheren, en in scherpheid op het gebied van zaken doen winst kon maken. Zijn hart was verdeeld. Hij hield van wereldse eer. Hij weigerde de wereld op te geven voor Christus. Hij heeft nooit zijn eeuwige belangen aan Christus gewijd. Hij had een onechte religie, en daarom speculeerde hij over zijn Meester en verraadde Hem aan de priesters, vol overtuiging dat Christus zijn gevangenneming niet toe zou staan. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1101.

Judas wierp, door zielsangst overmeesterd, het geld, dat hij nu verachtte, aan de voeten van degenen, die hem hadden gehoord, en in doodsangst en afgrijzen ging hij heen en verworgde zich.

Er waren er onder de menigte, die om Jezus heen stond, velen, die medegevoel met hem hadden, en Zijn geen antwoord geven op de vele vragen, die Hem gedaan werden, verbaasde de mensen. Onder al de bespotting en de gewelddadigheden van de volksmenigte kwam er geen enkele donkere blik, geen uitdrukking van onrust op Zijn gelaat. Hij was waardig en kalm. De toeschouwers hielden hun ogen in verwondering op Hem gevestigd. Zij vergeleken Zijn volmaakte gestalte, en stille, waardige houding, met het voorkomen van degenen, voor wie Hij terecht stond, en zeiden tot elkander, dat Hij meer het voorkomen van een koning had, dan een van de oversten. Hij droeg geen blijken van een misdadiger te zijn. Zijn oog was zacht, helder en onbevreesd, Zijn voorhoofd breed en hoog. Iedere gelaatstrek was sterk getekend door goedertierenheid en edele beginselen. Zijn geduld en verdraagzaamheid waren zo weinig menselijk, dat velen beefden. Zelfs Herodes en Pilatus werden zeer verontrust door Zijn edele, Goddelijke houding. ..

Het voorkomen en de woorden van Jezus maakten een diepe indruk op het hart van velen, die bij die gelegenheid tegenwoordig waren. Het gevolg van de invloed, die aldus uitgeoefend werd, was zichtbaar na Zijn opstanding. Onder degenen, die toen aan de kerk toegevoegd werden, waren er velen, wier overtuiging dagtekende van de tijd van het verhoor van Jezus. {Eerste Geschriften, p. 200, 203}

Donderdag 16 juni: De verloochening van Petrus

Petrus volgde zijn Heer, nadat Deze verraden was. Hij was verlangend om te zien wat zij met Jezus doen zouden. Maar toen hij beschuldigd werd van een van Zijn discipelen te zijn, leidde de vrees voor zijn eigen veiligheid er hem toe, te verklaren dat hij de mens niet kende. De discipelen waren bekend om de kuisheid van hun taal, en Petrus loochende de beschuldiging voor de derde maal door zich te vervloeken en te zweren, ten einde zijn beschuldigers hierdoor te overtuigen, dat hij niet een van Christus' discipelen was. Jezus, die op enige afstand van Petrus stond, keerde Zich om, en wierp een treurige, bestraffende blik op hem. Toen werd de discipel de woorden indachtig, welke de Heer tot hem gesproken had in de opperkamer, alsmede zijn eigen vurige bewering: "Al werden zij ook alleen aan U geërgerd, ik zal nimmermeer geërgerd worden." Hij had zijn Heer verloochend, zelfs met vloeken en zweren; maar die blik van Jezus deed het hart van Petrus versmelten, en redde hem. Hij weende bitter, had berouw over zijn grote zonde, en werd bekeerd, en op die wijze geschikt gemaakt om zijn broeders te versterken. {Eerste Geschriften, p. 197}

Aanzienlijke mensen en ogenschijnlijk goede mensen kunnen vreselijke daden begaan in hun schijnheilige en zelfverheffende positie, en vleien zichzelf dat zij God een eer bewijzen. Op hun kan je niet rekenen. Waarheid, Bijbelse waarheid, willen u en ik tegen elke prijs. Zoals de nobele Bereanen, willen wij het woord dagelijks onderzoeken, met ernstig gebed, door te weten wat waarheid is, en dan de waarheid voor onszelf gehoorzamen tegen elke prijs, zonder toespeling naar de aanzienlijke en goede mensen. --*This Day With God*, p. 319.

Een leven in Christus is een leven vol rust. Misschien is er geen gevoel van extase, maar er is wel een blijvend, vredig vertrouwen. Uw hoop is niet gevestigd op uzelf, maar op Christus. Uw zwakheid is verenigd met Zijn kracht, uw onwetendheid met Zijn wijsheid, uw zwakheid met Zijn blijvende macht. U moet dus niet zien op uzelf, en uw gedachten moeten zich niet met uzelf bezighouden, maar u moet zien op Christus. Laat uw geest zich bezighouden met Zijn liefde en met de schoonheid en volmaaktheid van Zijn karakter. Christus in Zijn zelfverloochening, Christus in Zijn vernedering, Christus in Zijn zuiverheid en heiligheid, Christus in Zijn oneindige liefde - dat is het onderwerp voor overdenking. Als u Hem liefhebt en in volledige afhankelijkheid van Hem Zijn voorbeeld volgt, wordt u naar Zijn beeld veranderd.

Jezus zegt: "Blijft in Mij" (Joh. 15:3). Deze woorden houden de gedachte in van rust, stabiliteit en vertrouwen. Andermaal zegt Hij: "Komt tot Mij ... en Ik zal u rust geven." Matteüs 11: 28. De woorden van de Psalmist geven uiting aan dezelfde gedachte: "Wees stil voor de Here en verbeid Hem" Psalm 37: 7 en Jesaja geeft de verzekering: "In stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn." Jesaja 30:15. Deze rust wordt niet gevonden in nietsdoen. In de uitnodiging van de Zaligmaker wordt de belofte van rust verbonden met een oproep tot werken: "Neemt Mijn juk op u ... en gij zult rust vinden voor uw zielen." Matteüs 11: 29. Het hart, dat volledige rust vindt in Hem, zal het ijverigst en het meest actief zijn in het werken voor Hem. — *De weg naar Christus*, hfdst 8: *Groeien in Christus*

Vrijdag 17 juni: Voor verdere bestudering

Schreden naar Christus, p. 70-73

13. Gekruisigd en opgestaan

Sabbatmiddag 18 juni

Satan stelt Gods wet der liefde voor als een wet van zelfzucht. Hij beweert dat het voor ons onmogelijk is aan de voorschriften daarvan te voldoen. De val van onze eerste voorouders, met alle ellende die daarvan het gevolg was, wijt Hij aan onze Schepper, en op deze wijze brengt hij de mensen ertoe God te beschouwen als de aanstichter van zonde, lijden en dood. Jezus zou dit bedrog openbaar maken. Als één van ons zou Hij een voorbeeld van gehoorzaamheid geven. Daartoe nam Hij onze natuur aan en maakte onze ervaringen door. "Daarom moest Hij in alle opzichten aan Zijn broeders gelijk worden". (Hebr.2:17).

Wanneer wij iets zouden moeten verdragen dat Jezus niet heeft doorstaan, dan zou Satan aantonen dat de kracht Gods niet voldoende was voor ons. Daarom is Jezus "in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht". (Hebr. 4:15).

Hij doorstond iedere beproeving waaraan wij worden blootgesteld. En Hij wendde voor Zichzelf geen kracht aan die ons niet vrijelijk wordt aangeboden Als mens trad Hij de verzoeken tegemoet en overwon in de kracht die Hem door God werd gegeven. Hij zegt: "Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste". (Ps. 40:9). Terwijl Hij rondtrok, goeddoende en genezende allen die door Satan werden gekweld, openbaarde Hij het karakter van Gods wet en de aard van Zijn dienst aan de mensen. Zijn leven getuigt, dat het ook voor ons mogelijk is, de wet van God te gehoorzamen. —*Jezus, de wens der eeuwen, p. 13*

Christus legde zijn koninklijk gewaad af, Zijn koningskroon, en zijn hoge autoriteit, en nam een stap omlaag, lager, naar de laagste diepte van vernedering. De menselijke natuur dragende, kwam Hij alle menselijke verleidingen tegen en namens ons versloeg Hij de vijand op elk punt.

Dit deed Hij allemaal zodat Hij de mens kracht kon geven om overwinnaars te zijn. "Alle kracht" zegt Hij "is Mij gegeven" Matheus 28:18. En dit geeft Hij aan iedereen die Hem volgt. Zij mogen aan de wereld laten zien wat de kracht van de religie van Christus is om zichzelf te overwinnen.

"Leert van Mij" zegt Christus, "en gij zult rust vinden voor uw zielen." (Mat 11:29). Waarom leren we niet elke dag van onze Redder? Waarom leven we niet in constante gemeenschap met Hem, zodat we in onze omgang met anderen aardig en beleefd kunnen preken? Waarom eren wij de Heer niet door zachtmoedigheid en liefde aan elkaar te tonen? Als we in harmonie met de principes van de hemel met elkaar praten en omgaan, zullen ongelovigen tot Christus worden getrokken door hun gemeenschap met ons. - *Testimonies for the Church, vol. 9, p. 190.*

Zondag 19 juni: Jezus of Barabbas

Sommigen van hen die naar de apostelen luisterden, hadden een werkzaam aandeel gehad aan de veroordeling en dood van Christus. Hun stem had zich in het geschreeuw om Zijn kruisdood verenigd met die van het gepeupel. Toen Jezus en Barabbas voor hen in de rechtszaal stonden en Pilatus vroeg; „Wie wilt gij, dat ik u zal loslaten?" (Matth.27:17; Joh.18:40) hadden zij geroepen: „Hem niet, maar Barabbas!"

Toen Pilatus Christus aan hen overleverde en zei: „Neemt gij Hem en kruisigt Hem; want ik vind geen schuld in Hem.... Ik ben onschuldig aan Zijn bloed", hadden

zij geroepen: "Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!" (Joh.19:6; Matth.27:24,25).

Nu hoorden zij de discipelen verklaren dat het Gods Zoon was, die zij hadden gekruisigd. Priesters en oversten sidderden. Overtuiging en angst maakten zich meester van het volk. „Zij werden diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?" Onder de toehoorders der discipelen bevonden zich vrome joden, die oprecht waren in hun geloof. De kracht die de woorden van de spreker vergezelde, overtuigde hen dat Jezus inderdaad de Messias was.

"En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zoveel als de Here, onze God, er toe roepen zal."

Petrus legde er bij de mensen die overtuigd werden, de nadruk op dat zij Christus hadden verworpen, omdat zij door de priesters en de oversten waren misleid, en dat als zij voortgingen met naar deze mannen op te zien om raad en op hen te wachten tot zij Christus zouden erkennen alvorens zij zelf dit durfden doen, zij Hem nimmer zouden aannemen. Deze invloedrijke mannen, ofschoon zij voorgaven godvruchtig te zijn, waren begerig naar aardse rijkdommen en eer. Zij wensten niet tot Christus te komen om licht te ontvangen. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 4: Pinkesteren.*

Het is Satans zijn doel om elke communicatie tussen God en Zijn volk te verbreken, zodat hij zijn misleidende tactieken kan uitoefenen zonder een stem die hen waarschuwt voor gevaar. Als hij mensen ertoe kan leiden om de boodschapper, of de boodschap die door hen wordt verkondigd, te wantrouwen, weet hij dat zij zich niet verplicht voelen om te luisteren naar Gods woord dat tot hen is gericht. En wanneer het licht aan de kant wordt gezet als duisternis, heeft Satan voor zijn zaak een weg gebaad. —*Lift Him Up, p. 361.*

Onze tijd, onze kracht en onze energie behoren God toe. En wanneer die dingen worden gewijd aan het dienen van Hem, zal ons licht schijnen. Het zal in de eerste plaats heel sterk degenen in ons eigen huis beïnvloeden, met wie wij een heel intieme band hebben. Maar dat licht zal ook buiten ons huis schijnen, zelfs in "de wereld". Voor velen zal het een geur van leven tot leven zijn; maar er zullen er ook zijn, die zullen weigeren het licht te zien, of erin te wandelen. Zij behoren tot die groep waarvan onze Heiland sprak, toen Hij zei: "Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos." (Joh. 3:19) Zij bevinden zich in een heel gevaarlijke situatie; maar hun handelwijze geeft niemand van ons het excuus, ons licht niet te laten schijnen. —*Christus weerspiegelen, 2 juni*

Maandag 20 juni: Onze gekruisigde Plaatsvervanger

Satan, met zijn felle verleidingen, wrong het hart van Jezus uit. Zonde, zo gehaat in zijn ogen, was op Hem opgehoopt, Hij kreunde van deze last. Het is niet verbazingwekkend dat Zijn menselijkheid beefde in dat uur van angst. Engelen zagen met verbazing de wanhopige doodstrijd van de Zoon van God, die vele malen groter was dan Zijn menselijke pijn, zodat die bijna niet gevoeld werd door Hem. Het gezelschap in de hemel verborg zijn gezicht van het vreselijke aanblik.

De ziellose natuur uitte sympathie voor hun beledigde en stervende Auteur. De zon weigerde zijn aanblik te werpen op dit vreselijk schouwspel. Zijn volle, heldere stralen verlichtte de aarde in de middag, toen was het alsof het plotseling uitging. Complete duisternis omgaf het kruis en de omgeving daarvan. Net als een lijkkleed. De duisternis bleef voor drie volle uren. Op het negende uur trok de duisternis van de mensen weg, maar omgaf nog steeds de Redder als een mantel. De boze bliksems leken op Hem te zijn gericht toen Hij aan het kruis hing. Toen "riep Jezus met luider stem: Eloï, Eloï, lama sabachtani, hetgeen betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"(Marcus 15:34). — *The Story of Redemption, pp. 225, 226.*

Het krachtige argument van het kruis zal overtuigen van zonde. De goddelijke liefde van God voor zondaren, uitgedrukt in de gave van zijn Zoon om te lijden onder schaamte en dood, zodat zij veredeld en begiftigd mogen worden met het eeuwige leven, is een studie voor het leven. Ik vraag van u om opnieuw het kruis van Christus te bestuderen. Als alle trotse en ijdele mensen, wiens harten verlangen naar het applaus van mensen en naar een onderscheiding boven hun soortgenoten, op de juiste manier de waarde konden inschatten van de hoogste aardse eer in contrast met de waarde van de Zoon van God, veracht, afgewezen, bespuugd, door diegene die Hij kwam verlossen, hoe onbelangrijk zou dan aardse eer zijn. — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 375.*

De onbevleete Zoon van God hing aan het kruis, Zijn vlees gescheurd met striemen; deze handen die zo vaak hebben uitgereikt om te zegenen, genageld aan houten balken; Zijn voeten die onvermoeid met liefde dienden, gespijkerd aan de boom; het koninklijk hoofd doorboord door een doornenkroon; die trillende lippen gevormd om de kreet van ellende te uiten. En dat allemaal verdroeg Hij: de bloeddruppels die over Zijn voorhoofd rolden, Zijn handen, Zijn voeten, Zijn doodsstrijd die Zijn lichaam pijnigde, en de onuitsprekelijke angst dat Zijn ziel vervulde waardoor het aangezicht van Zijn vader verborgen werd. Dit alles spreekt tot elk mens, verklarende, het is voor u dat de Zoon van God instemde om de schuld te dragen; voor hen heeft Hij het domein van de dood beroofd, en de poorten van het paradijs geopend. Hij die de golven kalmeerde en liep op de schuimbedekte golven, die duivels liet beven en ziekte liet vluchten, die de ogen van de blinde opende en de dode in leven riep – offert Zichzelf aan het kruis als een offer, en dit uit liefde voor u. Hij, de zondendrager, verdraagt de gramschap van goddelijke gerechtigheid, en is voor u tot zonde geworden. — *Lift Him Up, p. 236.*

Dinsdag 21 juni: Een gescheurd voorhangsel

Hij zag over de tijd ... Hij zag hoe Jezus op de Olijfberg weende over Jeruzalem, de stad die Hij zo liefhad. Toen Mozes ten slotte zag hoe het volk, dat zo rijk gezegend was door de hemel - het volk waarvoor hij gezwoegd en gebeden en geleden had, waarvoor hij bereid was geweest zijn eigen leven te geven - Gods Zoon verwierp, en de woorden werden gesproken: "Uw huis wordt u woest gelaten" Matthéüs 23:38, was het of zijn hart brak en bittere tranen rolden uit zijn ogen, in medegevoel met de smart van Gods Zoon. ...

Droefheid, verontwaardiging en ontzetting vervulden het hart van Mozes bij het zien van de huichelarij en de satanische haat die het joodse volk openbaarde jegens

hun Verlosser, de machtige Engel, Die hun vaderen door de woestijn had geleid. Hij hoorde de smartkreet van Christus: "Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?" Matthéüs 27:46. Hij zag Hem liggen in het nieuwe graf van Jozef. Het duister van de wanhoop scheen de wereld te omhullen. Maar weer zag hij Hem, nu als Overwinnaar, Die ten hemel voer, begeleid door tal van engelen en bevrijde gevangenen. Hij zag hoe de blinkende poorten werden geopend en hoe het hemelse heer hun Aanvoerder met triomfzangen verwelkomde. God openbaarde hem dat hij één degenen zou zijn die de Heiland bij diens komst zouden welkom heten. Bij het zien van deze tonelen straalde zijn gelaat van heilige vreugde. Hoe nietig waren de beproevingen en offers in zijn leven, vergeleken met die van Gods Zoon! Hoe onbetekenend vergeleken met het "alles verre te boven gaand eeuwig gewicht der heerlijkheid!" 2 Corintiërs 4:17 Hij verheugde zich dat hij, al was het in geringe mate, deel had mogen hebben aan het lijden van Christus. —*Patriarchen en Profeten, hfdst 43: de dood van Mozes*

Plotseling verdween de donkerte van het kruis, en in een zuivere trompettoon, dat leek te weergalmen door de hele schepping, riep Jezus, "het is volbracht. Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest." Een licht omringde het kruis en het gezicht van de Redder straalde glorie uit net als de zon. Hij boog toen Zijn hoofd op Zijn borst en gaf de geest.

Op het moment dat Christus overleed, waren er priesters aan het werk voor het aanhangsel, dat het heilige van het heilige der heilige scheidde. Plotseling voelden zij de aarde onder zich beven, en het voorhangsel van de tempel, een rijk en sterk gordijn, dat elk jaar werd vernieuwd, scheurde van boven naar beneden, door dezelfde handen die de woorden van verdoeming op de muur schreef in Belsazars Paleis.

Jezus stond Zijn leven niet af voordat Hij het werk waarvoor Hij was gekomen had volbracht; en met Zijn laatste adem riep Hij uit: "Het is volbracht!" Engelen verheugde zich toen deze woorden werden uitgesproken, want het grote verlossingsplan was triomfantelijk uitgevoerd. Daar was vreugde in de hemel, omdat de zonen van Adam nu, door een leven van gehoorzaamheid, eindelijk verheven kunnen worden in de aanwezigheid van God. Satan was verslagen, en hij wist dat zijn koninkrijk verloren was. —*The Story of Redemption, p. 226.*

Woensdag 22 juni: De herrezen Christus

We mogen ons verheugen in hoop. Onze Advocaat pleit voor ons in het hemels heiligdom. Door zijn verdiensten hebben wij vergeving en vrede. Hij is voor ons gestorven om onze zonden weg te wassen, ons te kleden met Zijn rechtvaardigheid, en om ons gereed te maken voor het gezelschap van de hemel, waar we voor altijd in het licht mogen zijn. Beste broeder, beste zuster, wanneer Satan uw gedachten vult met moedeloosheid, somberheid, en twijfel, weersta dan zijn suggesties. Vertel hem over het bloed van Jezus dat u schoonwast van zonden. U kunt uzelf niet redden van de kracht van de verleider, maar hij beeft en vlucht wanneer een beroep wordt gedaan op de verdiensten van dat kostbare bloed. Zou u dan niet dankbaar de zegeningen van Jezus aannemen? Zou u dan niet de beker van verlossing dat Hij aan u aanbiedt, aannemen, en de naam van de Here aanroepen? Wantrouw Hem niet die u vanuit de duisternis in Zijn wonderbaar licht heeft geroepen. Doe voor geen moment het hart van de medelijdende Redder pijn door uw ongeloof. Hij kijkt met

intense interesse en op een hemelse manier naar uw vorderingen; Hij ziet uw oprechte inspanning; Hij merkt uw achteruitgang en herstel op, uw verwachtingen en angst, uw conflicten en overwinningen. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 316.*

Donderdag 23 juni: De grote opdracht

Zoals de discipelen voortgingen om het evangelie te verkondigen, vervuld door de kracht van de Geest, zo moeten Gods dienaren voortgaan in deze dagen. Overal om ons heen zijn er velden om te oogsten. Deze velden moeten geoogst worden. Wij moeten ons werk oppakken, vervuld met een onzelfzuchtig verlangen om de boodschap van genade te geven aan degenen die in het duister zijn, dwalen, en ongelovig zijn. God zal het hart van de gelovigen bewegen om Zijn woord voort te brengen naar verre streken.

De Here God is gebonden aan een eeuwige belofte om kracht en genade te geven aan iedereen die geheiligd is door gehoorzaamheid aan de waarheid. Jezus Christus, aan wie alle kracht is gegeven in de hemel en op aarde, verbindt Zichzelf in sympathie met Zijn dienstknechten – de ijverige zielen die dag na dag het levende brood nuttigen “dat uit de hemel nederdaalt” (Joh 6:33). De kerk op aarde, verbonden met de kerk in de hemel, kan alles bereiken. —*That I May Know Him, p. 344.*

Aan Christus, en aan Christus alleen, is het recht gegeven om autoriteit te hebben over alle dingen. Degene die hun vertrouwen op Jezus stellen, en die vasthouden aan hun geloof tot het einde, zullen beschermd worden. Als discipelen van Christus, als werkers samen met Hem, moet er een eenheid zijn tussen alle werkers. Sommigen worden bekeerd tot de waarheid op één manier, andere worden het best bereikt door een andere methode. Zo zullen de werkers arbeiden, sommigen op de ene manier, andere op een andere manier, maar allen mogen ze zich samenvoegen tot een eenheid. Aan elk persoon is zijn eigen werk gegeven...

Het heerlijke evangelie, Gods boodschap van verlossende liefde, moet naar de mensen worden gebracht, en die liefde moet geopenbaard worden in de harten van zijn werkers. Het thema van reddende genade is een tegengif voor een ruwe geest. De liefde van Christus in het hart zal geuit worden door het ijverige werk voor de redding van zondaren. —*This Day With God, p. 297.*

Christus heeft aan Zijn discipelen de opdracht gegeven dat zij samen met Hem werken om Zijn werk te doen, dat zij elkaar mogen liefhebben zoals Hij hun heeft liefgehad. De doodstrijd die Hij verdroeg aan het kruis getuigt van de waarde die Hij aan een menselijke ziel geeft. Iedereen die Zijn redding accepteert verbindt zichzelf om samen te werken met Hem. Niemand moet denken dat hij de favoriet is van de hemel en zichzelf het middelpunt maken en de aandacht op zichzelf vestigen. Iedereen die zich heeft aangesloten bij de dienst van Christus, moet werken zoals Hij werkt, en moet degene liefhebben die onwetend zijn en zondigen, net zoals Hij hun heeft liefgehad. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 604.*

Die man zal niet de gezegende resultaten van welwillendheid verliezen, onze Verlosser vormt een plan om hem in dienst te nemen als zijn medewerker. Door een keten van omstandigheden die een beroep doen op Zijn goede daden, geeft Hij aan

de mens de beste manieren om welwillendheid te ontwikkelen, en houdt hij hem in leven om te geven aan de armen en Zijn werk voort te brengen. Hij stuurt zijn arme als Zijn vertegenwoordiger. Door hun noden trekt een gedoemde wereld talenten van middelen en van invloed van ons aan, zodat wij hen de waarheid kunnen presenteren, welke zij zo ernstig nodig hebben. En als we luisteren naar dit geroep door dienstbaar te zijn en door daden van welwillendheid, zullen we lijken op het beeld van Hem die voor ons arm is geworden. Door te geven zegenen wij anderen, op deze manier bouwen wij echte rijkdom. —*Testimonies for the Church, vol. 3, p. 382.*

Vrijdag 24 juni: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 253, 254.